

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 307

Ediția în limba română

Legislație

Anul 57

28 octombrie 2014

Cuprins

I Acte legislative

DIRECTIVE

- ★ Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi⁽¹⁾ 1

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul (UE) nr. 1134/2014 al Comisiei din 23 octombrie 2014 de interzicere a pescuitului de eglefin în zonele VIIb-k, VIII, IX și X și în apele Uniunii din zona CEEAF 34.1.1 de către navele care arborează pavilionul Belgiei 21
- ★ Regulamentul (UE) nr. 1135/2014 al Comisiei din 24 octombrie 2014 privind autorizarea unei mențiuni de sănătate înscrisă pe produsele alimentare și care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire⁽¹⁾ 23
- ★ Regulamentul (UE) nr. 1136/2014 al Comisiei din 24 octombrie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 283/2013 în ceea ce privește măsurile tranzitorii privind procedurile referitoare la produsele de protecție a plantelor⁽¹⁾ 26
- ★ Regulamentul (UE) nr. 1137/2014 al Comisiei din 27 octombrie 2014 de modificare a anexei III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește manipularea anumitor organe de la animale, destinate consumului uman⁽¹⁾ 28
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1138/2014 al Comisiei din 27 octombrie 2014 privind autorizarea unui preparat de endo-1,4-beta-xilanază și endo-1,3(4)-beta-glucanază produse de *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 ca aditiv furajer pentru scoafe (titularul autorizației Adisseo France S.A.S.)⁽¹⁾ 30

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1139/2014 al Comisiei din 27 octombrie 2014 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 în ceea ce privește nivelurile de declanșare a taxelor suplimentare pentru anghinare, dovlecei, portocale, clementine, mandarine și satsuma, lămâi, mere și pere	34
Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1140/2014 al Comisiei din 27 octombrie 2014 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume	36

DECIZII

2014/738/UE:

★ Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 9 octombrie 2014 de stabilire a concluziilor privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT) în temeiul Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale, pentru rafinarea petrolului mineral și a gazului [notificată cu numărul C(2014) 7155] ⁽¹⁾	38
---	----

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/94/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 22 octombrie 2014****privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) În Comunicarea sa din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii”, Comisia urmărește îmbunătățirea competitivității și a securității energetice printr-o utilizare mai eficientă a resurselor și a energiei.
- (2) Cartea albă a Comisiei din 28 martie 2011 intitulată „Foaie de parcurs pentru un spațiu european unic al transporturilor — Către un sistem de transport competitiv și eficient din punct de vedere al resurselor” a pledat pentru reducerea dependenței de petrol a transporturilor. Acest lucru trebuie realizat printr-o multitudine de inițiative politice, inclusiv prin dezvoltarea unei strategii durabile privind combustibilii alternativi, precum și a unei infrastructuri adecvate. Cartea albă a Comisiei a propus, de asemenea, o reducere cu 60 %, până în 2050, în raport cu valorile din 1990, a emisiilor de gaze cu efect de seră provenite din transporturi.
- (3) Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ stabilește un obiectiv de 10 % pentru cota de piață a energiei din surse regenerabile în combustibilii utilizați în transporturi.
- (4) În urma consultării părților interesate și a experților naționali, precum și pe baza experienței acumulate reflectate în Comunicarea Comisiei din 24 ianuarie 2013 intitulată „Energie curată pentru transporturi: o strategie europeană privind combustibilii alternativi”, energia electrică, hidrogenul, biocombustibilii, gazul natural și gazul petrolier lichefiat (GPL) au fost identificați ca fiind în prezent principalii combustibili alternativi care au potențial de substituție pe termen lung a petrolului, luându-se în considerare și posibila lor utilizare simultană și combinată, de exemplu prin intermediul sistemelor tehnologice cu combustibil dublu.

⁽¹⁾ JO C 271, 19.9.2013, p. 111.⁽²⁾ JO C 280, 27.9.2013, p. 66.⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 15 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 29 septembrie 2014.⁽⁴⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, 5.6.2009, p. 16).

- (5) Surse de energie înseamnă toate sursele alternative de energie pentru transporturi, precum energia electrică și hidrogenul, care nu trebuie să fie eliberate prin combustie sau oxidare de tip noncombustie.
- (6) Combustibilii sintetici, care înlocuiesc motorina, benzina și combustibilul pentru avioane, pot fi produși din diverse materii prime, prin transformarea biomasei, a gazului natural, a cărbunelui sau a deșeurilor din plastic în combustibili lichizi, metan și dimetil eter (DME). Combustibilii sintetici parafinici care înlocuiesc motorina, precum uleiurile vegetale tratate cu hidrogen și motorina Fischer-Tropsch, sunt fungibili și pot fi amestecați cu combustibilul fosil pe bază de motorină la rate de amestec foarte mari sau pot fi utilizați sub formă pură în toate vehiculele pe motorină existente sau viitoare. În consecință, combustibilii respectivi pot fi distribuiți, stocați și utilizați în cadrul infrastructurii existente. Combustibilii sintetici care înlocuiesc benzina, precum metanolul și alte tipuri de alcool, pot fi amestecați cu benzină și pot fi practic utilizați în tehnologia actuală a vehiculelor, cu adaptări minore. Metanolul poate fi de asemenea utilizat pentru navigația interioară și transporturile maritime pe distanțe scurte. Combustibilii sintetici și parafinici au potențialul de a reduce utilizarea surselor de petrol în furnizarea de energie pentru transporturi.
- (7) GPL sau autogazul este un combustibil alternativ, derivat din tratarea gazului natural și din rafinarea petrolului, cu o amprentă de carbon redusă și cu emisii poluante reduse în mod semnificativ comparativ cu combustibilii convenționali. Se estimează că bio-GPL derivat din diverse surse de biomasă va deveni o tehnologie viabilă pe termen mediu spre lung. GPL poate fi utilizat în transporturile rutiere (pentru autoturisme și camioane) pentru toate tipurile de distanțe. Acesta poate fi de asemenea utilizat pentru navigația interioară și pentru transporturile maritime pe distanțe scurte. Infrastructura GPL este destul de bine dezvoltată, un număr semnificativ de stații de alimentare existând deja în Uniune (aproximativ 29 000). Cu toate acestea, distribuirea acestor stații de alimentare este inegală, răspândirea lor fiind redusă într-o serie de țări.
- (8) Fără a se aduce atingere definiției combustibililor alternativi din prezenta directivă, ar trebui remarcat faptul că există și alte tipuri de combustibili ecologici care pot reprezenta posibile alternative la combustibilii fosili. La selecția noilor tipuri de combustibili alternativi, ar trebui să se țină seama de rezultatele promițătoare obținute în sectorul cercetării și dezvoltării. Ar trebui formulate standarde și acte legislative fără a favoriza un anumit tip de tehnologie, astfel încât să nu se împiedice continuarea dezvoltării în direcția combustibililor alternativi și a vectorilor de energie.
- (9) În raportul Grupului la nivel înalt CARS 21 din 6 iunie 2012 s-a afirmat că lipsa unei infrastructuri pentru combustibili alternativi armonizate la nivelul Uniunii constituie un obstacol în calea introducerii pe piață a vehiculelor care utilizează astfel de combustibili și întârzie obținerea beneficiilor de mediu aferente. În Comunicarea sa din 8 noiembrie 2012 intitulată „CARS 2020: Plan de acțiune pentru o industrie a autovehiculelor competitivă și durabilă în Europa”, Comisia a preluat principalele recomandări din raportul Grupului la nivel înalt CARS 21 și a prezentat un plan de acțiune bazat pe acestea. Prezenta directivă este una dintre principalele acțiuni privind infrastructura pentru combustibili alternativi anunțate de Comisie.
- (10) Ar trebui evitată fragmentarea pieței interne datorită introducerii necoordonate a combustibililor alternativi pe piață. Prin urmare, cadrele de politică coordonate ale tuturor statelor membre ar trebui să asigure securitatea pe termen lung necesară pentru investițiile private și publice în tehnologia vehiculelor și a combustibililor, precum și pentru crearea infrastructurii, astfel încât să servească scopului dublu de a reduce la minimum dependența de petrol a transporturilor și a atenua impactul acestora asupra mediului. În consecință, statele membre ar trebui să instituie cadre naționale de politică, care să descrie obiectivele și țintele lor naționale, precum și acțiunile de sprijin pentru dezvoltarea pieței în ceea ce privește combustibilii alternativi, inclusiv instalarea infrastructurii necesare care trebuie implementată, în strânsă cooperare cu autoritățile regionale și locale și cu sectorul industrial în cauză, luând de asemenea în considerare necesitățile întreprinderilor mici și mijlocii. Atunci când este necesar, statele membre învecinate ar trebui să coopereze între ele la nivel regional sau macroregional, prin consultări sau prin intermediul cadrelor de politică comune, în special în cazurile în care sunt necesare continuitatea acoperirii cu infrastructură pentru combustibili alternativi dincolo de granițele naționale sau construcția unei noi infrastructuri în apropierea granițelor naționale, inclusiv diverse opțiuni de acces nediscriminatoriu pentru punctele de reîncărcare și de realimentare. Coordonarea acestor cadre naționale de politică și coerența lor la nivelul Uniunii ar trebui sprijinite de cooperarea dintre statele membre și de evaluarea și raportarea de către Comisie. În vederea facilitării raportării de către statele membre a informațiilor care figurează în anexa I, Comisia ar trebui să adopte orientări neobligatorii.
- (11) Este necesară o abordare coordonată pentru a se răspunde necesităților energetice pe termen lung ale tuturor modurilor de transport. Politicile ar trebui, mai ales, să se bazeze pe utilizarea combustibililor alternativi, cu accent pe necesitățile specifice ale fiecărui mod de transport. În elaborarea cadrelor naționale de politică ar trebui să se ia în considerare necesitățile diferitelor moduri de transport existente pe teritoriul statului membru în cauză, inclusiv cele în cazul cărora sunt disponibile alternative limitate la combustibilii fosili.
- (12) Dezvoltarea și punerea în aplicare a cadrelor naționale de politică ale statelor membre ar trebui să fie facilitate de Comisie prin intermediul schimbului de informații și bune practici între statele membre.

- (13) Pentru a promova combustibilii alternativi și pentru a dezvolta infrastructura relevantă, cadrele naționale de politică pot fi compuse din mai multe planuri, strategii sau alte documentații de planificare elaborate separat sau integrat, sau într-o altă formă, și la nivelul administrativ decis de statele membre.
- (14) Combustibilii incluși în cadrele naționale de politică ar trebui să fie eligibili pentru măsurile de sprijin din partea Uniunii și cele naționale destinate infrastructurii pentru combustibili alternativi, astfel încât sprijinul public să se concentreze asupra unei dezvoltări coordonate a pieței interne, vizând mobilitatea la nivelul întregii Uniuni prin utilizarea vehiculelor și a navelor care funcționează cu combustibili alternativi.
- (15) Prezenta directivă nu urmărește să impună o sarcină financiară suplimentară asupra statelor membre sau a autorităților regionale și locale. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a pune în aplicare prezenta directivă prin utilizarea unei game largi de stimulente și măsuri de ordin normativ și de altă natură, în strânsă cooperare cu actorii din sectorul privat, care ar trebui să aibă un rol esențial în sprijinirea dezvoltării infrastructurii pentru combustibili alternativi.
- (16) În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, dezvoltarea noilor tehnologii și a inovării, în special în ceea ce privește decarbonizarea transporturilor, este eligibilă pentru finanțare din partea Uniunii. De asemenea, regulamentul respectiv prevede acordarea unei finanțări suplimentare pentru acțiunile de exploatare a sinergiilor dintre cel puțin două sectoare care intră sub incidența sa (și anume transporturile, energia și telecomunicațiile). În cele din urmă, Comisia este asistată de Comitetul de coordonare al Mecanismului pentru Interconectarea Europei (MIE) pentru a coordona programele de lucru, în vederea permiterii cererilor multisectoriale de propuneri în încercarea de a exploata la maximum posibilele sinergii dintre aceste sectoare. Prin urmare, MIE ar contribui la instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi.
- (17) Programul-cadru Orizont 2020, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, va oferi sprijin și pentru cercetarea și inovarea în materie de vehicule care funcționează cu combustibili alternativi și din domeniul infrastructurii aferente acestora, îndeosebi prin intermediul provocării societale „Transporturi inteligente, ecologice și integrate”. Respectiva sursă de finanțare specifică ar trebui, de asemenea, să contribuie la dezvoltarea infrastructurii pentru combustibili alternativi și să fie considerată pe deplin drept o posibilitate suplimentară de a asigura o piață durabilă a mobilității în întreaga Uniune.
- (18) Pentru a stimula investițiile în transporturile durabile și pentru a sprijini instalarea unei rețele continue de infrastructuri pentru combustibili alternativi în Uniune, Comisia și statele membre ar trebui să sprijine măsurile de dezvoltare naționale și regionale în acest domeniu. Acestea ar trebui să încurajeze schimbul de bune practici între inițiativele de dezvoltare locale și regionale în ceea ce privește instalarea și gestionarea infrastructurii pentru combustibili alternativi și, în acest scop, ar trebui să promoveze utilizarea fondurilor structurale și de investiții europene, în special a Fondului european de dezvoltare regională și a Fondului de coeziune.
- (19) Măsurile de sprijin destinate infrastructurii pentru combustibili alternativi ar trebui să fie puse în aplicare în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat prevăzute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Statele membre pot considera necesar să ofere sprijin operatorilor afectați de prezenta directivă în conformitate cu normele aplicabile privind ajutoarele de stat. Orice măsură națională de sprijin destinată infrastructurii pentru combustibili alternativi și notificată Comisiei ar trebui evaluată fără întârziere.
- (20) În orientările privind rețeaua transeuropeană de transport (TEN-T) se recunoaște faptul că combustibilii alternativi servesc, cel puțin parțial, drept substitut pentru sursele de petrol fosil în furnizarea de energie pentru transporturi, contribuie la decarbonizarea transporturilor și îmbunătățesc performanța de mediu a acestui sector. În orientările TEN-T se solicită, în ceea ce privește noile tehnologii și inovarea, ca TEN-T să faciliteze decarbonizarea tuturor modurilor de transport, prin stimularea eficienței energetice, precum și prin introducerea unor sisteme alternative de propulsie și furnizarea unei infrastructuri corespunzătoare. De asemenea, în orientările TEN-T se solicită ca în porturile interioare, în porturile maritime, pe aeroporturile și pe drumurile din rețeaua centrală instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ (denumită în continuare „rețeaua centrală TEN-T”) să se asigure disponibilitatea combustibililor alternativi. În MIE, instrumentul de finanțare a TEN-T prevede că introducerea în rețeaua centrală TEN-T a acestor noi tehnologii și a inovării, inclusiv a

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Mecanismului pentru Interconectarea Europei, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 680/2007 și (CE) nr. 67/2010 (JO L 348, 20.12.2013, p. 129).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Programului-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) — Orizont 2020 și de abrogare a Deciziei nr. 1982/2006/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 104).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport și de abrogare a Deciziei nr. 661/2010/UE (JO L 348, 20.12.2013, p. 1).

infrastructurii pentru combustibili alternativi ecologici, este eligibilă pentru obținerea de granturi. În plus, va exista posibilitatea ca instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi ecologici în rețeaua generală extinsă să beneficieze de asistență financiară din partea MIE sub forma achizițiilor și a instrumentelor financiare, cum ar fi obligațiunile pentru finanțarea proiectelor.

- (21) Biocombustibilii, astfel cum sunt definiți în Directiva 2009/28/CE, sunt în prezent cel mai important tip de combustibili alternativi și reprezintă 4,7 % din totalul combustibililor consumați în transporturile din Uniune în 2011. Biocombustibilii pot contribui de asemenea la o reducere substanțială a emisiilor totale de CO₂, dacă sunt produși în mod durabil. Aceștia ar putea furniza energie nepoluantă pentru toate formele de transport.
- (22) Lipsa dezvoltării armonizate la nivelul întregii Uniuni a infrastructurii pentru combustibili alternativi împiedică, în ceea ce privește oferta, obținerea economiilor de scară și, în ceea ce privește cererea, atingerea mobilității la nivelul Uniunii. Ar trebui construite noi rețele de infrastructură, cum ar fi cele pentru energie electrică, gaz natural [gaz natural lichefiat (GNL) și gaz natural comprimat (GNC)] și, după caz, hidrogen. Este important să fie recunoscute diferitele stadii de dezvoltare a fiecărei tehnologii privind combustibilii și a infrastructurilor conexe, inclusiv maturitatea modelelor de afaceri pentru investitorii privați și disponibilitatea și acceptarea de către utilizatori a combustibililor alternativi. Ar trebui garantată neutralitatea tehnologică, iar în cadrele naționale de politică ar trebui să se țină cont în mod corespunzător de cerința de a sprijini dezvoltarea comercială a combustibililor alternativi. În plus, ar trebui să se țină seama de densitatea populației și de caracteristicile geografice atunci când se elaborează cadrele naționale de politică.
- (23) Energia electrică are potențialul de a spori eficiența energetică a vehiculelor rutiere și de a contribui la o reducere a CO₂ în transporturi. Aceasta este o sursă de energie indispensabilă pentru introducerea vehiculelor electrice, inclusiv a vehiculelor de categorie L astfel cum este menționat în Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și în Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, care poate contribui la îmbunătățirea calității aerului și la reducerea zgomotului în aglomerările urbane/suburbane și în alte zone dens populate. Statele membre ar trebui să se asigure că punctele de reîncărcare accesibile publicului sunt construite astfel încât să ofere o acoperire adecvată, pentru a permite vehiculelor electrice să circule cel puțin în aglomerările urbane/suburbane și în alte zone dens populate, și, dacă este cazul, în cadrul unor rețele stabilite de statele membre. Numărul punctelor de reîncărcare respective ar trebui stabilit prin luarea în considerare a numărului de vehicule electrice estimat a se înregistra până la sfârșitul anului 2020 în fiecare stat membru. Cu titlu indicativ, numărul mediu corespunzător de puncte de reîncărcare ar trebui să fie echivalent cu cel puțin un punct de reîncărcare pentru 10 autoturisme, luându-se de asemenea în considerare tipul de autoturism, tehnologia de reîncărcare și punctele de reîncărcare private disponibile. Un număr corespunzător de puncte de reîncărcare accesibile publicului ar trebui instalat mai ales în stațiile de transport public, precum terminalele pentru pasageri din porturi, aeroporturile sau gările. Proprietarii privați de vehicule electrice sunt dependenți în mare măsură de accesul la puncte de reîncărcare în spațiile colective de parcare, cum ar fi parcurile blocurilor de apartamente, ale clădirilor de birouri și ale zonelor economice. Autoritățile publice ar trebui să adopte măsuri în sprijinul utilizatorilor unor astfel de vehicule, asigurându-se că dezvoltatorii și administratorii responsabili de zonele respective furnizează infrastructura adecvată, cu suficiente puncte de reîncărcare pentru vehiculele electrice.
- (24) Statele membre ar trebui să se asigure că este instituită o infrastructură accesibilă publicului pentru alimentarea cu energie electrică a autovehiculelor. Pentru a defini un număr corespunzător de puncte de reîncărcare accesibile publicului în cadrul lor național de politică, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să ia în considerare numărul de puncte de reîncărcare accesibile publicului existente pe teritoriul lor, precum și specificațiile acestora, și să decidă dacă își concentrează eforturile de instalare asupra punctelor de reîncărcare de putere normală sau înaltă.
- (25) Electromobilitatea este un domeniu care se dezvoltă cu rapiditate. Tehnologiile de interfață de reîncărcare actuale includ conectorii de cablu, dar este nevoie de asemenea să fie luate în considerare viitoarele tehnologii de interfață, precum încărcarea fără fir sau schimbul de baterii. Legislația ar trebui să asigure facilitarea inovării tehnologice. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui actualizată după caz pentru a ține cont de standardele viitoare ale tehnologiilor de tipul reîncărcării fără fir sau al schimbului de baterii.
- (26) Un punct de reîncărcare sau de realimentare accesibil publicului poate include, de exemplu, puncte sau dispozitive de reîncărcare sau de realimentare aflate în proprietate privată și accesibile publicului prin intermediul unor cartele sau al unor taxe de înregistrare, puncte de reîncărcare sau de realimentare pentru sistemele de folosire în comun a autoturismelor care permit accesul utilizatorilor terți prin intermediul unui abonament sau puncte de reîncărcare sau de realimentare situate în parcurile publice. Punctele de reîncărcare sau de realimentare care permit accesul fizic al utilizatorilor privați prin intermediul unei autorizații sau al unui abonament ar trebui considerate puncte de reîncărcare sau de realimentare accesibile publicului.

⁽¹⁾ Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru) (JO L 263, 9.10.2007, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele cu două sau trei roți și pentru cvadricicliuri (JO L 60, 2.3.2013, p. 52).

- (27) Energia electrică și hidrogenul reprezintă surse de energie deosebit de atractive pentru introducerea vehiculelor electrice/cu pile de combustie și de categorie L în aglomerările urbane/suburbane și alte zone dens populate, care poate contribui la îmbunătățirea calității aerului și la reducerea zgomotului. Electromobilitatea contribuie în mod semnificativ la atingerea obiectivelor ambițioase ale Uniunii stabilite pentru anul 2020 în ceea ce privește clima și energia. Într-adevăr, Directiva 2009/28/CE, transpusă de statele membre până la 5 decembrie 2010, a stabilit obiective obligatorii pentru toate statele membre pentru ponderea energiei din surse regenerabile, cu scopul de a atinge până în 2020 obiectivul Uniunii constând într-o pondere a energiei din surse regenerabile de cel puțin 20 % și într-o pondere a energiei din surse regenerabile de 10 % utilizată în mod specific în sectorul transporturilor.
- (28) Reîncărcarea vehiculelor electrice la punctele de reîncărcare ar trebui, în cazul în care este rezonabil din punct de vedere financiar și tehnic, să utilizeze sisteme de contorizare inteligente, pentru a contribui la stabilitatea sistemului de energie electrică prin reîncărcarea bateriilor de la rețea în perioadele în care cererea generală de energie electrică este scăzută, și să permită o procesare sigură și flexibilă a datelor. Pe termen lung, acest lucru ar permite de asemenea vehiculelor electrice să transfere energie din baterii înapoi în rețea în perioadele în care cererea generală de energie electrică este ridicată. Sistemele de contorizare inteligentă, astfel cum sunt definite în Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, permit obținerea în timp real a datelor necesare pentru a asigura stabilitatea rețelei și a încuraja utilizarea rațională a serviciilor de reîncărcare. Sistemele de contorizare inteligentă furnizează informații corecte și transparente privind costul și disponibilitatea serviciilor de reîncărcare, încurajând astfel reîncărcarea în perioade în afara celor de vârf, ceea ce înseamnă momente în care cererea de energie electrică în general este scăzută, iar prețurile energiei sunt reduse. Utilizarea sistemelor de contorizare inteligentă optimizează reîncărcarea, prezentând avantaje pentru sistemul de energie electrică și pentru consumatori.
- (29) În ceea ce privește punctele de reîncărcare pentru vehicule electrice care nu sunt accesibile publicului, statele membre ar trebui să vizeze explorarea fezabilității tehnice și financiare a sinergiilor cu planurile de instalare a contoarelor inteligente conform obligației prevăzute în anexa I punctul 2 la Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾. Operatorii sistemului de distribuție joacă un rol important în legătură cu punctele de reîncărcare. În dezvoltarea sarcinilor lor, operatorii sistemului de distribuție, dintre care unii pot face parte dintr-o întreprindere integrată pe verticală care deține sau operează puncte de reîncărcare, ar trebui să coopereze în mod nediscriminatoriu cu toți ceilalți proprietari sau operatori ai punctelor de reîncărcare, în special furnizându-le acestora informațiile necesare pentru un acces și o utilizare eficiente ale sistemului.
- (30) În dezvoltarea infrastructurii pentru vehicule electrice, interacțiunea dintre aceasta și sistemul de energie electrică, precum și politica Uniunii în materie de energie electrică, ar trebui să fie consecventă cu principiile stabilite în temeiul Directivei 2009/72/CE. Instalarea și operarea punctelor de reîncărcare pentru vehicule electrice ar trebui să se desfășoare pe o piață competitivă, care oferă acces liber tuturor părților interesate în lansarea sau operarea infrastructurilor de reîncărcare.
- (31) Accesul furnizorilor de energie electrică din Uniune la punctele de reîncărcare nu ar trebui să aducă atingere derogărilor în temeiul articolului 44 din Directiva 2009/72/CE.
- (32) În 2010, Comisia a acordat organizațiilor europene de standardizare un mandat (M468) pentru emiterea de noi standarde sau revizuirea standardelor existente cu scopul de a asigura interoperabilitatea și conectivitatea între punctul de alimentare cu energie electrică și încărcătorul vehiculelor electrice. CEN/CENELEC a înființat un grup de reflecție care a publicat un raport în octombrie 2011. Deși raportul conține o serie de recomandări, nu s-a ajuns la un consens în privința selectării unei interfețe standard. Prin urmare, sunt necesare în continuare acțiuni de politică pentru a identifica o soluție brevetată care să asigure interoperabilitatea în întreaga Uniune.
- (33) Interfața pentru încărcarea vehiculelor electrice ar putea include mai multe prize sau conectori pentru vehicule, câtă vreme unul dintre aceștia este conform cu specificațiile tehnice prevăzute în prezenta directivă, pentru a permite încărcarea multistandard. Cu toate acestea, alegerea făcută în prezenta directivă a conectorilor obișnuiți la nivelul întregii Uniuni (de tip 2 și de tip „Combo 2”) pentru vehiculele electrice nu ar trebui să fie în detrimentul statelor membre care au investit deja în introducerea altor tehnologii standardizate la punctele de reîncărcare și nu ar trebui să afecteze punctele de reîncărcare existente instalate înaintea intrării în vigoare a prezentei directive. Vehiculele electrice aflate deja în circulație înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive ar trebui să poată fi reîncărcate, chiar dacă au fost concepute să fie reîncărcate la puncte de reîncărcare care nu sunt conforme cu specificațiile tehnice prevăzute în prezenta directivă. Alegerea echipamentelor pentru punctele de reîncărcare cu putere normală sau înaltă ar trebui să fie conformă cu cerințele specifice privind siguranța în vigoare la nivel național.

⁽¹⁾ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 55).

- (34) Instalațiile de energie electrică de la mal pot constitui o sursă de alimentare cu energie nepoluantă pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare, în special în porturile maritime și de navigație interioară în care calitatea aerului sau nivelurile de zgomot sunt necorespunzătoare. Energia electrică de la mal poate contribui la reducerea impactului asupra mediului al navelor maritime și al celor de navigație interioară.
- (35) Standardizarea alimentării cu energie electrică de la mal nu ar trebui să împiedice utilizarea sistemelor care existau deja înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive. În special, statele membre ar trebui să permită întreținerea și modernizarea sistemelor existente în vederea asigurării unei utilizări eficiente pe întreaga durată de viață a acestora, fără să solicite respectarea deplină a specificațiilor tehnice prevăzute în prezenta directivă.
- (36) Alimentarea cu energie electrică a avioanelor staționare în aeroporturi poate reduce consumul de combustibil și zgomotul, poate îmbunătăți calitatea aerului și poate diminua impactul la nivelul schimbărilor climatice. În consecință, statele membre ar trebui să se asigure că necesitatea de a instala surse de alimentare cu energie electrică în aeroporturi este luată în considerare în cadrele lor naționale de politică.
- (37) Autovehiculele care funcționează cu hidrogen, inclusiv cele din categoria L, înregistrează în prezent rate de penetrare pe piață foarte scăzute, însă instalarea unei infrastructuri suficiente de realimentare cu hidrogen este esențială pentru a face posibilă introducerea pe scară mai largă a acestor autovehicule care funcționează cu hidrogen.
- (38) Statele membre care decid să includă punctele de realimentare cu hidrogen în propriile cadre naționale de politică ar trebui să se asigure că este construită infrastructura de alimentare cu hidrogen a autovehiculelor accesibilă publicului, garantând circulația autovehiculelor care funcționează cu hidrogen în cadrul rețelelor stabilite de statele membre. Dacă este cazul, legăturile transfrontaliere ar trebui luate în considerare cu scopul de a permite autovehiculelor care funcționează cu hidrogen să circule în întreaga Uniune.
- (39) În ceea ce privește vehiculele cu gaz natural, în Uniune funcționează în prezent aproximativ 3 000 de puncte de realimentare. Punctele de realimentare suplimentare ar putea fi instalate și aprovizionate din aria existentă bine dezvoltată care acoperă rețelele de distribuție a gazului natural în Uniune, cu condiția ca nivelul de calitate a gazului să fie adecvat pentru utilizare în vehiculele cu gaz natural care dispun de tehnologia actuală sau de o tehnologie avansată. Rețeaua actuală de distribuție a gazului natural ar putea fi completată cu puncte de realimentare locale, care utilizează biometan produs la nivel local.
- (40) Infrastructura comună pentru gazul natural necesită specificații tehnice comune atât pentru dispozitivele sale materiale, cât și pentru calitatea gazului. Calitatea gazului natural utilizat în Uniune depinde de originea acestuia, de substanțele care îl compun, de exemplu biometanul amestecat cu gazul natural, și de modul în care se acționează asupra gazului natural pe parcursul lanțului de distribuție. În consecință, o dispersare a caracteristicilor tehnice ar putea împiedica utilizarea optimă a motoarelor și ar putea reduce eficiența energetică a acestora. Din acest punct de vedere, Comitetul tehnic CEN/TC 408 — comitet de proiect elaborează în prezent un set de specificații de calitate pentru gazul natural utilizat în transporturi și pentru injectarea biometanului în rețeaua gazului natural.
- (41) Statele membre ar trebui să se asigure, prin intermediul cadrelor lor naționale de politică, că este construit un număr corespunzător de puncte de realimentare accesibile publicului pentru furnizarea cu GNC sau biometan comprimat a autovehiculelor, pentru a se asigura că autovehiculele cu GNC pot circula în aglomerările urbane/suburbane și în alte zone dens populate, precum și în întreaga Uniune, cel puțin de-a lungul rețelei centrale TEN-T existente. Atunci când stabilesc rețelele lor pentru alimentarea cu GNC a autovehiculelor, statele membre ar trebui să se asigure că sunt instalate puncte de realimentare accesibile publicului, luându-se în considerare gama minimă a autovehiculelor cu GNC. Cu titlu indicativ, distanța medie necesară între punctele de realimentare ar trebui să fie de aproximativ 150 km. Pentru a asigura funcționarea pieței și interoperabilitatea, toate punctele de realimentare cu GNC pentru autovehicule ar trebui să ofere un tip de gaz care are calitatea necesară pentru a fi utilizat în vehiculele cu GNC care dispun de tehnologia actuală sau de o tehnologie avansată.
- (42) GNL este un combustibil alternativ atractiv pentru nave din punctul de vedere al îndeplinirii cerințelor de scădere a conținutului de sulf din combustibilii marini în zonele de control al emisiilor de SO_x, care afectează jumătate dintre navele din transportul maritim european pe distanțe scurte, astfel cum este prevăzut de Directiva 2012/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. Până cel târziu la sfârșitul anului 2025 și, respectiv, 2030, ar trebui să fie disponibilă o rețea centrală de puncte de realimentare cu GNL în porturile maritime și interioare. Punctele de realimentare cu GNL includ, printre altele, terminale GNL, rezervoare, containere mobile, nave de buncherare și barje. Accentul inițial pus pe rețeaua centrală nu ar trebui să excludă, pe termen mai lung, posibilitatea de a pune la dispoziție GNL și în porturile din afara rețelei centrale, în special în cele care sunt importante pentru navele neangajate în operațiuni de transport. Decizia privind situarea punctelor de realimentare cu

⁽¹⁾ Directiva 2012/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 de modificare a Directivei 1999/32/CE a Consiliului privind reducerea conținutului de sulf din combustibilii marini (JO L 327, 27.11.2012, p. 1).

GNL în porturi ar trebui să se bazeze pe o analiză cost-beneficiu, inclusiv o examinare a beneficiilor de mediu. De asemenea, ar trebui luate în considerare dispozițiile aplicabile în materie de siguranță. Instalarea infrastructurii pentru GNL prevăzută în prezenta directivă nu ar trebui să împiedice dezvoltarea în viitor a altor potențiali combustibili alternativi eficienți din punct de vedere energetic.

- (43) Comisia și statele membre ar trebui să depună eforturi în vederea modificării Acordului european privind transportul internațional al mărfurilor periculoase pe căi navigabile interioare încheiat la Geneva la 26 mai 2000, astfel cum a fost modificat (denumit în continuare „ADN”), pentru a permite transportul de GNL pe scară largă pe căile navigabile interioare. Modificările pe care le cuprinde acesta ar trebui să fie aplicabile tuturor formelor de transport de pe teritoriul Uniunii prin adaptarea anexei III secțiunea III.1 la Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. Directiva 2006/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ ar trebui modificată, acolo unde este necesar, pentru a permite utilizarea eficientă și în condiții de siguranță a GNL pentru propulsia navelor de navigație interioară. Modificările propuse nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor ADN aplicabile pe teritoriul Uniunii în temeiul anexei III secțiunea III.1 la Directiva 2008/68/CE.
- (44) Statele membre ar trebui să asigure un sistem de distribuție corespunzător între stațiile de depozitare și punctele de realimentare cu GNL. În ceea ce privește transportul rutier, disponibilitatea și situarea geografică a punctelor de încărcare pentru vehiculele-cisternă pentru GNL sunt esențiale în vederea dezvoltării unei mobilități a GNL durabile din punct de vedere economic.
- (45) GNL, inclusiv biometanul lichefiat, ar putea reprezenta, de asemenea, o tehnologie rentabilă pentru vehiculele grele în vederea îndeplinirii limitelor stricte de emisii poluante prevăzute de standardele Euro VI, astfel cum se menționează în Regulamentul (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (46) Rețeaua centrală TEN-T ar trebui să constituie baza pentru instalarea infrastructurii GNL, deoarece acoperă principalele fluxuri de trafic și permite obținerea beneficiilor de rețea. Atunci când stabilesc rețelele lor pentru alimentarea cu GNL a vehiculelor grele, statele membre ar trebui să se asigure că punctele de realimentare accesibile publicului sunt instalate, cel puțin de-a lungul rețelei centrale TEN-T existente, la distanțe corespunzătoare, luându-se în considerare gama minimă a vehiculelor grele care funcționează cu GNL. Cu titlu indicativ, distanța medie necesară între punctele de realimentare ar trebui să fie de aproximativ 400 km.
- (47) Instalarea punctelor de realimentare atât cu GNL, cât și cu GNC ar trebui să fie coordonată în mod corespunzător cu implementarea rețelei centrale TEN-T.
- (48) Un număr corespunzător de puncte de realimentare cu GNL și GNC accesibile publicului ar trebui să fie instalat până la 31 decembrie 2025, cel puțin de-a lungul rețelei centrale TEN-T existente la data respectivă, iar după data respectivă și pe celelalte segmente ale rețelei centrale TEN-T, acolo unde acestea sunt accesibile vehiculelor.
- (49) Având în vedere diversitatea din ce în ce mai mare a tipurilor de combustibili pentru autovehicule, asociată cu creșterea continuă a mobilității rutiere a cetățenilor în întreaga Uniune, este necesar să se furnizeze utilizatorilor de vehicule informații clare și ușor de înțeles privind combustibilii disponibili la stațiile de realimentare și privind compatibilitatea vehiculelor lor cu diferiți combustibili sau privind punctele de reîncărcare de pe piața Uniunii, fără a aduce atingere Directivei 2009/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a decide să pună în aplicare măsurile de informare respective și în privința vehiculelor din circulație.
- (50) În absența unui standard european pentru un anumit combustibil alternativ, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să utilizeze alte standarde pentru informarea utilizatorilor și etichetare.

⁽¹⁾ Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13).

⁽²⁾ Directiva 2006/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 de stabilire a cerințelor tehnice pentru navele de navigație interioară și de abrogare a Directivei 82/714/CEE a Consiliului (JO L 389, 30.12.2006, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 privind omologarea de tip a autovehiculelor și a motoarelor cu privire la emisiile provenite de la vehicule grele (Euro VI) și accesul la informații privind repararea și întreținerea vehiculelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 și a Directivei 2007/46/CE și de abrogare a Directivelor 80/1269/CEE, 2005/55/CE și 2005/78/CE (JO L 188, 18.7.2009, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2009/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește specificațiile pentru benzine și motorine, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 1999/32/CE a Consiliului în ceea ce privește specificațiile pentru carburanții folosiți de navele de navigație interioară și de abrogare a Directivei 93/12/CEE (JO L 140, 5.6.2009, p. 88).

- (51) Informațiile simple și ușor de comparat privind prețul diversilor combustibili ar putea juca un rol important pentru utilizatorii de vehicule în vederea unei mai bune evaluări a costului relativ al fiecărui combustibil disponibil pe piață. În consecință, la afișarea prețurilor combustibililor într-o stație de alimentare cu combustibil, în special în ceea ce privește gazul natural și hidrogenul, ar trebui să fie posibilă comparația prețului pe unitate în raport cu combustibilii convenționali, cum ar fi „echivalent 1 litru de benzină”, în scop informativ.
- (52) Având în vedere diversitatea din ce în ce mai mare a tipurilor de combustibili pentru autovehicule, este necesar să li se furnizeze utilizatorilor de vehicule date privind localizarea geografică a punctelor de realimentare și de reîncărcare accesibile publicului care furnizează combustibili alternativi care fac obiectul prezentei directive. În consecință, atunci când societăți sau site-uri internet furnizează astfel de informații, acestea ar trebui să fie accesibile tuturor utilizatorilor într-un mod deschis și nediscriminatoriu.
- (53) Inventarierea bunelor practici și a datelor coordonate prin activități de monitorizare, precum Portalul pentru vehicule nepoluante și Observatorul european al electromobilității, este deosebit de importantă la toate nivelurile procesului de elaborare a politicilor bazate pe elemente concrete.
- (54) Informații esențiale privind disponibilitatea punctelor de reîncărcare și de realimentare și orice alte informații necesare mobilității în întreaga Uniune ar trebui incluse, acolo unde este cazul, în serviciile de informare privind traficul și călătoriile, ca parte a sistemului de transport inteligent.
- (55) Pentru a asigura adaptarea dispozițiilor prezentei directive la evoluțiile pieței și la progresul tehnic, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește specificațiile tehnice pentru punctele de realimentare și de reîncărcare și standardele relevante. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să își urmeze practica curentă și să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (56) Organizația Maritimă Internațională (OMI) elaborează standarde uniforme, recunoscute la nivel internațional, în materie de siguranță și mediu pentru transportul maritim. Ar trebui evitate conflictele cu standardele internaționale având în vedere natura mondială a transportului maritim. În consecință, Uniunea ar trebui să garanteze că specificațiile tehnice pentru transportul maritim adoptate în temeiul prezentei directive respectă normele internaționale adoptate de OMI.
- (57) Specificațiile tehnice de interoperabilitate pentru punctele de reîncărcare și de realimentare ar trebui să fie indicate în standarde europene sau internaționale. Organizațiile europene de standardizare ar trebui să adopte standardele europene în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, iar respectivele standarde ar trebui să se bazeze pe standardele internaționale actuale sau pe activitatea internațională de standardizare aflată în curs de desfășurare, după caz. În cazul standardelor care nu sunt încă adoptate, activitatea ar trebui să se bazeze pe standardele în curs de elaborare: „Orientări pentru sistemele și instalațiile de furnizare a GNL drept combustibil pentru nave” (ISO/DTS 18683), „Stații de alimentare cu gaz natural — Stații GNL pentru alimentarea vehiculelor” (ISO/DIS 16924) și „Stații de alimentare cu gaz natural — Stații GNC pentru alimentarea vehiculelor”(ISO/DIS 16923). Comisia ar trebui să fie împuternicită să actualizeze, prin intermediul actelor delegate, trimiterile la specificațiile tehnice indicate în standardele europene sau internaționale.
- (58) În aplicarea prezentei directive, Comisia ar trebui să consulte grupurile de experți relevante, cel puțin Grupul experților europeni pentru combustibilii viitori din transporturi, compus din experți din industrie și societatea civilă, și Grupul mixt de experți pentru transport și mediu, care reunește experți din statele membre.
- (59) Comisia a instituit un grup de experți, intitulat Forumul european pentru un transport naval sustenabil (ESSF), pentru a o asista în punerea în aplicare a activităților Uniunii din domeniul durabilității transportului maritim. În cadrul ESSF a fost creat un subgrup privind GNL marin, având ca mandat să propună către ESSF elaborarea unor standarde sau norme pentru GNL marin în calitate de combustibil pentru nave, care să includă aspectele tehnice, operaționale, de siguranță și securitate, precum și de formare și de mediu ale buncherării GNL. Comitetul european pentru crearea de standarde tehnice (CESTE) a fost instituit pentru a gestiona standardele tehnice din

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

domeniul navigației interioare. Este deosebit de important ca, înainte de a adopta acte delegate privind cerințele de bunkerare a GNL, inclusiv aspectele de siguranță aferente, Comisia să își urmeze practica curentă și să organizeze consultări cu experți, inclusiv cu ESSF și CESTE.

- (60) Comisia Centrală pentru Navigația pe Rin (CCNR) este o organizație internațională care abordează toate aspectele privind navigația interioară. Comisia Dunării este o organizație interguvernamentală internațională care asigură și dezvoltă libera navigație pe Dunăre. Este deosebit de important ca, înainte de a adopta acte delegate privind navigația interioară, Comisia să își urmeze practica curentă și să organizeze consultări cu experți, inclusiv cu CCNR și Comisia Dunării.
- (61) Atunci când chestiuni referitoare la prezenta directivă, altele decât cele privind punerea sa în aplicare sau încălcările, sunt examinate de experți care acționează astfel în calitate de grupuri de experți, Parlamentul European ar trebui să primească informații și documente complete și, după caz, o invitație de a participa la reuniunile relevante.
- (62) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentei directive, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru stabilirea procedurilor și a specificațiilor comune. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (63) În vederea asigurării faptului că combustibilii alternativi pentru transporturi sunt de calitate necesară pentru a fi utilizați de motoare care funcționează cu tehnologia actuală și cu cea viitoare și că oferă un nivel ridicat de performanță de mediu în ceea ce privește emisiile de CO₂ și de alți poluanți, Comisia ar trebui să monitorizeze introducerea pe piață a acestora. În acest scop, Comisia ar trebui, dacă este cazul, să propună măsurile juridice necesare pentru a asigura un nivel înalt și armonizat de calitate a combustibililor în întreaga Uniune.
- (64) În vederea obținerii celei mai extinse utilizări a combustibililor alternativi pentru transporturi, asigurând totodată neutralitatea tehnologică, și a promovării mobilității electrice durabile în întreaga Uniune, Comisia ar trebui, dacă consideră că este cazul, să ia măsuri adecvate, cum ar fi adoptarea unui plan de acțiune pentru punerea în aplicare a strategiei prevăzută în Comunicarea intitulată „Energie curată pentru transporturi: o strategie europeană privind combustibilii alternativi”. În acest scop, Comisia ar putea lua în considerare necesitățile individuale ale pieței și evoluția acesteia în statele membre.
- (65) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume promovarea unei dezvoltări ample a pieței de combustibili alternativi, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre în mod individual, dar, având în vedere necesitatea unei acțiuni pentru a răspunde cererii pentru masa critică a vehiculelor care utilizează combustibili alternativi și pentru înregistrarea unor evoluții rentabile în industria europeană și pentru asigurarea mobilității la nivelul Uniunii a vehiculelor care utilizează combustibili alternativi, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă instituie un cadru comun de măsuri destinate instalării infrastructurii pentru combustibili alternativi în Uniune cu scopul de a reduce la minimum dependența de petrol și a atenua impactul transporturilor asupra mediului. Prezenta directivă stabilește cerințe minime privind crearea infrastructurii pentru combustibili alternativi, inclusiv punctele de reîncărcare destinate vehiculelor electrice și punctele de realimentare cu gaz natural (GNL și GNC) și hidrogen, care urmează să fie puse în aplicare prin intermediul cadrelor naționale de politică ale statelor membre, precum și specificații tehnice comune pentru astfel de puncte de reîncărcare și de realimentare, precum și cerințe privind informarea utilizatorilor.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

1. „combustibili alternativi” înseamnă combustibili sau surse de energie care servesc, cel puțin parțial, drept substitut pentru sursele de petrol fosil în furnizarea de energie pentru transporturi și care au potențialul de a contribui la decarbonizarea acestora și de a îmbunătăți performanța de mediu a sectorului transporturilor. Aceștia includ, printre altele:
 - energia electrică;
 - hidrogenul;
 - biocombustibilii, astfel cum sunt definiți la articolul 2 litera (i) din Directiva 2009/28/CE;
 - combustibilii sintetici și parafinici;
 - gazul natural, inclusiv biometanul, în stare gazoasă (gaz natural comprimat — GNC) și lichidă (gaz natural lichefiat — GNL); și
 - gazul petrolier lichefiat (GPL);
2. „vehicul electric” înseamnă un autovehicul dotat cu un grup propulsor care cuprinde cel puțin un dispozitiv electric nonperiferic ca convertor de energie cu un sistem electric reîncărcabil de stocare a energiei, care poate fi reîncărcat extern;
3. „punct de reîncărcare” înseamnă o interfață care este capabilă să încarce, pe rând, câte un vehicul electric sau să schimbe, pe rând, câte o baterie a unui vehicul electric;
4. „punct de reîncărcare cu putere normală” înseamnă un punct de reîncărcare care permite un transfer de energie electrică către un vehicul electric, la o putere mai mică sau egală cu 22 kW, excluzând dispozitivele cu o putere mai mică sau egală cu 3,7 kW care sunt instalate în gospodării private sau al căror scop principal nu este reîncărcarea vehiculelor electrice și care nu sunt accesibile publicului;
5. „punct de reîncărcare cu putere înaltă” înseamnă un punct de reîncărcare care permite un transfer de energie electrică către un vehicul electric, la o putere mai mare de 22 kW;
6. „alimentarea cu energie electrică de la mal” înseamnă furnizarea de energie electrică de la mal prin intermediul unei interfețe standardizate către navele maritime sau navele de navigație interioară în dană;
7. „punct de reîncărcare sau de realimentare accesibil publicului” înseamnă un punct de reîncărcare sau de realimentare care furnizează un combustibil alternativ și care oferă utilizatorilor un acces nediscriminatoriu în întreaga Uniune. Accesul nediscriminatoriu poate include diverse forme de autentificare, utilizare și plată;
8. „punct de realimentare” înseamnă o instalație de realimentare pentru furnizarea oricărui combustibil, cu excepția GNL, prin intermediul unei instalații fixe sau mobile;
9. „punct de realimentare cu GNL” înseamnă o instalație de realimentare pentru furnizarea de GNL, constând fie dintr-o instalație fixă sau mobilă, fie dintr-o instalație offshore, fie din alte sisteme.

Articolul 3

Cadrele naționale de politică

(1) Fiecare stat membru adoptă un cadru național de politică pentru dezvoltarea pieței în ceea ce privește combustibili alternativi în sectorul transporturilor și pentru instalarea infrastructurii relevante. Acesta cuprinde cel puțin următoarele:

- evaluarea situației prezente și a dezvoltării viitoare a pieței în ceea ce privește combustibilii alternativi în sectorul transporturilor, inclusiv din perspectiva eventualei lor utilizări simultane și combinate, precum și a dezvoltării infrastructurii pentru combustibili alternativi, luând în considerare, acolo unde este relevant, continuitatea transfrontalieră;

- țintele și obiectivele naționale, în temeiul articolului 4 alineatul (1), al articolului 4 alineatul (3), al articolului 4 alineatul (5), al articolului 6 alineatul (1), al articolului 6 alineatul (2), al articolului 6 alineatul (3), al articolului 6 alineatul (4), al articolului 6 alineatul (6), al articolului 6 alineatul (7), al articolului 6 alineatul (8) și, dacă este cazul, al articolului 5 alineatul (1), în vederea instalării infrastructurii pentru combustibili alternativi. Respectivele ținte și obiective naționale se stabilesc și pot fi revizuite pe baza unei evaluări a cererii la nivel național, regional sau al întregii Uniuni, asigurându-se totodată respectarea cerințelor minime în materie de infrastructură prevăzute în prezenta directivă;
- măsurile necesare pentru asigurarea faptului că țintele și obiectivele naționale cuprinse în cadrul lor național de politică sunt realizate;
- măsuri care pot promova instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi în serviciile de transport public;
- desemnarea aglomerărilor urbane/suburbane, a altor zone dens populate și a rețelilor care, în funcție de necesitățile pieței, urmează să fie dotate cu puncte de reîncărcare accesibile publicului în conformitate cu articolul 4 alineatul (1);
- desemnarea aglomerărilor urbane/suburbane, a altor zone dens populate și a rețelilor care, în funcție de necesitățile pieței, urmează să fie dotate cu puncte de realimentare cu GNC în conformitate cu articolul 6 alineatul (7);
- evaluarea necesității de a instala puncte de realimentare cu GNL în porturile din afara rețelei centrale TEN-T;
- analizarea necesității de a instala surse de alimentare cu energie electrică în aeroporturi pentru a fi utilizate în cazul avioanelor staționare.

(2) Statele membre se asigură că în cadrele naționale de politică sunt luate în considerare necesitățile diferitelor moduri de transport existente pe teritoriul respectiv, inclusiv cele în cazul cărora sunt disponibile alternative limitate la combustibilii fosili.

(3) Cadrele naționale de politică iau în considerare, după caz, interesele autorităților regionale și locale, precum și ale părților interesate în cauză.

(4) Acolo unde este necesar, statele membre cooperează, prin consultări sau prin intermediul cadrelor de politică comune, pentru a asigura coerența și coordonarea măsurilor necesare pentru realizarea obiectivelor prezentei directive.

(5) Măsurile de sprijin destinate infrastructurii pentru combustibili alternativi se pun în aplicare în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat prevăzute în TFUE.

(6) Cadrele naționale de politică sunt conforme cu legislația în vigoare a Uniunii în materie de mediu și de protecție a climei.

(7) Statele membre notifică Comisiei cadrele lor naționale de politică până la 18 noiembrie 2016.

(8) Pe baza cadrelor naționale de politică, Comisia publică și actualizează în mod periodic informațiile privind țintele naționale și obiectivele transmise de fiecare stat membru în ceea ce privește:

- numărul de puncte de reîncărcare accesibile publicului;
- punctele de realimentare cu GNL în porturile maritime și interioare;
- punctele de realimentare cu GNL accesibile publicului, destinate autovehiculelor;
- punctele de realimentare cu GNC accesibile publicului, destinate autovehiculelor.

Acolo unde este cazul, se publică și următoarele informații cu privire la:

- punctele de realimentare cu hidrogen accesibile publicului;
- infrastructura pentru furnizarea de energie electrică de la mal în porturile maritime și interioare;
- infrastructura pentru alimentarea cu energie electrică destinată avioanelor staționare.

(9) Comisia asistă statele membre în procesul de raportare cu privire la cadrele naționale de politică prin intermediul orientărilor menționate la articolul 10 alineatul (4), evaluează coerența cadrelor naționale de politică la nivelul Uniunii și asistă statele membre în procesul de cooperare prevăzut la alineatul (4) din prezentul articol.

Articolul 4

Furnizarea energiei electrice pentru transporturi

(1) Statele membre se asigură, prin intermediul cadrelor lor naționale de politică, că un număr corespunzător de puncte de reîncărcare accesibile publicului este instalat până la 31 decembrie 2020, pentru a garanta că vehiculele electrice pot circula cel puțin în aglomerările urbane/suburbane și în alte zone dens populate, și, dacă este cazul, în cadrul unor rețele stabilite de statele membre. Numărul acestor puncte de reîncărcare se stabilește prin luarea în considerare, printre altele, a numărului de vehicule electrice estimat a se înregistra până la sfârșitul anului 2020, prevăzut în cadrele lor naționale de politică, precum și a bunelor practici și a recomandărilor emise de Comisie. Se iau în considerare, acolo unde este cazul, necesitățile specifice legate de instalarea punctelor de reîncărcare accesibile publicului în stațiile de transport public.

(2) Comisia evaluează aplicarea cerințelor prevăzute la alineatul (1) și, după caz, prezintă o propunere de modificare a prezentei directive, ținând cont de dezvoltarea pieței vehiculelor electrice, pentru a garanta că un număr suplimentar de puncte de reîncărcare accesibile publicului este instalat în fiecare stat membru până la 31 decembrie 2025, cel puțin în rețeaua centrală TEN-T, în aglomerările urbane/suburbane și în alte zone dens populate.

(3) Statele membre adoptă de asemenea, în cadrele lor naționale de politică, măsuri de încurajare și facilitare a instalării punctelor de reîncărcare neaccesibile publicului.

(4) Statele membre se asigură că punctele de reîncărcare cu putere normală pentru vehiculele electrice, exclusiv unitățile fără fir sau cu inducție, instalate sau reînnoite începând cu 18 noiembrie 2017, sunt conforme cel puțin cu specificațiile tehnice prevăzute în anexa II punctul 1.1 și cu cerințele specifice de siguranță în vigoare la nivel național.

Statele membre se asigură că punctele de reîncărcare cu putere înaltă pentru vehiculele electrice, excluzând unitățile fără fir sau cu inducție, instalate sau reînnoite începând cu 18 noiembrie 2017, sunt conforme cel puțin cu specificațiile tehnice prevăzute la anexa II punctul 1.2.

(5) Statele membre se asigură că, în cadrele lor naționale de politică, este evaluată necesitatea alimentării cu energie electrică de la mal, din porturile maritime și interioare, pentru navele de navigație interioară și pentru navele maritime. O astfel de alimentare cu energie electrică de la mal se instalează în mod prioritar în porturile rețelei centrale TEN-T și în alte porturi până la 31 decembrie 2025, cu excepția cazului în care nu există cerere sau în care costurile sunt disproporționate în raport cu beneficiile, inclusiv beneficiile de mediu.

(6) Statele membre se asigură că instalațiile de alimentare cu energie electrică de la mal pentru transportul maritim, construite sau reînnoite începând cu 18 noiembrie 2017, sunt conforme cu specificațiile tehnice prevăzute în anexa II punctul 1.7.

(7) În cazul în care este posibil din punct de vedere tehnic și rezonabil din punct de vedere economic, pentru reîncărcarea vehiculelor electrice la punctele de reîncărcare accesibile publicului se utilizează sisteme de contorizare inteligentă, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 28 din Directiva 2012/27/UE, și se respectă cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din respectiva directivă.

(8) Statele membre se asigură că operatorii punctelor de reîncărcare accesibile publicului au libertatea de a achiziționa energie electrică de la orice furnizor de energie electrică din Uniune, sub rezerva acordului furnizorului. Operatorii punctelor de reîncărcare au posibilitatea de a furniza clienților servicii de reîncărcare a vehiculelor electrice pe bază de contract, inclusiv în numele și în beneficiul altor furnizori de servicii.

(9) Toate punctele de reîncărcare accesibile publicului pun de asemenea la dispoziția utilizatorilor de vehicule electrice posibilitatea de încărcare ad-hoc, fără a încheia un contract cu furnizorul de energie electrică sau cu operatorul în cauză.

(10) Statele membre se asigură că prețurile practicate de operatorii punctelor de reîncărcare accesibile publicului sunt rezonabile, ușor și clar comparabile, transparente și nediscriminatorii.

(11) Statele membre se asigură că operatorii sistemului de distribuție cooperează în mod nediscriminatoriu cu orice persoană care instalează sau exploatează puncte de reîncărcare accesibile publicului.

(12) Statele membre se asigură că cadrul juridic permite încheierea de contracte de alimentare cu energie electrică pentru un punct de reîncărcare cu alți furnizori decât entitatea care furnizează energie electrică gospodăriei sau incintei în care se situează respectivele puncte de reîncărcare.

(13) Fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 1025/2012, Uniunea urmărește elaborarea de către organizațiile de standardizare corespunzătoare a unor standarde europene care conțin specificații tehnice detaliate pentru punctele de reîncărcare fără fir și schimbarea bateriilor autovehiculelor și pentru punctele de reîncărcare destinate autovehiculelor de categorie L și autobuzelor electrice.

(14) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 8 în scopul:

- (a) completării prezentului articol și a anexei II punctele 1.3, 1.4, 1.5, 1.6 și 1.8, pentru a impune respectarea de către infrastructurile care urmează să fie instalate sau reînnoite a specificațiilor tehnice incluse în standardele europene care urmează să fie elaborate în temeiul alineatului (13) din prezentul articol, în cazul în care organizațiile europene de standardizare relevante au recomandat doar o singură soluție tehnică cuprinzând specificații tehnice de tipul celor descrise într-un standard european relevant;
- (b) actualizării trimiterilor la standardele menționate în specificațiile tehnice prevăzute la anexa II punctul 1, în cazul în care respectivele standarde sunt înlocuite de noi versiuni ale acestora, adoptate de organizațiile de standardizare relevante.

Este deosebit de important ca, înainte de adoptarea acestor acte delegate, Comisia să își urmeze practica curentă și să organizeze consultări cu experți, inclusiv cu experții din statele membre.

Respectivele acte delegate prevăd perioade de tranziție de cel puțin 24 de luni înainte ca specificațiile tehnice prevăzute sau modificările acestora să devină obligatorii pentru infrastructura care urmează să fie instalată sau reînnoită.

Articolul 5

Furnizarea hidrogenului pentru transportul rutier

(1) Statele membre care decid să includă, în cadrele lor naționale de politică, puncte de realimentare cu hidrogen accesibile publicului se asigură că, până la 31 decembrie 2025, este disponibil un număr corespunzător de astfel de puncte, pentru a asigura circulația autovehiculelor care funcționează cu hidrogen, inclusiv a vehiculelor cu pilă de combustie, în cadrul rețelelor stabilite de statele membre respective, inclusiv al legăturilor transfrontaliere, acolo unde este cazul.

(2) Statele membre se asigură că punctele de realimentare cu hidrogen accesibile publicului, instalate sau reînnoite începând cu 18 noiembrie 2017, sunt conforme cu specificațiile tehnice prevăzute la anexa II punctul 2.

(3) Comisia are competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 8 în vederea actualizării trimiterilor la standardele menționate în specificațiile tehnice prevăzute la anexa II punctul 2, în cazul în care respectivele standarde sunt înlocuite de noi versiuni ale acestora, adoptate de organizațiile de standardizare relevante.

Este deosebit de important ca, înainte de adoptarea acestor acte delegate, Comisia să își urmeze practica curentă și să desfășoare consultări cu experți, inclusiv cu experții din statele membre.

Respectivele acte delegate prevăd perioade de tranziție de cel puțin 24 de luni înainte ca specificațiile tehnice prevăzute sau modificările acestora să devină obligatorii pentru infrastructura care urmează să fie instalată sau reînnoită.

Articolul 6

Furnizarea gazului natural pentru transporturi

(1) Statele membre se asigură că, prin intermediul cadrelor lor naționale de politică, un număr corespunzător de puncte de realimentare cu GNL este instalat în porturile maritime până la 31 decembrie 2025, pentru a permite navelor de navigație interioară sau navelor maritime care funcționează cu GNL să circule în întreaga rețea centrală TEN-T. Statele membre cooperează cu statele membre învecinate, atunci când este necesar, pentru a asigura acoperirea corespunzătoare a rețelei centrale TEN-T.

(2) Statele membre se asigură că, prin intermediul cadrelor lor naționale de politică, un număr corespunzător de puncte de realimentare cu GNL este instalat în porturile interioare până la 31 decembrie 2030, pentru a permite navelor de navigație interioară sau navelor maritime care funcționează cu GNL să circule în întreaga rețea centrală TEN-T. Statele membre cooperează cu statele membre învecinate, atunci când este necesar, pentru a asigura acoperirea corespunzătoare a rețelei centrale TEN-T.

(3) Statele membre desemnează, în cadrele lor naționale de politică, porturile maritime și interioare care urmează să asigure accesul la punctele de realimentare cu GNL menționate la alineatele (1) și (2), luând de asemenea în considerare necesitățile efective ale pieței.

(4) Statele membre se asigură că, prin intermediul cadrelor lor naționale de politică, un număr corespunzător de puncte de realimentare cu GNL accesibile publicului este instalat până la 31 decembrie 2025, cel puțin de-a lungul rețelei centrale TEN-T existente, pentru a asigura faptul că autovehiculele grele care funcționează cu GNL pot circula în întreaga Uniune, în cazul în care există cerere, cu condiția ca costurile să nu fie disproporționate în raport cu beneficiile, inclusiv cu beneficiile de mediu.

(5) Comisia evaluează punerea în aplicare a cerințelor prevăzute la alineatul (4) și, după caz, prezintă o propunere de modificare a prezentei directive până la 31 decembrie 2027, luând în considerare piața autovehiculelor grele care funcționează cu GNL, pentru a se asigura că un număr corespunzător de puncte de realimentare cu GNL accesibile publicului este instalat în fiecare stat membru.

(6) Statele membre se asigură că pe teritoriul lor este disponibil un sistem de distribuție adecvat pentru alimentarea cu GNL, inclusiv instalații de încărcare pentru vehiculele-cisternă pentru GNL, pentru a alimenta punctele de realimentare menționate la alineatele (1), (2) și (4). Prin derogare, în contextul cadrelor lor naționale de politică, statele membre învecinate se pot grupa în scopul îndeplinirii acestei cerințe. Acordurile de grupare fac obiectul obligațiilor de raportare ale statelor membre în temeiul prezentei directive.

(7) Statele membre se asigură că, prin intermediul cadrelor lor naționale de politică, un număr corespunzător de puncte de realimentare cu GNC accesibile publicului este instalat până la 31 decembrie 2020, pentru a asigura, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) a șasea liniuță, faptul că autovehiculele care funcționează cu GNC pot circula în aglomerațiile urbane/suburbane și în alte zone dens populate, și, dacă este cazul, în cadrul unor rețele stabilite de statele membre.

(8) Statele membre se asigură că, prin intermediul cadrelor lor naționale de politică, un număr corespunzător de puncte de realimentare cu GNC accesibile publicului este instalat până la 31 decembrie 2025, cel puțin de-a lungul rețelei centrale TEN-T existente, pentru a asigura faptul că autovehiculele care funcționează cu GNC pot circula în întreaga Uniune.

(9) Statele membre se asigură că punctele de realimentare cu GNC a autovehiculelor, instalate sau reînnoite începând cu 18 noiembrie 2017, sunt conforme cu specificațiile tehnice prevăzute la anexa II punctul 3.4.

(10) Fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 1025/2012, Uniunea urmărește elaborarea de către organizațiile de standardizare europene sau internaționale relevante a unor standarde, inclusiv a unor specificații tehnice detaliate, pentru:

(a) punctele de realimentare cu GNL în transportul maritim și în transportul pe căile navigabile interioare;

(b) punctele de realimentare a autovehiculelor care funcționează cu GNL și GNC.

(11) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 8 în scopul:

(a) completării prezentului articol și a anexei II punctele 3.1, 3.2 și 3.4, pentru a impune respectarea de către infrastructurile care urmează să fie instalate sau reînnoite a specificațiilor tehnice incluse în standardele care urmează să fie elaborate în temeiul alineatului (10) literele (a) și (b) din prezentul articol, în cazul în care organizațiile europene de standardizare relevante au recomandat doar o singură soluție tehnică cuprinzând specificații tehnice de tipul celor descrise într-un standard european relevant, dacă este cazul, compatibile cu standardele internaționale relevante;

(b) actualizării trimiterilor la standardele menționate în specificațiile tehnice prevăzute sau care urmează să fie prevăzute la anexa II punctul 3, în cazul în care respectivele standarde sunt înlocuite de noi versiuni ale acestora, adoptate de organizațiile de standardizare europene sau internaționale relevante.

Este deosebit de important ca, înainte de adoptarea acestor acte delegate, Comisia să își urmeze practica curentă și să organizeze consultări cu experți, inclusiv cu experții din statele membre.

Respectivele acte delegate prevăd perioade de tranziție de cel puțin 24 de luni înainte ca specificațiile tehnice prevăzute sau modificările acestora să devină obligatorii pentru infrastructura care urmează să fie instalată sau reînnoită.

(12) În absența unui standard care să conțină specificații tehnice detaliate pentru punctele de realimentare cu GNL pentru transportul maritim și transportul pe căile navigabile interioare, menționat la alineatul (10) litera (a) și în special în absența specificațiilor referitoare la buncherarea GNL, se conferă Comisiei, luându-se în considerare lucrările în desfășurare în cadrul OMI, al CCNR, al Comisiei Dunării și al altor foruri internaționale relevante, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 8 cu scopul de a prevedea:

- cerințe pentru interfețele de buncherare a GNL în transportul maritim și în transportul pe căile navigabile interioare;
- cerințe privind aspectele legate de siguranță ale depozitării la mal și ale procedurii de buncherare a GNL în transportul maritim și în transportul pe căile navigabile interioare.

Este deosebit de important ca, înainte de adoptarea respectivelor acte delegate, Comisia să își urmeze practica curentă și să organizeze consultări cu grupuri relevante de experți privind transportul maritim și transportul pe căile navigabile interioare, inclusiv experți din partea autorităților naționale din domeniul maritim și al navigației interioare.

Articolul 7

Informarea utilizatorilor

(1) Fără a aduce atingere Directivei 2009/30/CE, statele membre se asigură că sunt puse la dispoziție informații relevante, consecvente și clare privind autovehiculele care pot fi alimentate în mod obișnuit cu diferiți combustibili introduși pe piață sau reîncărcate la punctele de reîncărcare. Astfel de informații sunt puse la dispoziție în manualele de utilizare a autovehiculelor, la punctele de realimentare și de reîncărcare, la bordul autovehiculelor și la comercianții de autovehicule de pe teritoriul acestora. Această cerință se aplică tuturor autovehiculelor și manualelor de utilizare a acestora, introduse pe piață după 18 noiembrie 2016.

(2) Furnizarea de informații menționată la alineatul (1) se bazează pe dispozițiile privind etichetarea referitoare la conformitatea combustibililor în temeiul standardelor organizațiilor europene de standardizare care stabilesc specificațiile tehnice ale combustibililor. Atunci când astfel de standarde fac trimitere la o reprezentare grafică, inclusiv la un sistem de codificare cu culori, reprezentarea grafică este simplă și ușor de înțeles și se poziționează într-un mod vizibil:

- (a) la pompele relevante și la ajutoarele acestora la toate punctele de realimentare, de la data la care combustibilii sunt introduși pe piață;
- (b) pe toate capacele rezervoarelor autovehiculelor recomandate și compatibile cu respectivul combustibil sau în imediata apropiere a acestora, precum și în manualele autovehiculelor, în momentul introducerii pe piață a autovehiculelor respective după 18 noiembrie 2016.

(3) Dacă este cazul și în special în ceea ce privește gazul natural și hidrogenul, la afișarea prețurilor combustibililor într-o stație de alimentare cu combustibil, comparația dintre prețurile pe unitate relevante este afișată în scop informativ. Afișarea acestor informații nu induce în eroare și nu creează confuzie în rândul utilizatorilor.

Pentru a crește gradul de sensibilizare a consumatorilor și a oferi transparență în privința prețului combustibililor într-un mod coerent în întreaga Uniune, Comisia este împuternicită să adopte, prin intermediul actelor de punere în aplicare, o metodologie comună pentru compararea prețului pe unitate al combustibililor alternativi.

(4) În cazul în care standardele organizațiilor europene de standardizare care prevăd specificații tehnice pentru un combustibil nu includ dispoziții privind etichetarea în vederea respectării standardelor în cauză, sau dacă dispozițiile privind etichetarea nu se referă la o reprezentare grafică, inclusiv la un sistem de codificare cu culori, sau nu sunt potrivite pentru realizarea obiectivelor prezentei directive, în scopul punerii în aplicare uniforme a alineatelor (1) și (2), Comisia poate acorda organizațiilor europene de standardizare mandatul de a elabora specificații de etichetare privind compatibilitatea sau poate adopta acte de punere în aplicare care să determine reprezentarea grafică, inclusiv un sistem de codificare cu culori, a compatibilității pentru combustibilii introduși pe piața Uniunii care ating nivelul de 1 % din volumul total al vânzărilor, conform evaluării Comisiei, în cel puțin două state membre.

(5) În cazul în care sunt actualizate dispozițiile privind etichetarea din standardele CEN respective, dacă sunt adoptate acte de punere în aplicare referitoare la etichetare sau, după caz, dacă sunt elaborate noi standarde CEN pentru combustibilii alternativi, cerințele de etichetare corespunzătoare se aplică tuturor punctelor de realimentare și de reîncărcare și tuturor autovehiculelor înregistrate pe teritoriul statelor membre, începând cu 24 de luni de la data adoptării sau actualizării lor.

(6) Actele de punere în aplicare menționate în prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 9 alineatul (2).

(7) Statele membre se asigură că, atunci când sunt disponibile, datele care indică localizarea geografică a punctelor de realimentare și de reîncărcare accesibile publicului care furnizează combustibili alternativi reglementați de prezenta directivă sunt accesibile tuturor utilizatorilor în mod deschis și nediscriminatoriu. Pentru punctele de reîncărcare, aceste date pot include, atunci când sunt disponibile, informații privind accesibilitatea în timp real, precum și informații istorice și în timp real privind încărcarea.

Articolul 8

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 4, 5 și 6 este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 17 noiembrie 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolele 4, 5 și 6 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 4, 5 și 6 intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European și nici Consiliul nu a formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau dacă, înainte de expirarea termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 9

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) În cazul în care avizul comitetului urmează să fie obținut prin procedură scrisă, procedura respectivă se încheie fără rezultat dacă, în termenul stabilit pentru emiterea avizului, președintele comitetului decide în acest sens sau o majoritate simplă a membrilor comitetului solicită acest lucru.

Articolul 10

Raportarea și revizuirea

- (1) Fiecare stat membru transmite Comisiei un raport privind punerea în aplicare a cadrului său național de politică până la 18 noiembrie 2019 și ulterior din trei în trei ani. Aceste rapoarte cuprind informațiile prevăzute în anexa I și, acolo unde este cazul, includ o justificare relevantă privind gradul de realizare a țințelor și a obiectivelor naționale menționate la articolul 3 alineatul (1).

(2) Până la 18 noiembrie 2017, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind evaluarea cadrelor naționale de politică și coerența lor la nivelul Uniunii, inclusiv o evaluare a gradului de realizare a ȋintelor și a obiectivelor naționale menționate la articolul 3 alineatul (1).

(3) Comisia transmite un raport privind aplicarea prezentei directive către Parlamentul European și Consiliu din trei în trei ani începând cu 18 noiembrie 2020.

Raportul Comisiei conține următoarele elemente:

- evaluarea acțiunilor întreprinse de statele membre;
- evaluarea efectelor prezentei directive asupra dezvoltării pieței în ceea ce privește infrastructura pentru combustibili alternativi, precum și contribuția acestora la piața combustibililor alternativi pentru transporturi și impactul său asupra economiei și a mediului;
- informații privind progresul tehnic și dezvoltarea pieței în ceea ce privește combustibilii alternativi din sectorul transporturilor și a infrastructurii relevante reglementate de prezenta directivă, precum și a oricăror alți combustibili alternativi.

Comisia poate prezenta exemple de bune practici și poate face recomandările adecvate.

Raportul Comisiei evaluează de asemenea cerințele și datele prevăzute în prezenta directivă pentru crearea infrastructurii și implementarea specificațiilor, ținând seama de evoluțiile din domeniul tehnic, economic și comercial ale combustibililor alternativi respectivi și este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

(4) Comisia adoptă orientări privind raportarea de către statele membre a elementelor enumerate în anexa I.

(5) Până la 31 decembrie 2020, Comisia examinează punerea în aplicare a prezentei directive și, după caz, prezintă o propunere de modificare a acesteia conținând noi specificații tehnice comune destinate infrastructurii pentru combustibili alternativi care intră în sfera de aplicare a prezentei directive.

(6) Până la 31 decembrie 2018, în cazul în care consideră că este necesar, Comisia adoptă un plan de acțiune pentru punerea în aplicare a strategiei prevăzute în Comunicarea intitulată „Energie curată pentru transporturi: o strategie europeană privind combustibilii alternativi”, în vederea obținerii celei mai largi utilizări posibile a combustibililor alternativi pentru transporturi, asigurând totodată neutralitatea tehnologică, și a promovării mobilității electrice durabile în întreaga Uniune. În acest scop, Comisia poate lua în considerare necesitățile individuale ale pieței și evoluția acesteia în statele membre.

Articolul 11

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 18 noiembrie 2016. Statele membre informează de îndată Comisia în acest sens.

(2) Atunci când statele membre adoptă actele respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 12

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 13***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 22 octombrie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

B. DELLA VEDOVA

ANEXA I

RAPORT

Raportul conține o descriere a măsurilor întreprinse într-un stat membru în sprijinul creării infrastructurii pentru combustibili alternativi. Raportul respectiv include cel puțin următoarele elemente:

1. Măsuri juridice

Informații privind măsurile juridice, care pot cuprinde măsuri legislative, de reglementare sau administrative de susținere a creării infrastructurii pentru combustibili alternativi, cum ar fi eliberarea autorizațiilor de construcție, eliberarea autorizațiilor pentru parcuri, certificarea performanței de mediu a întreprinderilor, concesionarea stațiilor de alimentare cu combustibil.

2. Măsuri de politică pentru susținerea punerii în aplicare a cadrului național de politică

Informațiile privind aceste măsuri includ următoarele elemente:

- stimulente directe pentru achiziționarea de mijloace de transport care utilizează combustibili alternativi sau pentru construirea infrastructurii aferente;
- disponibilitatea stimulentei fiscale pentru promovarea mijloacelor de transport care utilizează combustibili alternativi și a infrastructurii relevante;
- utilizarea achizițiilor publice, inclusiv a achizițiilor publice comune, pentru a susține combustibilii alternativi;
- stimulente nefinanciare care să acționeze la nivelul cererii, de exemplu, acces preferențial în zone restricționate, politica de staționare și benzi dedicate;
- examinarea necesității unor puncte de realimentare cu combustibil regenerabil pentru aviație în aeroporturile din cadrul rețelei centrale TEN-T;
- legislație și proceduri tehnice și administrative în ceea ce privește autorizarea alimentării cu combustibili alternativi în vederea facilitării procesului de autorizare.

3. Sprijin pentru instalare și producție

Alocarea unui buget public anual pentru instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi, defalcăt în funcție de combustibilul alternativ și de modul de transport utilizat (rutier, feroviar, pe apă și aerian).

Alocarea unui buget public anual pentru sprijinirea unităților care dezvoltă tehnologii de combustibili alternativi, defalcăt în funcție de combustibilul alternativ și de modul de transport utilizat.

Examinarea oricăror nevoi speciale în cursul fazei inițiale de instalare a infrastructurii pentru combustibili alternativi.

4. Cercetare, dezvoltare tehnologică și demonstrare

Alocarea unui buget public anual pentru sprijinirea cercetării, a dezvoltării tehnologice și a activităților demonstrative în domeniul combustibililor alternativi, defalcăt în funcție de tipul de combustibil și modul de transport.

5. Ținte și obiective

- estimarea numărului de vehicule cu combustibili alternativi preconizat până în 2020, 2025 și 2030;
- nivelul realizării obiectivelor naționale privind introducerea combustibililor alternativi în diferitele moduri de transport (rutier, feroviar, pe apă și aerian);
- nivelul realizării obiectivelor naționale, de la an la an, privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi în diferitele moduri de transport;
- informații privind metodologia aplicată pentru a lua în considerare eficiența de încărcare a punctelor de reîncărcare cu putere înaltă.

6. Evoluțiile infrastructurii pentru combustibili alternativi

Schimbări la nivelul ofertei (capacitatea pentru o infrastructură suplimentară) și al cererii (capacitatea utilizată efectiv).

ANEXA II

SPECIFICAȚII TEHNICE

1. Specificații tehnice pentru punctele de reîncărcare**1.1. Puncte de reîncărcare cu putere normală pentru autovehicule**

Punctele de reîncărcare cu curent alternativ (AC) de putere normală pentru vehicule electrice sunt echipate, din motive de interoperabilitate, cel puțin cu prize sau conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din standardul EN62196-2. Menținându-se compatibilitatea cu tipul 2, aceste prize pot fi dotate cu elemente precum obturatoare mecanice.

1.2. Puncte de reîncărcare cu putere înaltă pentru autovehicule

Punctele de reîncărcare cu curent alternativ (AC) de putere înaltă pentru vehicule electrice sunt echipate, din motive de interoperabilitate, cel puțin cu conectori de tip 2, conform descrierii din standardul EN62196-2.

Punctele de reîncărcare cu curent continuu (DC) de putere înaltă pentru vehicule electrice sunt echipate, din motive de interoperabilitate, cel puțin cu conectori ai sistemului de încărcare combinat „Combo 2”, conform descrierii din standardul EN62196-3.

1.3. Puncte de reîncărcare fără fir pentru autovehicule**1.4. Schimbarea bateriilor pentru autovehicule****1.5. Puncte de reîncărcare pentru autovehicule de categoria L****1.6. Puncte de reîncărcare pentru autobuze electrice****1.7. Alimentarea cu energie electrică de la mal pentru navele maritime**

Alimentarea cu energie electrică de la mal pentru navele maritime, inclusiv proiectarea, instalarea și testarea sistemelor, este conformă cu specificațiile tehnice ale standardului IEC/ISO/IEEE 80005-1.

1.8. Alimentarea cu energie electrică de la mal pentru navele de navigație interioară**2. Specificații tehnice pentru punctele de realimentare cu hidrogen destinate autovehiculelor****2.1. Punctele de realimentare cu hidrogen situate în aer liber care distribuie hidrogen gazos utilizat drept combustibil pentru autovehicule sunt conforme cu specificațiile tehnice ale standardului ISO/TS 20100 privind alimentarea cu hidrogen gazos.****2.2. Purity of hydrogen distributed at the refueling points with hydrogen is in accordance with the technical specifications of the ISO 14687-2 standard.****2.3. Punctele de realimentare cu hidrogen utilizează algoritmi și echipamente de alimentare conforme cu specificația ISO/TS 20100 privind alimentarea cu hidrogen gazos.****2.4. Conectorii de realimentare cu hidrogen gazos ai autovehiculelor sunt conformi cu standardul ISO 17268 privind dispozitivele de conectare pentru realimentare ale autovehiculelor care funcționează cu hidrogen gazos.****3. Specificații tehnice pentru punctele de realimentare cu gaz natural****3.1. Specificații tehnice pentru punctele de realimentare cu GNL pentru navele de navigație interioară sau pentru navele maritime****3.2. Specificații tehnice pentru punctele de realimentare cu GNL destinate autovehiculelor****3.3. Specificații tehnice pentru conectorii/rezervoarele de recepție pentru GNC**

Conectorii/rezervoarele de recepție pentru GNC sunt conforme cu Regulamentul nr. 110 al Comisiei Economice pentru Europa a ONU (care face referire la standardul ISO 14469, părțile I și II).

3.4. Specificații tehnice pentru punctele de realimentare cu GNC destinate autovehiculelor

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1134/2014 AL COMISIEI

din 23 octombrie 2014

de interdicere a pescuitului de eglefin în zonele VIIb-k, VIII, IX și X și în apele Uniunii din zona CEEAF 34.1.1 de către navele care arborează pavilionul Belgiei

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului ⁽¹⁾, în special articolul 36 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 43/2014 al Consiliului ⁽²⁾ stabilește cotele pentru 2014.
- (2) Conform informațiilor primite de Comisie, capturile din stocul menționat în anexa la prezentul regulament efectuate de nave care arborează pavilionul statului membru menționat în aceeași anexă sau care sunt înmatriculate în respectivul stat membru au epuizat cota alocată pentru 2014.
- (3) Prin urmare, este necesară interdicerea pescuitului din acest stoc,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Epuizarea cotei

Cota de pescuit alocată pentru 2014 statului membru menționat în anexa la prezentul regulament pentru stocul indicat în aceeași anexă se consideră epuizată de la data stabilită în respectiva anexă.

Articolul 2

Interdicții

Activitățile de pescuit din stocul menționat în anexa la prezentul regulament efectuate de nave care arborează pavilionul statului membru menționat în aceeași anexă sau care sunt înmatriculate în respectivul stat membru se interzic începând de la data stabilită în anexă. După această dată, se interzic păstrarea la bord, transferul, transbordarea sau debarcarea peștelui din stocul respectiv capturat de către navele în cauză.

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 43/2014 al Consiliului din 20 ianuarie 2014 de stabilire, pentru anul 2014, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește și grupuri de stocuri de pește, aplicabile în apele Uniunii și, pentru navele din Uniune, în anumite ape din afara Uniunii (JO L 24, 28.1.2014, p. 1).

*Articolul 3***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 octombrie 2014.

Pentru Comisie,

pentru președinte

Lowri EVANS

Director general pentru afaceri maritime și pescuit

ANEXĂ

Nr.	21/TQ43
Stat membru	Belgia
Stoc	HAD/7X7A34
Specie	Eglefin (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
Zonă	VIIb-k, VIII, IX și X; apele Uniunii din zona CECAF 34.1.1
Data încetării activităților	30.7.2014

REGULAMENTUL (UE) NR. 1135/2014 AL COMISIEI**din 24 octombrie 2014****privind autorizarea unei mențiuni de sănătate înscrisă pe produsele alimentare și care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 17 alineatul (3),

întrucât:

- (1) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1924/2006, mențiunile de sănătate înscrise pe produsele alimentare sunt interzise, cu excepția cazului în care sunt autorizate de Comisie în conformitate cu regulamentul respectiv și sunt incluse într-o listă cu mențiuni autorizate.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 prevede, de asemenea, că cererile de autorizare a mențiunilor de sănătate pot fi trimise de către operatorii din sectorul alimentar autorității naționale competente a unui stat membru. Autoritatea națională competentă trebuie să trimită cererile valabile Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA), denumită în continuare „autoritatea”.
- (3) După primirea unei cereri, autoritatea trebuie să informeze fără întârziere celelalte state membre și Comisia și să emită un aviz cu privire la mențiunea de sănătate respectivă.
- (4) Comisia trebuie să decidă cu privire la autorizarea mențiunilor de sănătate, ținând seama de avizul emis de autoritate.
- (5) Ca urmare a unei cereri din partea Rank Nutrition Ltd, prezentată în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006, autorității i s-a solicitat să emită un aviz cu privire la o mențiune de sănătate privind „Creșterea nivelului de folați la mame prin suplimentarea cu acid folic și reducerea riscului de apariție a defectelor de tub neural.” (Întrebarea nr. EFSA-Q-2013-00265) ⁽²⁾. Mențiunea de sănătate propusă de solicitant a fost formulată după cum urmează: „Suplimentarea cu acid folic crește nivelul de folați din globulele roșii la mame. Un nivel scăzut de folați din globulele roșii la mame reprezintă un factor de risc privind apariția defectelor tubului neural la fătul aflat în dezvoltare”.
- (6) Pe baza datelor prezentate, autoritatea a concluzionat în avizul său, primit de către Comisie și de către statele membre la 26 iulie 2013, că s-a stabilit o legătură cauză-efect între creșterea nivelului de folați la mame prin suplimentarea cu acid folic și reducerea riscului de apariție a defectelor de tub neural. Prin urmare, mențiunea de sănătate care reflectă această concluzie ar trebui considerată conformă cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1924/2006 și ar trebui inclusă în lista cu mențiuni autorizate a Uniunii.
- (7) Articolul 16 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 prevede că un aviz care este favorabil autorizării unei mențiuni de sănătate trebuie să includă anumite informații. Prin urmare, informațiile respective ar trebui să fie indicate în anexa la prezentul regulament în ceea ce privește mențiunea autorizată și să includă, după caz, formularea revizuită a mențiunii, condițiile specifice de utilizare a mențiunii, precum și, dacă este cazul, condițiile sau restricțiile de utilizare a produsului alimentar și/sau o indicație sau o avertizare suplimentară, în conformitate cu normele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 și cu avizul autorității.
- (8) Unul dintre obiectivele Regulamentului (CE) nr. 1924/2006 este de a se asigura că mențiunile de sănătate sunt veridice, clare, fiabile și utile pentru consumatori și că formularea și prezentarea sunt luate în considerare în acest sens. Prin urmare, atunci când formularea mențiunilor are același înțeles pentru consumatori cu cel al unei mențiuni de sănătate autorizate, deoarece demonstrează aceeași relație între o categorie de produse alimentare, un produs alimentar sau unul dintre constituenții acestuia și sănătate, acestea ar trebui să facă obiectul acelorași condiții de utilizare indicate în anexa la prezentul regulament.
- (9) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

⁽¹⁾ JO L 404, 30.12.2006, p. 9.⁽²⁾ EFSA Journal 2013; 11 (7): 3328.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Mențiunea de sănătate menționată în anexa la prezentul regulament poate fi înscrisă pe produsele alimentare introduse pe piața Uniunii în conformitate cu condițiile prevăzute în anexa respectivă.

(2) Mențiunea de sănătate prevăzută la alineatul (1) se include în lista cu mențiuni autorizate a Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 24 octombrie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

ANEXĂ

MENȚIUNE DE SĂNĂTATE AUTORIZATĂ

Cerere — dispoziții relevante din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006	Solicitant — adresă	Nutrient, substanță, aliment sau categorie de alimente	Mențiuni de sănătate	Condiții de utilizare a mențiunii	Condiții și/sau restricții de utilizare a produsului alimentar și/sau indicații sau avertizări suplimentare	Trimitere la avizul EFSA
Articolul 14 alineatul (1) litera (a) — mențiune de sănătate referitoare la reducerea riscului de îmbolnăvire	Rank Nutrition Ltd, Long Barn, Etchden Court, Bethersden, Kent TN26 3DP, United Kingdom.	Acid folic	Suplimentarea cu acid folic crește nivelul de folați la mame. Un nivel scăzut de folați la mame reprezintă un factor de risc privind apariția de defecte ale tubului neural la fătul aflat în dezvoltare.	Mențiunea poate fi folosită numai pentru suplimentele alimentare care oferă cel puțin 400 µg de acid folic pe porție zilnică. Consumatorii trebuie să fie informați cu privire la faptul că populația vizată este reprezentată de femei aflate la vârsta procreării și că efectul benefic se obține dacă se consumă o doză zilnică de acid folic de 400 µg timp de cel puțin o lună înainte de concepție și până la trei luni după concepție.		Q- 2013-00265

REGULAMENTUL (UE) NR. 1136/2014 AL COMISIEI**din 24 octombrie 2014****de modificare a Regulamentului (UE) nr. 283/2013 în ceea ce privește măsurile tranzitorii privind procedurile referitoare la produsele de protecție a plantelor****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 78 alineatul (1) litera (b),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 283/2013 al Comisiei ⁽²⁾ a abrogat Regulamentul (UE) nr. 544/2011 al Comisiei ⁽³⁾ și a stabilit noi cerințe în materie de date aplicabile substanțelor active.
- (2) Pentru a permite statelor membre și părților interesate să se pregătească pentru îndeplinirea noilor cerințe, Regulamentul (UE) nr. 283/2013 stabilește măsuri tranzitorii referitoare atât la furnizarea de date pentru cererile de aprobare, de reînnoire a aprobării sau de modificare a condițiilor de aprobare a substanțelor active, cât și la furnizarea de date pentru cererile de autorizare, de reînnoire a autorizării sau de modificare a condițiilor de autorizare a produselor de protecție a plantelor.
- (3) Pentru a permite, în anumite cazuri, furnizarea de date referitoare la substanțele active în cererile de autorizare sau de modificare a autorizării pentru produsele de protecție a plantelor, în conformitate cu cerințele privind datele în vigoare la data aprobării sau reînnoirii acestora, măsurile tranzitorii în ceea ce privește procedurile privind autorizarea produselor de protecție a plantelor ar trebui să fie modificate. Această modificare are rolul de a împiedica apariția unor diferențe în evaluarea datelor generate în conformitate cu noile cerințe privind datele furnizate de statele membre care aparțin unor zone diferite și, în consecință, de a menține o abordare uniformă și armonizată pentru evaluarea datelor respective prin evaluarea lor la nivelul Uniunii.
- (4) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 283/2013, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul cererilor de autorizare, astfel cum este menționată la articolul 28 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, care vizează produsele de protecție a plantelor care conțin una sau mai multe substanțe active pentru care dosarele au fost depuse în conformitate cu articolul 3 sau pentru care nu s-a reînnoit aprobarea în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 și în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 844/2012 al Comisiei ^(*), Regulamentul (UE) nr. 544/2011 continuă să se aplice în ceea ce privește furnizarea de date referitoare la substanța activă respectivă (substanțele active respective).

^(*) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 844/2012 al Comisiei din 18 septembrie 2012 de stabilire a dispozițiilor necesare pentru punerea în aplicare a procedurii de reînnoire pentru substanțele active, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare (JO L 252, 19.9.2012, p. 26).”

⁽¹⁾ JO L 309, 24.11.2009, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 283/2013 al Comisiei din 1 martie 2013 de stabilire a cerințelor în materie de date aplicabile substanțelor active, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare (JO L 93, 3.4.2013, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 544/2011 al Comisiei din 10 iunie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerințele în materie de date aplicabile substanțelor active (JO L 155, 11.6.2011, p. 1).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 24 octombrie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL (UE) NR. 1137/2014 AL COMISIEI**din 27 octombrie 2014****de modificare a anexei III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește manipularea anumitor organe de la animale, destinate consumului uman****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală ⁽¹⁾, în special articolul 10 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 853/2004 stabilește norme specifice privind igiena alimentelor de origine animală care trebuie respectate de operatorii din sectorul alimentar. Regulamentul respectiv prevede că operatorii din sectorul alimentar trebuie să asigure conformitatea cu cerințele specifice pentru manipularea ulterioară a organelor precum stomacuri de rumegătoare și picioare de ungulate.
- (2) În conformitate cu anexa III la respectivul regulament, înainte de a fi transportate către o altă unitate, picioarele de ungulate destinate manipulării ulterioare trebuie să fie jupuite sau opărite și depilate, iar stomacurile de rumegătoare trebuie să fie opărite sau curățate în cadrul abatorului.
- (3) Echipamentul necesar pentru jumulire sau opărire și depilare necesită o investiție mare. În consecință, în special abatoarele de dimensiuni mici și medii nu pot manipula ele înseși picioarele destinate consumului uman într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor.
- (4) Deși evoluțiile tehnologice permit valorificarea picioarelor de ungulate în alimente, reducându-se astfel deșeurile alimentare, în special abatoarele de dimensiuni mici și mijlocii se confruntă cu consecințe practice, care împiedică această valorificare.
- (5) Cheagul este rafinat pentru producția de brânză și se obține din stomacuri de rumegătoare tinere în unități speciale. Opărirea sau curățarea stomacurilor reduce în mod substanțial producția de cheag din aceste stomacuri, însă nu contribuie la siguranța cheagului, care este ulterior supus unui proces de înaltă rafinare.
- (6) În scopul de a promova un grad mai bun de reglementare și de competitivitate, trebuie menținut un nivel ridicat al siguranței alimentare, creându-se totodată condiții de concurență echitabile pentru operatori, care să fie sustenabile și pentru abatoarele de dimensiuni mici și mijlocii.
- (7) Stomacurile de rumegătoare și picioarele de ungulate sunt incluse în definițiile organelor, din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004. Cerințele din regulamentul respectiv referitoare la manipularea organelor, inclusiv cele privind temperatura pe durata depozitării și a transportului, asigură faptul că aceste produse pot fi manipulate și transportate către o unitate din afara abatorului, colectate de la diferite abatoare și valorificate în condiții de siguranță. Prin urmare, autoritatea competentă nu ar trebui să permită transportul către o altă unitate a picioarelor de ungulate care nu sunt jupuite sau opărite și nu sunt depilate.
- (8) Prin urmare, anexa III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 ar trebui modificată în consecință.
- (9) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

⁽¹⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 55.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În anexa III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004, punctul 18 din secțiunea I capitolul IV se înlocuiește cu următorul text:

„18. atunci când sunt destinate unei prelucrări ulterioare:

- (a) stomacurile trebuie să fie opărite sau curățate; cu toate acestea, în cazul stomacurilor de rumegătoare tinere destinate producției de cheag, este necesar ca stomacurile să fie doar golite;
- (b) intestinele trebuie să fie golite și curățate;
- (c) capetele și picioarele trebuie să fie jupuite sau opărite și depilate; cu toate acestea, atunci când autoritățile competente autorizează acest lucru, picioarele care sunt în mod vizibil curate pot fi transportate și jupuite sau opărite și depilate într-o unitate autorizată care manipulează ulterior picioarele în vederea prelucrării în alimente.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 27 octombrie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1138/2014 AL COMISIEI**din 27 octombrie 2014****privind autorizarea unui preparat de endo-1,4-beta-xilanază și endo-1,3(4)-beta-glucanază produse de *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 ca aditiv furajer pentru scoafe (titularul autorizației Adisseo France S.A.S.)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (2),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003, s-a depus o cerere de autorizare a unui preparat de endo-1,4-beta-xilanază și endo-1,3(4)-beta-glucanază produse de *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536. Cererea respectivă a fost însoțită de informațiile și de documentele necesare în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (2) Cererea se referă la autorizarea unui preparat de endo-1,4-beta-xilanază și endo-1,3(4)-beta-glucanază produse de *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 ca aditiv furajer pentru scoafe pentru a fi clasificat în categoria „aditivi zootehnici”.
- (3) Un preparat de endo-1,4-beta-xilanază și endo-1,3(4)-beta-glucanază produse de *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 a fost autorizat pe o perioadă de zece ani pentru păsări de curte, purcei înțărcați și porci pentru îngrășare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 290/2014 al Comisiei ⁽²⁾.
- (4) Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) a concluzionat în avizul său din 20 mai 2014 ⁽³⁾ că, în condițiile de utilizare propuse, preparatul de endo-1,4-beta-xilanază EC 3.2.1.8 și endo-1,3(4)-beta-glucanază EC 3.2.1.6 produse de *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 nu are un efect advers asupra sănătății animale, a sănătății umane sau asupra mediului. Autoritatea nu consideră că sunt necesare cerințe specifice de monitorizare după introducerea pe piață. În plus, autoritatea a verificat raportul privind metoda de analiză a aditivului furajer în hrana pentru animale, prezentat de laboratorul de referință înființat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1831/2003.
- (5) De asemenea, autoritatea a constatat că rezultatele meta-analizei au arătat că suplimentarea alimentației scoafelor cu acest aditiv în doza recomandată a dus la o pierdere de greutate sensibil mai mică din punct de vedere statistic la scoafele care alăptează, fără a afecta ceilalți parametri evaluați. Întrucât nivelul scăzut de scădere în greutate, investigat de către autoritate din cauza lipsei de relevanță biologică/fiziologică, a fost apreciat ca fiind un parametru zootehnic semnificativ, s-a considerat că studiile *in vivo* furnizate îndeplinesc condițiile pentru demonstrarea eficienței la scoafele care alăptează.
- (6) Evaluarea preparatului de endo-1,4-beta-xilanază EC 3.2.1.8 și endo-1,3(4)-beta-glucanază EC 3.2.1.6 produse de *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 arată că sunt îndeplinite condițiile de autorizare prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003. În consecință, utilizarea preparatului respectiv ar trebui autorizată, astfel cum este specificat în anexa la prezentul regulament.
- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 29.⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 290/2014 al Comisiei din 21 martie 2014 privind autorizarea unui preparat de endo-1,4-beta-xilanază și endo-1,3(4)-beta-glucanază produse de *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 ca aditiv furajer pentru păsări de curte, purcei înțărcați și porci pentru îngrășare și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1259/2004, (CE) nr. 943/2005, (CE) nr. 1206/2005 și (CE) nr. 322/2009 (titularul autorizației Adisseo France S.A.S.) (JO L 87, 22.3.2014, p. 84).⁽³⁾ EFSA Journal 2014; 12(6):3722.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Autorizare

Preparatul menționat în anexă, aparținând categoriei „aditivi zootehnici” și grupei funcționale „promotori de digestibilitate”, este autorizat ca aditiv pentru hrana animalelor în condițiile prevăzute în anexa respectivă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 27 octombrie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

Numărul de identificare al aditivului	Numele titularului autorizației	Aditiv	Compoziție, formulă chimică, descriere, metodă analitică	Specie sau categorie de animale	Vârsta maximă	Conținut minim	Conținut maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						Unități de activitate/kg de furaj complet cu un conținut de umiditate de 12 %			

Categoria aditivilor zootehnici. Grupa funcțională: promotori de digestibilitate

4a1604i	Adisseo France S.A.S.	Endo-1,3(4)-beta-glucanază EC 3.2.1.6 Endo-1,4-beta-xilanază EC 3.2.1.8	<i>Compoziția aditivului</i> Preparat de endo-1,3(4)-beta-glucanază și endo-1,4-beta-xilanază produse de <i>Talaromyces versatilis</i> sp. nov. IMI CC 378536 cu o activitate minimă: — forma solidă: endo-1,3(4)-beta-glucanază 30 000 VU/g ⁽¹⁾ și endo-1,4-beta-xilanază 22 000 VU/g; — forma lichidă: activitatea endo-1,3(4)-beta-glucanazei de 7 500 VU/ml și activitatea endo-1,4-beta-xilanazei de 5 500 VU/ml. <i>Caracterizarea substanței active</i> endo-1,4-beta-xilanază și endo-1,3(4)-beta-glucanază produse de <i>Talaromyces versatilis</i> sp. nov. IMI CC 378536. <i>Metoda analitică</i> ⁽²⁾ Pentru cuantificarea activității endo-1,3(4)-beta-glucanazei: — metodă viscozimetrică bazată pe reducerea viscozității produse de acțiunea endo-1,3(4)-beta-glucanazei asupra substratului cu conținut de glucan (betaglucan din orz) la pH = 5,5 și 30 °C.	Scroafe	—	endo-1,3(4)-beta-glucanază 1 500 VU endo-1,4-beta-xilanază 1 100 VU	—	1. În instrucțiunile de utilizare a aditivului și a preamestecului se indică condițiile de depozitare și stabilitatea la granulare. 2. Pentru utilizare în hrana scroafelor, începând cu o săptămână înainte de fătare și pe întreaga perioadă de lactație. 3. Pentru siguranță: în timpul manipulării, trebuie utilizate măști de protecție respiratorie, ochelari de protecție și mănuși.	17 noiembrie 2024
---------	-----------------------	--	---	---------	---	--	---	--	-------------------

Numărul de identificare al aditivului	Numele titularului autorizației	Aditiv	Compoziție, formulă chimică, descriere, metodă analitică	Specie sau categorie de animale	Vârsta maximă	Conținut minim	Conținut maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						Unități de activitate/kg de furaj complet cu un conținut de umiditate de 12 %			
			Pentru cuantificarea activității endo-1,4-beta-xilanazei: — metodă viscozimetrică bazată pe reducerea viscozității produse de acțiunea endo-1,4-beta-xilanazei asupra substratului cu conținut de xilan (arabinoxilan din grâu).						

(¹) 1 UV (unitate viscozimetrică) reprezintă cantitatea de enzimă care hidrolizează substratul (betaglucan din orz și, respectiv, arabinoxilan din grâu), reducând viscozitatea soluției, pentru a produce o schimbare a fluidității relative de 1 (unitate adimensională)/min, la 30 °C și pH 5,5.

(²) Detaliile privind metodele analitice sunt disponibile la următoarea adresă a laboratorului de referință: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1139/2014 AL COMISIEI**din 27 octombrie 2014****de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 în ceea ce privește nivelurile de declanșare a taxelor suplimentare pentru anghinare, dovlecei, portocale, clementine, mandarine și satsuma, lămâi, mere și pere**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 183 litera (b),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei ⁽²⁾ prevede monitorizarea importurilor produselor enumerate în anexa XVIII la acesta. Această monitorizare se efectuează conform normelor prevăzute la articolul 308d din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei ⁽³⁾.
- (2) În scopul aplicării articolului 5 alineatul (4) din Acordul privind agricultura ⁽⁴⁾ încheiat în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din runda Uruguay și pe baza celor mai recente date disponibile pentru 2011, 2012 și 2013, ar trebui modificat nivelul de declanșare în vederea aplicării taxelor suplimentare pentru anghinare, clementine, mandarine și satsuma începând de la 1 noiembrie 2014, pentru portocale începând de la 1 decembrie 2014 și pentru dovlecei, lămâi, mere și pere începând de la 1 ianuarie 2015.
- (3) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 ar trebui modificat în consecință. Din motive de claritate, ar trebui să se înlocuiască integral anexa XVIII la regulamentul menționat.
- (4) Deoarece este necesar să se asigure aplicarea măsurii respective cât mai rapid posibil după ce devin disponibile datele actualizate, ar trebui ca prezentul regulament să intre în vigoare la data publicării,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În anexa XVIII la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, nivelurile de declanșare pentru anghinare, dovlecei, portocale, clementine, mandarine și satsuma, lămâi, mere și pere se înlocuiesc cu nivelurile indicate în coloana corespunzătoare din anexa respectivă, astfel cum figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 27 octombrie 2014.

*Pentru Comisie**Președintele*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate (JO L 157, 15.6.2011, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 253, 11.10.1993, p. 1).

⁽⁴⁾ JO L 336, 23.12.1994, p. 22.

ANEXĂ

„ANEXA XVIII

TAXE DE IMPORT SUPPLEMENTARE: TITLUL IV capitolul I SECȚIUNEA 2

Fără a aduce atingere regulilor de interpretare a Nomenclaturii combinate, se consideră că denumirea mărfurilor are doar o valoare orientativă. Domeniul de aplicare a taxelor suplimentare este determinat, în cadrul prezentei anexe, de domeniul de aplicare a codurilor NC în vigoare la data adoptării prezentului regulament.

Număr de ordine	Codul NC	Denumirea mărfurilor	Perioada de aplicare	Niveluri de declanșare (în tone)
78.0015	0702 00 00	Tomate	De la 1 octombrie până la 31 mai	445 127
78.0020			De la 1 iunie până la 30 septembrie	27 287
78.0065	0707 00 05	Castraveți	De la 1 mai până la 31 octombrie	12 678
78.0075			De la 1 noiembrie până la 30 aprilie	12 677
78.0085	0709 91 00	Anghinare	De la 1 noiembrie până la 30 iunie	7 421
78.0100	0709 93 10	Dovlecei	De la 1 ianuarie până la 31 decembrie	263 359
78.0110	0805 10 20	Portocale	De la 1 decembrie până la 31 mai	251 798
78.0120	0805 20 10	Clementine	De la 1 noiembrie până la sfârșitul lunii februarie	81 399
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarine (inclusiv tangerine și satsuma); wilkings și alți hibrizi similari de citrice	De la 1 noiembrie până la sfârșitul lunii februarie	101 160
78.0155	0805 50 10	Lămâi	De la 1 iunie până la 31 decembrie	302 950
78.0160			De la 1 ianuarie până la 31 mai	41 410
78.0170	0806 10 10	Struguri de masă	De la 21 iulie până la 20 noiembrie	69 907
78.0175	0808 10 80	Mere	De la 1 ianuarie până la 31 august	558 203
78.0180			De la 1 septembrie până la 31 decembrie	464 902
78.0220	0808 30 90	Pere	De la 1 ianuarie până la 30 aprilie	184 269
78.0235			De la 1 iulie până la 31 decembrie	235 468
78.0250	0809 10 00	Caise	De la 1 iunie până la 31 iulie	5 630
78.0265	0809 29 00	Cireșe, altele decât vișinele	De la 21 mai până la 10 august	32 371
78.0270	0809 30	Piersici, inclusiv piersici fără puf și nectarine	De la 11 iunie până la 30 septembrie	3 146
78.0280	0809 40 05	Prune	De la 11 iunie până la 30 septembrie	16 404"

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1140/2014 AL COMISIEI**din 27 octombrie 2014****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 27 octombrie 2014.

*Pentru Comisie,**pentru președinte*

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	AL	55,3
	MA	105,2
	MK	84,3
	ZZ	81,6
0707 00 05	AL	59,9
	MK	80,7
	TR	133,3
	ZZ	91,3
0709 93 10	MA	99,6
	TR	108,6
	ZZ	104,1
0805 50 10	AR	78,7
	TR	99,7
	UY	86,1
	ZA	84,3
	ZZ	87,2
0806 10 10	BR	278,9
	MD	39,0
	PE	350,2
	TR	147,0
	ZZ	203,8
0808 10 80	BR	53,3
	CL	86,3
	CN	117,7
	MD	27,7
	NZ	148,8
	US	191,0
	ZA	157,5
	ZZ	111,8
0808 30 90	CN	106,3
	TR	114,2
	ZZ	110,3

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 a Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 9 octombrie 2014

de stabilire a concluziilor privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT) în temeiul Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale, pentru rafinarea petrolului mineral și a gazului

[notificată cu numărul C(2014) 7155]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/738/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) ⁽¹⁾, în special articolul 13 alineatul (5),

întrucât:

- (1) Articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2010/75/UE prevede obligația Comisiei de a organiza un schimb de informații privind emisiile industriale între aceasta și statele membre, industriile implicate și organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului, pentru a facilita elaborarea unor documente de referință privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT), astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 11 din directiva respectivă.
- (2) În conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Directiva 2010/75/UE, schimbul de informații trebuie să vizeze performanțele instalațiilor și ale tehnicilor utilizate în ceea ce privește emisiile, exprimate ca valori medii pe termen scurt și pe termen lung, după caz, împreună cu condițiile de referință asociate, consumul și natura materiilor prime, consumul de apă, utilizarea energiei sau generarea de deșeuri și tehnicile utilizate, monitorizarea aferentă, efectele dintre diversele medii, viabilitatea economică și tehnică și evoluțiile acestora, precum și cele mai bune tehnici disponibile și tehnicile emergente identificate în urma analizării aspectelor menționate la articolul 13 alineatul (2) literele (a) și (b) din această directivă.
- (3) „Concluziile BAT”, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 12 din Directiva 2010/75/UE, constituie elementul-cheie al documentelor de referință BAT și stabilesc concluziile privind cele mai bune tehnici disponibile, descrierea acestora, informații pentru evaluarea aplicabilității lor, nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, monitorizarea asociată, nivelurile de consum asociate și, după caz, măsurile relevante de remediere a amplasamentului.
- (4) În conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2010/75/UE, concluziile BAT trebuie să servească drept referință pentru stabilirea condițiilor de autorizare a instalațiilor care fac obiectul capitolului II din directiva respectivă.
- (5) Articolul 15 alineatul (3) din Directiva 2010/75/UE prevede obligația autorității competente de a stabili valori limită de emisie care să asigure că, în condiții normale de funcționare, emisiile nu depășesc nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, astfel cum sunt prevăzute în deciziile privind concluziile BAT menționate la articolul 13 alineatul (5) din Directiva 2010/75/UE.
- (6) Articolul 15 alineatul (4) din Directiva 2010/75/UE prevede derogări de la cerințele stabilite la articolul 15 alineatul (3), aplicabile numai în cazurile în care atingerea nivelurilor de emisie aferente BAT ar conduce la costuri disproporționat de mari în comparație cu beneficiile pentru mediu, din cauza amplasării geografice, a condițiilor locale de mediu sau a caracteristicilor tehnice ale instalației în cauză.
- (7) Articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2010/75/UE prevede că cerințele de monitorizare din autorizația menționată la articolul 14 alineatul (1) litera (c) din directiva respectivă trebuie să se bazeze pe concluziile privind monitorizarea descrise în concluziile BAT.

⁽¹⁾ JO L 334, 17.12.2010, p. 17.

- (8) În conformitate cu articolul 21 alineatul (3) din Directiva 2010/75/UE, în termen de 4 ani de la publicarea deciziilor privind concluziile BAT, autoritatea competentă trebuie să reexamineze și, dacă este necesar, să actualizeze toate condițiile de autorizare și să se asigure că instalația este conformă cu aceste condiții de autorizare.
- (9) Comisia a instituit un forum compus din reprezentanți ai statelor membre, ai industriilor implicate și ai organizațiilor neguvernamentale care promovează protecția mediului, prin decizia din 16 mai 2011 privind instituirea unui forum pentru schimbul de informații conform articolului 13 din Directiva 2010/75/UE privind emisiile industriale ⁽¹⁾.
- (10) În conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din Directiva 2010/75/UE, Comisia a obținut avizul forumului înființat prin Decizia din 16 mai 2011 cu privire la conținutul propus al documentelor de referință BAT pentru rafinarea petrolului mineral și a gazului la 20 septembrie 2013 și l-a pus la dispoziția publicului.
- (11) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului instituit prin articolul 75 alineatul (1) din Directiva 2010/75/UE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Concluziile BAT pentru rafinarea petrolului mineral și a gazului, astfel cum figurează în anexă, se adoptă.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 9 octombrie 2014.

Pentru Comisie
Janez POTOČNIK
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO C 146, 17.5.2011, p. 3.

ANEXĂ

CONCLUZII BAT PENTRU RAFINAREA PETROLULUI ȘI A GAZELOR

DOMENIUL DE APLICARE	41
CONSIDERAȚII GENERALE	43
Perioadele de calculare a mediei și condițiile de referință pentru emisiile în aer	43
Conversia concentrației emisiilor la un nivel de referință al oxigenului	44
Perioadele de calculare a mediei și condițiile de referință pentru emisiile în apă	44
DEFINIȚII	44
1.1. Concluzii BAT generale pentru rafinarea petrolului și a gazelor	46
1.1.1. Sisteme de management de mediu	46
1.1.2. Eficiența energetică	47
1.1.3. Depozitarea și manipularea materialelor solide	48
1.1.4. Monitorizarea emisiilor în aer și parametrii cheie	48
1.1.5. Operarea sistemelor de tratare a gazelor reziduale	49
1.1.6. Controlul emisiilor în apă	50
1.1.7. Emisii în apă	50
1.1.8. Generarea și gestionarea deșeurilor	52
1.1.9. Zgomotul	53
1.1.10. Concluzii BAT pentru gestionarea integrată a rafinăriilor	53
1.2. Concluzii BAT pentru procesul de alchilare	54
1.2.1. Proces de alchilare cu acid fluorhidric	54
1.2.2. Proces de alchilare a acidului sulfuric	54
1.3. Concluzii BAT pentru procesele de producție a uleiului de bază	54
1.4. Concluzii BAT pentru procesul de producție a bitumului	55
1.5. Concluzii BAT pentru procesul de cracare catalitică în pat fluidizat	55
1.6. Concluzii BAT pentru procesul de reformare catalitică	59
1.7. Concluzii BAT pentru procesele de cocsare	60
1.8. Concluzii BAT pentru procesul de desalinizare	62
1.9. Concluzii BAT pentru unitățile de ardere	62
1.10. Concluzii BAT pentru procesul de eterificare	68
1.11. Concluzii BAT pentru procesul de izomerizare	69
1.12. Concluzii BAT pentru rafinarea gazului natural	69
1.13. Concluzii BAT pentru procesul de distilare	69
1.14. Concluzii BAT pentru procesul de tratare a produselor	69

1.15.	Concluzii BAT pentru procesele de depozitare și manipulare	70
1.16.	Concluziile BAT pentru reducerea vâscozității și alte procese termice	71
1.17.	Concluzii BAT pentru tratarea sulfului din gazele reziduale	72
1.18.	Concluzii BAT pentru facle	72
1.19.	Concluzii BAT pentru gestionarea integrată a emisiilor	73
GLOSAR		75
1.20.	Descrierea tehnicilor pentru prevenirea și controlul emisiilor în aer	75
1.20.1.	Pulberi	75
1.20.2.	Oxizi de azot (NO _x)	76
1.20.3.	Oxizi de sulf (SO _x)	77
1.20.4.	Tehnici combinate (SO _x , NO _x și praf)	79
1.20.5.	Monoxid de carbon (CO)	79
1.20.6.	Compuși organici volatili (COV)	79
1.20.7.	Alte tehnici	81
1.21.	Descrierea tehnicilor pentru prevenirea și controlul emisiilor în apă	82
1.21.1.	Pretratarea apelor uzate	82
1.21.2.	Tratarea apelor uzate	82

DOMENIUL DE APLICARE

Prezentele concluzii BAT vizează anumite activități industriale menționate în secțiunea 1.2 din anexa I la Directiva 2010/75/UE, și anume „1.2 Rafinarea petrolului mineral și a gazului”.

Prezentele concluzii BAT vizează, în special, următoarele procese și activități:

Activitate	Subactivități sau procese incluse în activitate
Alchilarea	Toate procesele de alchilare: acid fluorhidric (HF), acid sulfuric (H ₂ SO ₄) și acid în stare solidă
Producția de ulei de bază	Dezasfaltare, extragerea aromelor, procesarea parafinei și hidrofinisarea uleiului lubrifiant
Producția de bitum	Toate tehnicile, de la depozitare până la aditivii produsului final
Cracarea catalitică	Toate tipurile de unități de cracare catalitică, precum cracarea catalitică în pat fluidizat
Reformarea catalitică	Reformarea catalitică continuă, ciclică și semiregenerativă
Cocsarea	Procese de cocsare întârziată și fluidă. Calcinarea cocsului
Răcirea	Tehnici de răcire aplicate în rafinării
Desalinarea	Desalinarea țițeiului
Unitățile de ardere pentru producerea de energie	Instalații de ardere care ard combustibili de rafinărie, altele decât instalațiile care utilizează numai combustibili comerciali sau convenționali

Activitate	Subactivități sau procese incluse în activitate
Eterificarea	Producerea de substanțe chimice (de exemplu, alcooli, eteri, precum MTBE, ETBE și TAME) utilizate ca aditivi pentru carburanți
Separarea gazelor	Separarea fracțiunilor ușoare din țiței, de exemplu gazele combustibile de rafinărie (RFG), gazul petrolier lichefiat (GPL)
Procese consumatoare de hidrogen	Procese de hidrocracare, hidrorafinare, hidrotratare, hidroconversie, hidroprelucrare și hidrogenare
Producția de hidrogen	Oxidarea parțială, reformarea cu abur, reformarea cu gaz încălzit și purificarea hidrogenului
Izomerizarea	Izomerizarea compușilor hidrocarbonați C ₄ , C ₅ și C ₆
Instalații de gaz natural	Procesarea gazului natural (GN), inclusiv lichefierea gazului natural
Polimerizarea	Polimerizare, dimerizare și condensare
Distilarea primară	Distilare atmosferică și în vid
Tratarea produselor	Desulfurarea și tratamente ale produselor finite
Depozitarea și manipularea materialelor de rafinărie	Depozitarea, amestecarea, încărcarea și descărcarea materialelor de rafinărie
Reducerea vâscozității și alte procese de conversie termică	Tratamente termice, cum ar fi procesul de reducere a vâscozității sau procesarea termică a motorinei
Tratarea gazelor reziduale	Tehnici de reducere sau de micșorare a emisiilor în aer
Tratarea apelor uzate	Tehnicile de tratare a apelor uzate înainte de evacuare
Gestionarea deșeurilor	Tehnici de prevenire sau reducere a producerii de deșeuri

Prezentele concluzii BAT nu vizează următoarele activități sau procese:

- explorarea și producția de țiței și gaze naturale;
- transportul de țiței și gaze naturale;
- comercializarea și distribuția de produse.

Alte documente de referință care pot fi relevante pentru activitățile vizate de prezentele concluzii BAT sunt următoarele:

Document de referință	Obiect
Sistemele comune de tratare/gestionare a apelor uzate și a gazelor reziduale în sectorul chimic (CWW)	Tehnici de tratare și de gestionare a apelor uzate
Sisteme industriale de răcire (ICS)	Sisteme industriale de răcire
Efecte economice și intersectoriale (ECM)	Efectele economice și intersectoriale ale tehnicilor

Document de referință	Obiect
Emisii rezultate din depozitare (EFS)	Depozitarea, amestecarea, încărcarea și descărcarea materialelor de rafinare
Eficiență energetică (ENE)	Eficiența energetică și managementul integrat al rafinăriilor
Instalații mari de ardere (LCP)	Arderea combustibililor convenționali și comerciali
Produse chimice anorganice în cantități mari — Amoniac, acizi și îngrășăminte (LVIC-AAF)	Reformarea cu abur și purificarea hidrogenului
Industria chimică organică de mari dimensiuni (LCOV)	Procesul de eterificare (MTBE, producția de ETBE, TAME)
Incinerarea deșeurilor (WI)	Incinerarea deșeurilor
Tratarea deșeurilor (WT)	Servicii de tratare a deșeurilor
Principii generale de monitorizare (MON)	Monitorizarea emisiilor în aer și în apă

CONSIDERAȚII GENERALE

Tehnicile enumerate și descrise în prezentele concluzii BAT nu sunt nici prescriptive, nici exhaustive. Se pot utiliza alte tehnici care asigură cel puțin un nivel echivalent de protecție a mediului.

Cu excepția cazului în care se precizează altfel, prezentele concluzii privind BAT sunt general aplicabile.

Perioadele de calculare a mediei și condițiile de referință pentru emisiile în aer

În lipsa unor dispoziții contrare, nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile (BAT-AEL) pentru emisiile în aer indicate în prezentele concluzii BAT se referă la concentrații exprimate ca masă de substanță emisă raportată la volumul de gaze reziduale în următoarele condiții standard: gaz uscat, temperatură 273,15 grade Kelvin, presiune 101,3 kPa.

Pentru măsurători continue	BAT-AEL se referă la valorile medii lunare, care sunt mediile tuturor valorilor medii orare validate, măsurate într-o perioadă de o lună
Pentru măsurători periodice	BAT-AEL se referă la valoarea medie a trei eșantioane punctuale pe o durată de cel puțin 30 de minute fiecare

Pentru unitățile de ardere, procesele de cracare catalitică și unitățile de recuperare a sulfului din gazele reziduale, condițiile de referință în ceea ce privește oxigenul sunt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Condiții de referință pentru BAT-AEL privind emisiile în aer

Activități	Unitate	Condiții de referință pentru oxigen
Unitate de ardere care utilizează combustibili lichizi sau gazoși, cu excepția turbinelor și a motoarelor cu gaz	mg/Nm ³	3 % oxigen per volum
Unitate de ardere care utilizează combustibili solizi	mg/Nm ³	6 % oxigen per volum

Activități	Unitate	Condiții de referință pentru oxigen
Turbinele (inclusiv turbinele cu gaz cu ciclu combinat, CCGT) și motoarele cu gaz	mg/Nm ³	15 % oxigen per volum
Proces de cracare catalitică (regenerator)	mg/Nm ³	3 % oxigen per volum
Unitate de recuperare a sulfului din gazele reziduale ⁽¹⁾	mg/Nm ³	3 % oxigen per volum

⁽¹⁾ În cazul aplicării BAT 58.

Conversia concentrației emisiilor la un nivel de referință al oxigenului

Mai jos este prezentată formula pentru calcularea concentrației emisiilor la un nivel de referință al oxigenului (a se vedea tabelul 1).

$$E_R = \frac{21 - O_R}{21 - O_M} \times E_M$$

Unde:

E_R (mg/Nm³): concentrația emisiilor raportată la nivelul de referință al oxigenului O_R

O_R (% vol): nivelul de referință al oxigenului

E_M (mg/Nm³): concentrația emisiilor raportată la nivelul de oxigen măsurat O_M

O_M (% vol): nivelul de oxigen măsurat.

Perioadele de calculare a mediei și condițiile de referință pentru emisiile în apă

În lipsa unor dispoziții contrare, nivelurile de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile (BAT-AEL) pentru emisiile în apă, indicate în prezentele concluzii BAT se referă la valorile concentrațiilor (masa substanțelor emise per volum de apă) exprimate în mg/l.

În lipsa unor dispoziții contrare, perioadele de calculare a mediei asociate cu BAT-AEL sunt definite după cum urmează:

Medie zilnică	Media pe o perioadă de eșantionare de 24 de ore prelevată ca probă compozit, proporțională cu debitul, sau cu condiția demonstrării unui nivel suficient de stabilitate a fluxului, de la o probă proporțională cu timpul
Media anuală/lunară	Media tuturor mediilor zilnice obținute într-o perioadă de un an/o lună, proporțională cu ponderea fluxurilor zilnice

DEFINIȚII

În sensul prezentelor concluzii BAT, se aplică următoarele definiții:

Termen utilizat	Definiție
Unitate	Un segment/o secțiune a instalației în care se desfășoară o anumită operație de procesare
Unitate nouă	O unitate autorizată pentru prima oară pe amplasamentul instalației după publicarea prezentelor concluzii BAT sau o înlocuire completă a unei unități pe bazele existente ale instalației după publicarea prezentelor concluzii BAT
Unitate existentă	O unitate care nu este o unitate nouă

Termen utilizat	Definiție
Gaz rezidual de procesare	Gazul colectat, generat în urma procesării, care trebuie să fie tratat, de exemplu, într-o unitate de îndepărtare a gazului acid și o unitate de recuperare a sulfului (SRU)
Gaz de ardere	Gazul de evacuare care iese dintr-o unitate în urma unei etape de oxidare, de obicei, ardere (de exemplu, regenerator, unitate Claus)
Gaze reziduale	Denumirea comună a gazelor de evacuare provenite de la o unitate de recuperare a sulfului (SRU) (în general, proces Claus)
COV	Compuși organici volatili, astfel cum sunt definiți la articolul 3 punctul 45 din Directiva 2010/75/UE
COVNM	COV nemetanici
Emisii difuze de COV	Emisii de COV nedirijate, care nu sunt eliberate prin punctele de emisii specifice, cum ar fi coșurile de fum. Acestea pot rezulta din surse din „zonă” (de exemplu, rezervoare) sau surse „punctiforme” (de exemplu, flanșe pentru conducte)
NO _x exprimat ca NO ₂	Suma oxidului de azot (NO) și dioxidului de azot (NO ₂) exprimată ca NO ₂
SO _x exprimat ca SO ₂	Suma dioxidului de sulf (SO ₂) și trioxidului de sulf (SO ₃) exprimată ca SO ₂
H ₂ S	Hidrogen sulfurat. Sulfura de carbonil și mercaptanul nu sunt incluse
Clorură de hidrogen, exprimată ca HCl	Toate clorurile gazoase exprimate ca HCl
Fluorură de hidrogen, exprimată ca HF	Toate fluorurile gazoase exprimate ca HF
Unitate FCC	Cracare catalitică în pat fluidizat: un proces de conversie pentru modernizarea hidrocarburilor grele, folosind căldura și un catalizator pentru a sparge moleculele de hidrocarburi mai mari în molecule mai ușoare
SRU	Unitate de recuperare a sulfului. A se vedea definiția din secțiunea 1.20.3
Combustibil de rafinărie	Material combustibil solid, lichid sau gazos provenit din etapele de distilare și de conversie a rafinării țițeiului Exemplele sunt gazele de rafinărie (RFG), gazele de sinteză, fracții lichide din rafinărie și cocsul de petrol
RFG	Gaze de rafinărie: gazele reziduale provenite de la unități de distilare sau conversie, utilizate drept combustibil
Unitate de ardere	Unitate consumatoare de combustibili de rafinărie, în mod singular sau împreună cu alți combustibili pentru producția de energie în rafinării, cum ar fi cazanele (cu excepția cazanelor de oxidare CO), cuptoarele și turbinele cu gaz
Măsurarea continuă	Măsurarea cu ajutorul unui „sistem de măsurare automată” (SMA) sau al unui „sistem de monitorizare continuă a emisiilor” (SMCE) instalate permanent în unitate
Măsurători periodice	Stabilirea unei mărimi măsurabile la intervale de timp specificate, folosind metode de referință manuale sau automate
Monitorizarea indirectă a emisiilor în aer	Estimarea concentrației emisiilor în gazele de ardere ale unui poluant, obținută printr-o combinație adecvată de măsurători ale parametrilor surrogat (cum ar fi conținutul de O ₂ , conținutul de sulf sau azot din materia primă/carburant), calcule și măsurători periodice la coș. Utilizarea unor rate de emisie ce se bazează pe conținutul de sulf din combustibil este un exemplu de monitorizare indirectă. Un alt exemplu de monitorizare indirectă este utilizarea SPME

Termen utilizat	Definiție
Sistem de monitorizare predictivă a emisiilor (SPME)	Sistem pentru determinarea concentrației emisiilor unui poluant în funcție de relația acestuia cu o serie de parametri caracteristici de proces monitorizați continuu (de exemplu, consumul gazelor de ardere, raportul aer/combustibil) și de datele privind calitatea combustibilului sau a materiei prime (de exemplu, conținutul de sulf) ale unei surse de emisii
Fracții petroliere lichide volatile	Produse derivate din petrol cu o presiune a vaporilor (metoda Reid) (RPV) mai mare de 4 kPa, cum ar fi nafta și hidrocarburile aromatice
Rata de recuperare	Procentul de COVNM recuperați din fluxurile transportate într-o unitate de recuperare a vaporilor (VRU)

1.1. Concluzii BAT generale pentru rafinarea petrolului și a gazelor

Se aplică concluziile BAT specifice procesului, incluse în secțiunile 1.2-1.19, pe lângă concluziile BAT generale menționate în această secțiune.

1.1.1. Sisteme de management de mediu

BAT 1. În vederea îmbunătățirii performanței generale de mediu a instalațiilor pentru rafinarea petrolului și a gazelor naturale, BAT constau în punerea în aplicare și aderarea la un sistem de management de mediu (SMM) care include toate caracteristicile următoare:

- (i) angajamentul conducerii, inclusiv al conducerii superioare;
- (ii) definirea de către conducere a unei politici de mediu care include îmbunătățirea continuă a instalației;
- (iii) planificarea și stabilirea procedurilor, a obiectivelor și a țințelor necesare, corelate cu planificarea financiară și investițiile;
- (iv) punerea în aplicare a procedurilor, acordând o atenție deosebită:
 - (a) structurii și responsabilității;
 - (b) formării, sensibilizării și competenței;
 - (c) comunicării;
 - (d) participării personalului;
 - (e) documentației;
 - (f) controlului eficient al proceselor;
 - (g) programelor de întreținere;
 - (h) capacității de pregătire și intervenție în caz de urgență;
 - (i) garantării respectării legislației de mediu;
- (v) verificarea performanței și luarea de măsuri corective, acordând o atenție deosebită:
 - (a) monitorizării și măsurării (a se vedea, de asemenea, documentul de referință privind principiile generale de monitorizare);
 - (b) acțiunii corective și preventive;
 - (c) păstrării înregistrărilor;
 - (d) auditului intern și extern independent (dacă este posibil) pentru a se stabili dacă sistemul de management de mediu respectă sau nu procedeele prevăzute și dacă a fost pus în aplicare și menținut în mod corespunzător;

- (vi) revizuirea sistemului de management de mediu și a caracterului corespunzător, adecvat și eficient de către conducerea superioară;
- (vii) urmărirea dezvoltării de tehnologii ecologice;
- (viii) luarea în considerare a efectelor asupra mediului generate de eventuala dezafectare a instalației în etapa de proiectare a unei noi fabrici și pe tot parcursul perioadei sale de funcționare;
- (ix) aplicarea de evaluări comparative sectoriale în mod regulat.

Aplicabilitate

Domeniul de aplicare (de exemplu, nivelul detaliilor) și natura SMM (de exemplu, standardizat sau nestandardizat) vor fi legate, în general, de natura, dimensiunea și complexitatea instalației, precum și de gama de influențe pe care le poate avea asupra mediului.

1.1.2. Eficiența energetică

BAT 2. În vederea utilizării eficiente a energiei, BAT constau în utilizarea unei combinații adecvate a tehnicilor de mai jos.

Tehnică	Descriere
(i) Tehnici de proiectare	
(a) Analiza PINCH	Metodologie bazată pe un calcul sistematic al obiectivelor termodinamice pentru minimizarea consumului de energie al proceselor. Utilizată ca un instrument pentru evaluarea proiectării sistemelor totale
(b) Integrarea termică	Integrarea termică a sistemelor de proces asigură că o proporție substanțială din căldura necesară în diferite procese este asigurată prin schimbul de căldură între fluxurile ce urmează a fi încălzite și cele pentru răcire
(c) Recuperarea energiei termice și electrice	Utilizarea de dispozitive de recuperare a energiei, de exemplu: — cazane de recuperare a căldurii — expandere/recuperarea de energie în unități FCC — utilizarea căldurii reziduale în sistemele de încălzire centralizată
(ii) Tehnici de control și întreținere a proceselor	
(a) Optimizarea proceselor	Ardere controlată automat cu scopul de a reduce consumul de combustibil pe tona de materie primă prelucrată, adesea combinată cu integrarea căldurii pentru îmbunătățirea eficienței cuptorului
(b) Gestionarea și reducerea consumului de abur	Supravegherea sistematică a sistemelor cu robinet de golire, pentru a reduce consumul de abur și a optimiza utilizarea acestuia
(c) Utilizarea de analiză benchmark pentru energie	Participarea la activități de evaluare comparativă și de clasificare, cu scopul de a realiza îmbunătățiri continue prin învățarea din cele mai bune practici
(iii) Tehnici de producție eficiente din punct de vedere energetic	
(a) Utilizarea cogenerării	Sistem conceput pentru coproducția (sau cogenerarea) de căldură (de exemplu, abur) și energie electrică din același combustibil
(b) Ciclu combinat de gazeificare integrată (IGCC)	Tehnică al cărei scop este producerea de abur, hidrogen (opțional) și energie electrică din diferite tipuri de combustibil (de exemplu, păcură grea sau cocs) cu o mare eficiență de conversie

1.1.3. Depozitarea și manipularea materialelor solide

BAT 3. În vederea prevenirii sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, a reducerii emisiilor de pulberi rezultate din stocarea și manipularea materialelor care produc pulberi, BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos:

- (i) depozitarea materialelor cu compoziție fină în silozuri închise prevăzute cu un sistem de reducere a prafului (de exemplu, un filtru textil);
- (ii) depozitarea materialelor cu compoziție fină în recipiente închise sau în saci sigilați;
- (iii) păstrarea umezelii la nivelul stocurilor de materiale care conțin pulberi grosiere, stabilizarea suprafeței cu agenți de uscare sau depozitarea la adăpost în stocuri;
- (iv) utilizarea vehiculelor de curățare a drumului.

1.1.4. Monitorizarea emisiilor în aer și parametrii cheie

BAT 4. BAT constau în monitorizarea emisiilor în aer utilizând tehnicile de monitorizare cel puțin cu frecvența minimă de mai jos și în conformitate cu standardele EN. În cazul în care nu sunt disponibile standarde EN, BAT constau în utilizarea standardelor ISO, naționale sau internaționale care garantează furnizarea de date de o calitate științifică echivalentă.

Descriere	Unitate	Frecvența minimă	Tehnică de monitorizare
(i) SO _x , NO _x și emisii de praf	Cracarea catalitică	Continuă ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Măsurare directă
	Unitățile de ardere ≥ 100 MW ⁽³⁾ și unitățile de calcinare	Continuă ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Măsurare directă ⁽⁴⁾
	Unitățile de ardere din 50 până la 100 MW ⁽³⁾	Continuă ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Măsurare directă sau monitorizare indirectă
	Unitățile de ardere < 50 MW ⁽³⁾	O dată pe an, precum și în urma modificărilor semnificative de combustibil ⁽⁵⁾	Măsurare directă sau monitorizare indirectă
	Unități de recuperare a sulfului (SRU)	Continuă numai pentru SO ₂	Măsurare directă sau monitorizare indirectă ⁽⁶⁾
(ii) Emisii NH ₃	Toate unitățile dotate cu RCS sau RNCS	Continuă	Măsurare directă
(iii) Emisii CO	Unități de ardere și de cracare catalitică ≥ 100 MW ⁽³⁾	Continuă	Măsurare directă
	Alte unități de ardere	O dată la 6 luni ⁽⁵⁾	Măsurare directă
(iv) Emisiile metalelor: nichel (Ni), stibiu (Sb) ⁽⁷⁾ , vanadiu (V)	Cracarea catalitică	O dată la 6 luni și după modificări semnificative ale unității ⁽⁵⁾	Măsurare directă sau analiză bazată pe conținutul de metale în praful de catalizator și în combustibil
	Unitățile de ardere ⁽⁸⁾		

Descriere	Unitate	Frecvența minimă	Tehnică de monitorizare
(v) Emisii de dibenzodioxine policlorurate și dibenzofurani policlorurați (PCDD/F)	Reformare catalitică	O dată pe an sau după o regenerare, oricare dintre acestea este mai lungă	Măsurare directă

- (1) Măsurarea continuă a emisiilor de SO₂ poate fi înlocuită prin calcule bazate pe măsurători ale conținutului de sulf din combustibil sau materialul alimentat; în cazul în care se poate demonstra că acest lucru determină un nivel echivalent de precizie.
- (2) În ceea ce privește emisiile de SO_x, doar pentru SO₂ sunt măsurate în mod continuu, în timp ce pentru SO₃ sunt măsurate doar periodic (de exemplu, în timpul calibrării sistemului de monitorizare SO₂).
- (3) Se referă la puterea termică nominală totală a tuturor unităților de ardere racordate la coș acolo unde apar emisii.
- (4) Sau monitorizarea indirectă a SO_x.
- (5) Frecvența controlului poate fi adaptată în cazul în care, după o perioadă de un an, seriile de date demonstrează în mod clar o stabilitate suficientă.
- (6) Măsurătorile emisiilor de SO₂ din SRU pot fi înlocuite printr-un bilanț masic continuu sau alte procese relevante de monitorizare a parametrilor, cu condiția ca evaluarea corespunzătoare a eficienței SRU să se bazeze pe teste periodice de performanță a unității (de exemplu, o dată la 2 ani).
- (7) Stibiul (Sb) este monitorizat numai în unități de cracare catalitică atunci când se utilizează injectarea de Sb în cadrul procesului (de exemplu, pentru pasivarea metalelor).
- (8) Cu excepția unităților de ardere care ard doar combustibili gazoși.

BAT 5. Cele mai bune tehnici disponibile (BAT) constau în monitorizarea parametrilor relevanți ai procesului legați de emisiile poluante, la unitățile de cracare catalitică și unitățile de ardere prin utilizarea tehnicilor corespunzătoare și cel puțin cu frecvența indicată mai jos.

Descriere	Frecvența minimă
Monitorizarea parametrilor legați de emisiile poluante, ca de exemplu conținutul de O ₂ din gazele de ardere, conținutul de N și S din combustibili sau materialele de alimentare ⁽¹⁾	Continuu pentru conținutul de O ₂ Pentru conținutul de N și S, periodic, cu o frecvență care se bazează pe modificări semnificative ale combustibilului/materialului de alimentare

- (1) Monitorizarea conținutului de N și S din combustibil sau materialul de alimentare poate să nu fie necesară în cazul în care măsurarea continuă a emisiilor de NO_x și SO₂ sunt efectuate la coș.

BAT 6. Cele mai bune tehnici disponibile (BAT) constau în monitorizarea emisiilor difuze de COV în aer provenite din întreaga unitate, utilizând următoarele tehnici:

- (i) metode de aerisire asociate curbelor de corespondență pentru echipamentele esențiale;
- (ii) tehnici de imagistică optică a gazului;
- (iii) calculele periodice privind emisiile cronice bazate pe factori de emisie (de exemplu, o dată la doi ani) validate prin măsurători.

Determinarea și cuantificarea emisiilor *in situ* prin campanii periodice cu tehnici bazate pe absorbția optică, precum LIDAR-ul de absorbție diferențială (DIAL) sau măsurarea debitului de ocultare solară (SOF), reprezintă o tehnică complementară utilă.

Descriere

A se vedea secțiunea 1.20.6.

1.1.5. Operarea sistemelor de tratare a gazelor reziduale

BAT 7. În vederea prevenirii sau reducerii emisiilor în aer, BAT constau în operarea unităților de îndepărtare a gazului acid, a unităților de recuperare a sulfului și a tuturor celorlalte sisteme de tratare a gazelor reziduale, cu o disponibilitate ridicată și la capacitatea optimă.

Descriere

Se pot fi defini proceduri speciale pentru condiții de funcționare altele decât cele normale, în special:

- (i) în timpul operațiunilor de pornire și oprire;
- (ii) în alte împrejurări care ar putea afecta buna funcționare a sistemelor (de exemplu, lucrări de întreținere obișnuită și extraordinară și operațiuni de curățare a unităților și/sau a sistemului de tratare a gazelor reziduale);
- (iii) în cazul unui debit insuficient de gaze reziduale sau al unei temperaturi care împiedică utilizarea sistemului de tratare a gazelor reziduale la capacitate maximă.

BAT 8. Pentru prevenirea și reducerea emisiilor de amoniac (NH_3) în aer atunci când se aplică tehnici de reducere catalitică selectivă (RCS) sau de reducere necatalitică selectivă (RNCS), BAT constau în menținerea condițiilor adecvate de funcționare a sistemelor de tratare a gazelor reziduale RCS sau RNCS, cu scopul de a limita emisiile de NH_3 nereacționat.

Nivelurile de emisii asociate BAT: A se vedea tabelul 2.

Tabelul 2

Nivelurile de emisii asociate BAT pentru emisii de amoniac (NH_3) în aer pentru o unitate de ardere sau procesare în cazul în care se folosesc tehnici RCS sau RNCS

Parametru	BAT-AEL (medie lunară) mg/Nm^3
Amoniac, exprimat ca NH_3	< 5-15 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Limita superioară a intervalului este asociată cu concentrații mai ridicate de NO_x la admisie, rate mai mari de reducere a NO_x și uzura catalizatorului.

⁽²⁾ Limita inferioară a intervalului este asociată cu utilizarea tehnicii de SCR.

BAT 9. Pentru a preveni și a reduce emisiile în aer utilizând o unitate de stripare cu vapori de apă a gazelor acide, BAT constau în direcționarea gazelor reziduale acide de la această unitate la un sistem SRU sau la orice sistem echivalent de tratare a gazelor.

Nu constituie BAT incinerarea directă a gazelor de stripare acide netratate.

1.1.6. Controlul emisiilor în apă

BAT 10. BAT constau în monitorizarea emisiilor în apă prin utilizarea tehnicilor de monitorizare cel puțin cu frecvența indicată în tabelul 3) și în concordanță cu standardele EN. În cazul în care nu sunt disponibile standarde EN, BAT constau în utilizarea standardelor ISO, naționale sau internaționale care garantează furnizarea de date de o calitate științifică echivalentă.

1.1.7. Emisii în apă

BAT 11. Cu scopul de a reduce consumul de apă și volumul de apă contaminată, BAT constau în utilizarea tuturor tehnicilor de mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Integrarea fluxurilor de apă	Reducerea apei de tratare produsă la nivel de unitate înainte de deversare prin reutilizarea internă a fluxurilor de apă provenite, de exemplu, din procesele de răcire și condensare, în special pentru utilizare în desalinarea țiteiului	General aplicabilă pentru unitățile noi. Pentru unitățile existente, aplicabilitatea poate necesita o reconstituire completă a unității sau instalației

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(ii) Sisteme de canalizare și apă pentru separarea fluxurilor de apă contaminate	Proiectarea unei unități industriale de optimizare a gestionării apei, unde fiecare flux este tratat, după caz, de exemplu prin dirijarea apei acide generate (prin distilare, cracare, unități de cocsare etc.), pentru pretratarea adecvată, către o unitate de stripare	General aplicabilă pentru unitățile noi. Pentru unitățile existente, aplicabilitatea poate necesita o reconstituire completă a unității sau instalației
(iii) Separarea fluxurilor de apă necontaminate (de exemplu, răcirea cu circulație forțată, apa de ploaie)	Proiectarea unei unități, pentru a evita trimiterea apei necontaminate către diverse unități de tratare a apelor reziduale și pentru a avea o evacuare separată după eventuala reutilizare pentru acest tip de flux	General aplicabilă pentru unitățile noi. Pentru unitățile existente, aplicabilitatea poate necesita o reconstituire completă a unității sau instalației
(iv) Prevenirea scurgerilor și a infiltrațiilor	Practicile care includ utilizarea procedurilor speciale și/sau a echipamentelor temporare pentru a menține performanțele atunci când este necesar pentru a gestiona situații deosebite, cum ar fi scurgerile, pierderea izolației etc.	General aplicabilă

BAT 12. În vederea reducerii sarcinii de emisii de poluanți din apele reziduale în corpurile de apă receptoare, BAT constau în îndepărtarea substanțelor poluante solubile și insolubile, utilizând toate tehnicile de mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Eliminarea substanțelor insolubile prin recuperarea fracției petroliere	A se vedea secțiunea 1.21.2	General aplicabilă
(ii) Eliminarea substanțelor insolubile prin recuperarea materiilor solide în suspensie și a uleiurilor dispersate	A se vedea secțiunea 1.21.2	General aplicabilă
(iii) Eliminarea substanțelor solubile, inclusiv tratarea biologică și clarificarea	A se vedea secțiunea 1.21.2	General aplicabilă

Nivelurile de emisii asociate BAT: A se vedea tabelul 3.

BAT 13. În cazul în care este necesară eliminarea suplimentară a substanțelor organice sau a azotului, BAT constau în utilizarea unei etape suplimentare de tratare, astfel cum este descrisă în secțiunea 1.21.2.

Tabelul 3

Nivelurile de emisii asociate BAT pentru evacuarea directă a apelor uzate din rafinarea petrolului mineral și a gazului și frecvența monitorizării asociate cu BAT ⁽¹⁾

Parametru	Unitate	BAT-AEL (media anuală)	Frecvența monitorizării ⁽²⁾ și metoda de analiză (standard)
Indice ulei de hidrocarburi (HOI)	mg/l	0,1-2,5	Zilnic EN 9377-2 ⁽³⁾
Totalul materiilor solide în suspensie (TMSS)	mg/l	5-25	Zilnic
Consum chimic de oxigen (CCO) ⁽⁴⁾	mg/l	30-125	Zilnic

Parametru	Unitate	BAT-AEL (media anuală)	Frecvența monitorizării ⁽²⁾ și metoda de analiză (standard)
BOD ₅	mg/l	Nr. BAT-AEL	Săptămânal
Azot total ⁽⁵⁾ , exprimat ca N	mg/l	1-25 ⁽⁶⁾	Zilnic
Plumb, exprimat ca Pb	mg/l	0,005-0,030	Trimestrial
Cadmium, exprimat ca Cd	mg/l	0,002-0,008	Trimestrial
Nichel, exprimat ca Ni	mg/l	0,005-0,100	Trimestrial
Mercur, exprimat ca Hg	mg/l	0,0001-0,001	Trimestrial
Vanadiu	mg/l	Nr. BAT-AEL	Trimestrial
Indice de fenol	mg/l	Nr. BAT-AEL	Lunar EN 14402
Benzen, toluen, etilbenzen, xilen (în BTX)	mg/l	Benzen: 0,001-0,050 Nr. BAT-AEL pentru T, E, X	Lunar

⁽¹⁾ Nu toți parametrii și frecvențele de eșantionare sunt aplicabile efluenților proveniți din rafinării de gaze.

⁽²⁾ Se referă la un eșantion compozit prelevat, proporțional cu debitul pe o perioadă de 24 de ore sau, cu condiția demonstrării unui nivel suficient de stabilitate a fluxului, de la o probă proporțională cu timpul.

⁽³⁾ Trecerea de la actuala metodă la EN 9377-2 poate necesita o perioadă de adaptare.

⁽⁴⁾ În cazul în care este disponibilă corelația in situ, CCO poate fi înlocuit cu COT. Corelația între CCO și COT ar trebui să fie elaborată pentru fiecare caz în parte. Monitorizarea COT ar fi opțiunea preferată, deoarece aceasta nu se bazează pe utilizarea compușilor extrem de toxici.

⁽⁵⁾ Atunci când azotul total reprezintă suma dintre azotul Kjeldahl (TKN), nitrați și nitriți.

⁽⁶⁾ Atunci când se folosește nitrificarea/denitrificarea, putându-se atinge niveluri sub 15 mg/l.

1.1.8. Generarea și gestionarea deșeurilor

BAT 14. Pentru a preveni sau, atunci când acest lucru nu este posibil, pentru a reduce generarea de deșeuri, BAT constau în adoptarea și punerea în aplicare a unui plan de gestionare a deșeurilor care, în ordinea priorității, garantează că deșeurile sunt pregătite pentru reutilizare, reciclare, recuperare sau eliminare.

BAT 15. Pentru a reduce cantitatea de nămol ce trebuie tratat sau eliminat, BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Pretratarea nămolului	Înainte de tratarea finală (de exemplu, în incinerator cu pat fluidizat), nămolurile sunt deshidratate și/sau dezuleiate (de exemplu, cu decantoare centrifugale sau uscătoare cu abur), pentru a le reduce volumul și de a recupera uleiul din echipamentele pentru recuperare	General aplicabilă
(ii) Reutilizarea nămolurilor în unitățile de procesare	Anumite tipuri de nămol (de exemplu, nămolul petrolier) pot fi procesate în unități (de exemplu, prin cocsare) ca parte a materialului de alimentare, datorită conținutului lor de petrol	Aplicabilitatea este limitată la nămolurile care pot îndeplini condițiile pentru a fi procesate în unități prin tratarea corespunzătoare

BAT 16. Pentru a reduce generarea de deșeuri solide de catalizatori uzați, BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos.

Tehnică	Descriere
(i) Gestionarea pierderilor de catalizatori solizi	Manipularea programată și în siguranță a materialelor utilizate în calitate de catalizator (de exemplu, de către contractanți) în vederea recuperării sau re folosirii lor în instalații externe. Aceste operațiuni depind de tipul de catalizator și de proces
(ii) Îndepărtarea catalizatorului din nămolul petrolier decantat	Nămolul rezultat din petrolul decantat care provine de la unitățile de procesare (de exemplu, unitatea FCC) poate să conțină concentrații semnificative de praf de catalizator. Acest praf trebuie separat înainte de reutilizarea petrolului decantat ca materie primă

1.1.9. Zgomotul

BAT 17. Pentru a preveni sau de a reduce zgomotul, BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos:

- (i) efectuarea unei evaluări a zgomotului ambiental și formularea unui plan de gestionare a zgomotului adaptat la mediul local;
- (ii) închiderea echipamentului/operațiunii zgomotoase într-o structură/unitate separată;
- (iii) utilizarea de terasamente pentru a ecrana sursa de zgomot;
- (iv) utilizarea de pereți de protecție fonică.

1.1.10. Concluzii BAT pentru gestionarea integrată a rafinăriilor

BAT 18. În vederea prevenirii sau reducerii emisiilor COV difuze, BAT constau în a aplica tehnicile prezentate mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
I. Tehnicile legate de proiectarea instalațiilor	(i) limitarea numărului surselor de emisii potențiale (ii) maximizarea caracteristicilor inerente ale procesului de izolare (iii) selectarea unui echipament cu integritate ridicată (iv) facilitarea monitorizării și a activităților de întreținere prin asigurarea accesului la componentele potențial neetanșe	Aplicabilitatea poate fi limitată pentru unitățile existente
II. Tehnicile privind instalarea și punerea în funcțiune a instalațiilor	(i) proceduri bine definite pentru construcție și asamblare (ii) proceduri solide de punere în funcțiune și transfer, pentru a se asigura că instalația este montată în conformitate cu cerințele de proiectare	Aplicabilitatea poate fi limitată pentru unitățile existente
III. Tehnici legate de funcționarea instalațiilor	Utilizarea unui program de detectare și de reparare a scurgerilor în funcție de riscuri (LDAR), în vederea identificării componentelor care prezintă scurgeri și a reparării acestor scurgeri. A se vedea secțiunea 1.20.6	General aplicabilă

1.2. Concluzii BAT pentru procesul de alchilare

1.2.1. Proces de alchilare cu acid fluorhidric

BAT 19. Pentru a preveni emisiile de acid fluorhidric (HF) în aer generate de procesul de alchilare cu acid fluorhidric, BAT constau în utilizarea spălării umede cu soluție alcalină pentru a trata fluxurile de gaz incondensabil înainte de evacuarea către arderea la faclă.

Descriere

A se vedea secțiunea 1.20.3.

Aplicabilitate

Tehnica este general aplicabilă. Trebuie să se ia în considerare cerințele de siguranță, ținând seama de natura periculoasă a acid fluorhidric

BAT 20. În vederea reducerii emisiilor în apă provenite din procesul de alchilare a acidului fluorhidric, BAT constau în utilizarea unei combinații între tehnicile enumerate mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Etapa de precipitare/neutralizare	Precipitare (de exemplu, cu aditivi pe bază de calciu sau aluminiu) sau neutralizare [în cazul în care efluentul este indirect neutralizat cu hidroxid de potasiu (KOH)]	General aplicabilă. Trebuie să se ia în considerare cerințele de siguranță, ținând seama de natura periculoasă a acidului fluorhidric (HF)
(ii) Etapa de separare	Compuși insolubili produși în prima etapă (de exemplu, CAF_2 sau AlF_3) sunt separați, de exemplu, într-un bazin de decantare	General aplicabilă

1.2.2. Proces de alchilare a acidului sulfuric

BAT 21. Pentru a reduce emisiile în apă din procesul de alchilare a acidului sulfuric, BAT constau în reducerea consumului de acid sulfuric prin regenerarea acidului uzat și în neutralizarea apelor reziduale generate de acest proces înainte de a le dirija către stații de epurare a apelor reziduale.

1.3. Concluzii BAT pentru procesele de producție a uleiului de bază

BAT 22. Pentru a preveni și reduce emisiile de substanțe periculoase în aer și apă provenite din procesele de producere a uleiului de bază, BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Proces închis cu recuperarea solventului	Proces în care după utilizarea solventului în timpul fabricării uleiului de bază (de exemplu, în unități de extracție sau depa-rafinare), acesta este recuperat prin etapele de distilare și stripare. A se vedea secțiunea 1.20.7	General aplicabilă
(ii) Proces de extragere cu efecte multiple pe bază de solvent	Proces de extracție cu solvenți, inclusiv câteva etape de evaporare (de exemplu, efect dublu sau triplu) pentru o pierdere mai redusă a izolării	General aplicabilă unităților noi. Utilizarea unui proces cu triplu efect poate fi limitată la materia primă fără depuneri

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(iii) Procese de extracție care utilizează substanțe mai puțin periculoase	Proiectarea (instalații noi) sau punerea în aplicare a modificărilor (în instalații existente), astfel încât instalația să realizeze un proces de extracție cu solvenți, prin utilizarea unui solvent mai puțin periculos: de exemplu, trecerea de la extracția cu furfural sau fenol la un proces cu N-Metilpirolidonă (NMP)	General aplicabilă unităților noi. Transformarea unităților existente pentru un alt proces pe bază de solvenți cu proprietăți fizico-chimice diferite poate necesita modificări substanțiale
(iv) Procese catalitice pe bază de hidrogenare	Procese bazate pe transformarea compușilor nedoriți prin hidrogenare catalitică similară hidrotratării. A se vedea secțiunea 1.20.3 (Hidrotratare)	General aplicabilă unităților noi

1.4. Concluzii BAT pentru procesul de producție a bitumului

BAT 23. Pentru a preveni și a reduce emisiile în aer generate din procesul de producție a bitumului, BAT constau în tratarea gazelor de vârf utilizând una dintre tehnicile menționate mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Oxidarea termică a gazelor de vârf la peste 800 °C	A se vedea secțiunea 1.20.6	General aplicabilă pentru unitatea de suflare a bitumului
(ii) Spălarea umedă a gazelor de vârf	A se vedea secțiunea 1.20.3	General aplicabilă pentru unitatea de suflare a bitumului

1.5. Concluzii BAT pentru procesul de cracare catalitică în pat fluidizat

BAT 24. Pentru a preveni sau a reduce emisiile de NO_x în aer rezultate din procesele de cracare catalitică (regenerator), BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos.

I. Tehnici primare sau legate de procese, cum ar fi:

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
Optimizarea proceselor și utilizarea de aditivi sau activatori		
(i) Optimizarea proceselor	Combinarea condițiilor de funcționare sau a practicilor cu scopul de a reduce formarea de NO _x , de exemplu prin reducerea excesului de oxigen din gazele de ardere în modul de ardere completă, eșalonarea arderii aerului în cazanele cu CO în modul de combustie parțială, cu condiția ca acestea să fie concepute în mod corespunzător	General aplicabilă
(ii) Activatorii oxidării CO cu nivel redus de NO _x	Utilizarea unei substanțe care favorizează în mod selectiv doar arderea de CO și împiedică oxidarea azotului care conține intermediari în NO _x ; de exemplu, activatorii care nu sunt din platină	Aplicabil doar în modul de ardere completă pentru înlocuirea activatorilor CO pe bază de platină Distribuirea adecvată a aerului în regenerator poate fi necesară pentru a obține beneficii maxime

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(iii) Aditivi specifici pentru reducerea emisiilor de NO _x	Utilizarea anumitor aditivi catalitici pentru îmbunătățirea reducerii emisiilor de NO prin CO	Aplicabil doar în modul de ardere completă într-o proiectare adecvată și cu exces realizabil al oxigenului. Aplicabilitatea aditivilor de reducere pe bază de cupru a emisiilor de NO _x poate fi limitată de capacitatea compresoarelor de gaz

II. Tehnici secundare sau la sfârșit de proces (*end of pipe*), cum ar fi:

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Reducere catalitică selectivă (RCS)	A se vedea secțiunea 1.20.2	Pentru a evita eventualele depuneri din aval, ar putea fi necesară filtrarea suplimentară în amonte de SCR Pentru unitățile existente, aplicabilitatea poate fi limitată de disponibilitatea spațiului
(ii) Reducere necatalitică selectivă (RNCS)	A se vedea secțiunea 1.20.2	Pentru unitățile FCC cu cazanele CO și ardere parțială, este necesar un timp suficient de rezidență la temperatura corespunzătoare Pentru unitățile FCC fără cazane suplimentare, cu ardere completă, poate fi necesară injectarea suplimentară de combustibil (de exemplu, de hidrogen) pentru a se alinia unui interval de temperatură mai mic
(iii) Oxidare la temperatură scăzută	A se vedea secțiunea 1.20.2	Nevoia unei capacități de spălare suplimentare Generarea ozonului și gestionarea riscurilor asociate trebuie să fie abordate în mod adecvat. Aplicabilitatea poate fi limitată de necesitatea de tratare adițională a apelor reziduale și de efectele între diverse medii (de exemplu, emisiile de nitrați), dar și de o furnizare insuficientă de oxigen lichid (pentru generarea ozonului) Aplicabilitatea acestei tehnici poate fi limitată de disponibilitatea spațiului

Nivelurile de emisii asociate BAT: A se vedea tabelul 4.

Tabelul 4

Nivelurile de emisii asociate BAT pentru emisiile de NO_x în aer din regenerator în procesul de cracare catalitică

Parametru	Tipul de unitate/modul de ardere	BAT-AEL (medie lunară) mg/Nm ³
NO _x exprimat ca NO ₂	Unitate nouă/toate modurile de ardere	< 30-100
	Unitate existentă/mod de ardere completă	< 100-300 ⁽¹⁾
	Unitate existentă/mod de ardere parțială	100-400 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Atunci când injectarea de stibiu (Sb) este utilizată pentru pasivarea metalelor, pot apărea niveluri de NO_x de până la 700 mg/Nm³. Limita inferioară a intervalului poate fi realizată prin recurgerea la tehnica de reducere RCS.

Monitorizarea aferentă este prevăzută în BAT 4.

BAT 25. În vederea reducerii emisiilor de pulberi și metale în aer rezultate din procesele de cracare catalitică (regenerator), BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos.

I. Tehnici primare sau legate de procese, cum ar fi:

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Catalizator rezistent la uzură	Selectarea substanței catalizatoare ce poate rezista abraziunii și fragmentării pentru a reduce emisiile de pulbere	General aplicabilă în cazul în care activitatea și selectivitatea catalizatorului sunt suficiente
(ii) Utilizarea de materii prime cu conținut redus de sulf (de exemplu, prin selectarea materiei prime sau prin hidrotratarea materialului)	La selectarea materiei prime se favorizează materia primă cu conținut scăzut de sulf dintre posibilele surse ce pot fi procesate în cadrul unității Hidrotratarea are drept scop reducerea conținutului de sulf, azot și metal din materia primă A se vedea secțiunea 1.20.3	Este necesară o disponibilitate suficientă a materiei prime cu conținut scăzut de sulf și a capacității de producere a hidrogenului și de tratare a hidrogenului sulfurat (H ₂ S) (de exemplu, amină și unități Claus)

II. Tehnici secundare sau de sfârșit de proces (*end of pipe*), cum ar fi:

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Precipitator electrostatic (ESP)	A se vedea secțiunea 1.20.1	Pentru unitățile existente, aplicabilitatea poate fi limitată de disponibilitatea spațiului
(ii) Separatoare ciclon în mai multe trepte	A se vedea secțiunea 1.20.1	General aplicabilă
(iii) Filtru în trei trepte cu decolmatare în contracurent	A se vedea secțiunea 1.20.1	Aplicabilitatea poate fi limitată
(iv) Spălarea umedă	A se vedea secțiunea 1.20.3	Aplicabilitatea poate fi limitată în zonele aride și în cazul în care produsele secundare rezultate în urma tratării (inclusiv de exemplu, apele reziduale cu nivel ridicat de săruri) nu pot fi reutilizate sau eliminate în mod corespunzător Pentru unitățile existente, aplicabilitatea poate fi limitată de disponibilitatea spațiului

Nivelurile de emisii asociate BAT: A se vedea tabelul 5.

Tabelul 5

Nivelurile de emisii asociate BAT pentru emisiile de pulbere în aer din regenerator în procesul de cracare catalitică

Parametru	Tipul unității	BAT-AEL (medie lunară) ⁽¹⁾ mg/Nm ³
Pulbere	Unitate nouă	10-25
	Unitate existentă	10-50 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Este exclusă îndepărtarea funinginii în cazanele CO și prin răcitorul de gaz.

⁽²⁾ Limita inferioară a intervalului poate fi realizată cu un ESP cu 4 câmpuri.

Monitorizarea aferentă este prevăzută în BAT 4.

BAT 26. Pentru a preveni sau a reduce emisiile de SO_x în aer rezultate din procesele de cracare catalitică (regenerator), BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos.

I. Tehnici primare sau legate de procese, cum ar fi:

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Utilizarea aditivilor catalizatori de reducere a SO_x	Utilizarea unei substanțe care transferă sulful asociat cu cocsul de la regenerator înapoi în reactor A se vedea descrierea din 1.20.3	Aplicabilitatea poate fi limitată de condițiile de proiectare a regeneratoarelor Necesită o capacitate corespunzătoare de reducere a hidrogenului sulfurat (de exemplu, SRU)
(ii) Utilizarea materiei prime cu conținut scăzut de sulf (de exemplu prin selectarea materiei prime sau prin hidrotratarea materialului)	La selectarea materiei prime se favorizează materia primă cu conținut scăzut de sulf dintre posibilele surse ce pot fi procesate în cadrul unității Hidrotratarea are drept scop reducerea conținutului de sulf, azot și metal din materia primă A se vedea descrierea din 1.20.3	Este necesară o disponibilitate suficientă a materiei prime cu conținut scăzut de sulf și a capacității de producere a hidrogenului și de tratare a hidrogenului sulfurat (H_2S) (de exemplu, amină și unități Claus)

II. Tehnici secundare sau de sfârșit de proces (*end of pipe*) re, cum ar fi:

Tehnici	Descriere	Aplicabilitate
(i) Spălarea nonregenerativă	Spălarea umedă sau spălarea cu apă de mare A se vedea secțiunea 1.20.3	Aplicabilitatea poate fi limitată în zonele aride și în cazul în care produsele secundare rezultate în urma tratării (inclusiv, de exemplu, apele reziduale cu nivel ridicat de săruri) nu pot fi reutilizate sau eliminate în mod corespunzător Pentru unitățile existente, aplicabilitatea poate fi limitată de disponibilitatea spațiului
(ii) Spălarea cu regenerare	Utilizarea unui reactiv absorbant specific SO_x (de exemplu, o soluție absorbantă) care permite de obicei recuperarea sulfului ca produs secundar în timpul unui ciclu de regenerare când reactivul este reutilizat A se vedea secțiunea 1.20.3	Aplicabilitatea este limitată la cazul în care produsele secundare regenerate pot fi vândute Pentru unitățile existente, aplicabilitatea poate fi limitată prin capacitatea de recuperare a sulfului, dar și prin existența spațiului disponibil

Nivelurile de emisii asociate BAT: A se vedea tabelul 6.

Tabelul 6

Nivelurile de emisii asociate BAT pentru emisiile de SO₂ în aer din regenerador în procesul de cracare catalitică

Parametru	Tipul unității/modului	BAT-AEL (medie lunară) mg/Nm ³
SO ₂	Unități noi	≤ 300
	Unități existente/ardere completă	< 100-800 ⁽¹⁾
	Unități existente/ardere parțială	100-1 200 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Acolo unde este aplicată selectarea materiei prime cu conținut scăzut de sulf (de exemplu < 0,5 % w/w) (sau hidrotratarea și/sau spălare pentru toate modurile de ardere: limita superioară a intervalului BAT-AEL este ≤ 600 mg/Nm³).

Monitorizarea aferentă este prevăzută în BAT 4.

BAT 27. În vederea reducerii emisiilor de monoxid de carbon (CO) în aer rezultate din procesele de cracare catalitică (regenerador), BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Controlul operațiunii de ardere	A se vedea secțiunea 1.20.5	General aplicabilă
(ii) Catalizatori cu activatori de oxidare a monoxidului de carbon (CO)	A se vedea secțiunea 1.20.5	General aplicabilă numai pentru modul de ardere completă
(iii) Cazan cu monoxid de carbon (CO)	A se vedea secțiunea 1.20.5	General aplicabilă numai pentru modul de ardere parțială

Nivelurile de emisii asociate BAT: A se vedea tabelul 7.

Tabelul 7

Nivelurile de emisii asociate BAT pentru emisiile de monoxid de carbon în aer din regenerador în procesul de cracare catalitică pentru modul de ardere parțială

Parametru	Mod de ardere	BAT-AEL (medie lunară) mg/Nm ³
Monoxid de carbon, exprimat ca CO	Mod ardere parțială	≤ 100 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nu se poate obține când nu se utilizează cazanul CO la capacitate maximă.

Monitorizarea aferentă este prevăzută în BAT 4.

1.6. Concluzii BAT pentru procesul de reformare catalitică

BAT 28. Pentru a reduce emisiile de dibenzodioxine policlorurate și dibenzofurani policlorurați (PCDD/F) în aer din unitatea de reformare catalitică, BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multor tehnici descrise mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Alegerea activatorului catalitic	Utilizarea activatorilor catalitici pentru a reduce la minimum formarea dibenzodioxinelor/dibenzofuranilor policlorurați (PCDD/F) în timpul regenerării A se vedea secțiunea 1.20.7	General aplicabilă
(ii) Tratarea gazelor de ardere rezultate în urma regenerării		
(a) Ciclu de reciclare a gazelor rezultate din regenerare, cu utilizarea patului de absorbție	Gazele reziduale din etapa de regenerare sunt tratate pentru îndepărtarea compușilor clorurați (de exemplu, dioxine)	General aplicabilă unităților noi Pentru unitățile existente, aplicabilitatea poate depinde de proiectarea actuală a unității de regenerare
(b) Spălarea umedă	A se vedea secțiunea 1.20.3	Nu se aplică agenților de reformare semigenerativi
(c) Precipitator electrostatic (ESP)	A se vedea secțiunea 1.20.1	Nu se aplică agenților de reformare semigenerativi

1.7. Concluzii BAT pentru procesele de cocsare

BAT 29. În vederea reducerii emisiilor în aer provenite din procesele de producție prin cocsare, BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos.

Tehnici primare sau legate de procese, cum ar fi:

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Colectarea și reciclarea particulelor fine de cocs	Colectarea sistematică și reciclarea particulelor fine de cocs generate în timpul procesului de cocsare (forare, manipulare, zdrobire, răcire etc.)	General aplicabilă
(ii) Manevrarea și depozitarea cocsului în conformitate cu BAT 3	A se vedea BAT 3	General aplicabilă
(iii) Utilizarea unui sistem închis de purjare	Sistem de purificare a gazelor pentru eliberarea presiunii din camerele de cocsare	General aplicabilă
(iv) Recuperarea gazului (inclusiv ventilarea înainte de deschiderea camerei în atmosferă) ca o componentă a gazelor de rafinare (RFG)	Realizarea aerisirii din camera de cocsare a compresorului de gaz pentru a fi recuperat sub forma combustibilului de rafinare, mai degrabă decât arderea la faclă Pentru procesul de flexicocsare, este necesară o etapă de conversie (pentru a transforma sulfura de carbonil (COS) în H ₂ S) înainte de tratarea gazelor de la unitatea de cocsare	Pentru unitățile existente, aplicabilitatea tehnicilor poate fi limitată de disponibilitatea spațiului

BAT 30. Pentru a reduce emisiile de NO_x în aer din calcinarea procesului de cocs verde, BAT constau în reducerea necatalitică selectivă (RNCS).

Descriere

A se vedea secțiunea 1.20.2.

Aplicabilitate

Aplicabilitatea tehnicii RNCS (în special cu privire la timpul de rezidență și intervalul de temperatură) poate fi limitată din cauza specificului procesului de calcinare.

BAT 31. În vederea reducerii emisiilor de SO_x în aer provenite din calcinarea cocsului verde, BAT recomandă utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Spălarea nonregenerativă	Spălarea umedă sau spălarea cu apă de mare A se vedea secțiunea 1.20.3	Aplicabilitatea poate fi limitată în zonele aride și în cazul în care produsele secundare rezultate în urma tratării (inclusiv, de exemplu, apele uzate cu nivel ridicat de săruri) nu pot fi reutilizate sau eliminate în mod corespunzător Pentru unitățile existente, aplicabilitatea poate fi limitată de disponibilitatea spațiului
(ii) Spălarea cu regenerare	Utilizarea unui reactiv specific de absorbție a SO_x (de exemplu, o soluție de absorbție) care permite de obicei recuperarea sulfurii ca produs secundar în timpul unui ciclu de regenerare în timpul utilizării reactivului A se vedea secțiunea 1.20.3	Aplicabilitatea este limitată la cazul în care produsele secundare regenerate pot fi vândute Pentru unitățile existente, aplicabilitatea poate fi limitată prin capacitatea existentă de recuperare a sulfurii, dar și prin existența spațiului disponibil

BAT 32. În vederea reducerii emisiilor de pulbere în aer provenite din calcinarea cocsului verde, BAT constau în utilizarea unei combinații de tehnici dintre cele enumerate mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Precipitator electrostatic (ESP)	A se vedea secțiunea 1.20.1	Pentru unitățile existente, aplicabilitatea poate fi limitată de disponibilitatea spațiului Pentru producerea anozilor de grafit prin calcinarea cocsului, aplicabilitatea poate fi limitată din cauza rezistivității mari a particulelor de cocs
(ii) Separatoare cu ciclon în mai multe trepte	A se vedea secțiunea 1.20.1	General aplicabilă

Nivelurile de emisii asociate BAT: A se vedea tabelul 8.

Tabel 8

Nivelurile de emisii asociate cu BAT pentru emisiile de pulbere în aer de la o unitate de calcinare a cocsului verde

Parametru	BAT-AEL (medie lunară) mg/Nm^3
Pulbere	10-50 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Limita inferioară a intervalului poate fi realizată cu un ESP cu 4 câmpuri.

⁽²⁾ Când un ESP nu este aplicabil, pot apărea valori de până la $150 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Monitorizarea aferentă este prevăzută în BAT 4.

1.8. Concluzii BAT pentru procesul de desalinizare

BAT 33. Pentru a reduce consumul de apă și emisiile în apă provenite din procesul de desalinare, BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Reciclarea apei și optimizarea procesului de desalinare	Un ansamblu de bune practici de desalinare care vizează creșterea eficienței instalației de desalinare și reducerea consumului de apă de spălare, folosind, de exemplu, dispozitive de amestecare cu deformare redusă și o presiune scăzută a apei. Acesta include etapele de gestionare a parametrilor cheie pentru spălare (de exemplu buna amestecare) și separare (de exemplu, pH, densitate, vâscozitate, potențialul câmpului electric pentru fuzionare)	General aplicabilă
(ii) Instalația de desalinare în mai multe trepte	Instalațiile de desalinare în mai multe trepte funcționează cu adaos de apă și deshidratare, repetate în două sau mai multe etape pentru obținerea unui randament mai bun în procesul de separare și, prin urmare, a unei coroziuni mai redusă în procesele ulterioare	Aplicabilă unităților noi
(iii) Etapă suplimentară de separare	O separare suplimentară îmbunătățită între țiței/apă și solid/apă, destinată reducerii încărcăturii de țiței în instalația de tratare a apei uzate și reciclarea acestuia pentru procesare. Aceasta include, de exemplu, decantoare, utilizarea controlerelor de nivel optim de interfață	General aplicabilă

1.9. Concluzii BAT pentru unitățile de ardere

BAT 34. Pentru a preveni sau reduce emisiile de NO_x în aer provenite de la unitățile de ardere, BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos.

I. Tehnici primare sau legate de procese, cum ar fi:

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Selectarea sau tratarea combustibilului		
(a) Utilizarea gazului pentru înlocuirea combustibilului lichid	Gazul conține în general mai puțin azot decât lichidul și arderea acestuia determină un nivel redus al emisiilor de NO _x A se vedea secțiunea 1.20.3	Aplicabilitatea poate fi limitată de restricțiile legate de disponibilitatea combustibililor gazoși cu conținut redus de sulf, care poate fi afectată de politica energetică a statului membru
(b) Utilizarea combustibilului lichid de rafinare cu nivel scăzut de azot (RFO), de exemplu, prin selectarea RFO sau prin hidrotratarea RFO	La selectarea combustibilului lichid de rafinare se favorizează combustibilii lichizi cu nivel scăzut de azot dintre posibilele surse ce pot fi utilizate în cadrul unității Hidrotratarea are drept scop reducerea conținutului de sulf, azot și metal din combustibil A se vedea secțiunea 1.20.3	Aplicabilitatea este limitată de disponibilitatea combustibililor lichizi cu conținut scăzut de azot și a de capacitatea de producere a hidrogenului și de tratare a hidrogenului sulfurat (H ₂ S) (de exemplu, amină și unități Claus)

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(ii) Modificări de combustie		
(a) Ardere eşalonată: — eşalonare aer — eşalonare combustibil	A se vedea secţiunea 1.20.2	Eşalonarea combustibilului pentru încălzirea combinată sau pe bază de lichid poate necesita un anumit tip de arzător
(b) Optimizarea combustibilului	A se vedea secţiunea 1.20.2	General aplicabilă
(c) Recircularea gazului de ardere	A se vedea secţiunea 1.20.2	Aplicabilă în timpul utilizării arzătoarelor specifice cu recirculare internă a gazului de ardere Aplicabilitatea poate fi limitată la re tehnologizarea recirculării externe a gazelor de ardere în unităţi cu un mod forţat/indus de funcţionare a tirajului
(d) Injectarea diluantului	A se vedea secţiunea 1.20.2	Aplicabilă în general pentru turbinele cu gaz în care există disponibili diluanţi inerţi corespunzători
(e) Utilizarea arzătoarelor cu conţinut redus de NO _x (LNB)	A se vedea secţiunea 1.20.2	General aplicabilă unităţilor noi, considerând limitarea specifică combustibilului (de exemplu, pentru păcura grea) Pentru unităţile existente, aplicabilitatea poate fi restricţionată de complexitatea determinată de condiţiile specifice unităţii, de exemplu, de tipul cuptoarelor, aparatelor din jur În cazuri foarte speciale, pot fi necesare modificări substanţiale Aplicabilitatea poate fi limitată pentru cuptoarele din procesele de cocsare întârziată, din cauza posibilei generări de cocs în cuptoare În turbinele cu gaz, aplicabilitatea este limitată la combustibili cu conţinut redus de hidrogen (în general < 10 %)

II. Tehnici secundare sau la sfârşit de proces (*end of pipe*), cum ar fi:

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Reducere catalitică selectivă (RCS)	A se vedea secţiunea 1.20.2	General aplicabilă pentru unităţile noi Pentru unităţile existente, aplicabilitatea poate fi limitată din cauza cerinţelor de spaţiu semnificativ şi injecţie optimă de reactant
(ii) Reducere necatalitică selectivă (RNCS)	A se vedea secţiunea 1.20.2	General aplicabilă pentru unităţile noi Pentru unităţile existente, aplicabilitatea poate fi limitată de cerinţa privind intervalul de temperatură şi atingerea timpului de rezidenţă prin injectarea reactivului

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(iii) Oxidare la temperatură scăzută	A se vedea secțiunea 1.20.2	Aplicabilitatea poate fi limitată de necesitatea capacității suplimentare de spălare și de faptul că generarea ozonului și gestionarea riscului asociat trebuie să fie abordate în mod corespunzător Aplicabilitatea poate fi limitată de necesitatea de tratare suplimentară a apelor reziduale și de efectele între diverse medii (de exemplu, emisiile de nitrați), dar și de o furnizare insuficientă de oxigen lichid (pentru generarea ozonului) Pentru unitățile existente, aplicabilitatea tehnicii poate fi limitată de disponibilitatea spațiului
(iv) Tehnică combinată SNO _x	A se vedea secțiunea 1.20.4	Aplicabilă doar pentru fluxul ridicat al gazelor de ardere (de exemplu > 800 000 Nm ³ /h) și când este necesară reducerea combinată de NO _x și SO _x

Nivelurile de emisii asociate BAT: A se vedea tabelul 9, tabelul 10 și tabelul 11.

Tabelul 9

Niveluri de emisii asociate BAT pentru emisiile de NO_x în aer de la o turbină cu gaz

Parametru	Tipul echipamentului	BAT-AEL ⁽¹⁾ (medie lunară) mg/Nm ³ la 15 % O ₂
NO _x exprimat ca NO ₂	Turbină cu gaz (inclusiv turbină cu gaz cu ciclu combinat — CCGT) și combină cu ciclu combinat de gazificare integrată (IGCC)	40-120 (turbină existentă)
		20-50 (turbină nouă) ⁽²⁾

⁽¹⁾ BAT-AEL se referă la emisiile combinate rezultate din turbina cu gaz și cazanul de recuperare cu ardere suplimentară, atunci când există.

⁽²⁾ Pentru combustibilul cu conținut ridicat de H₂ (peste 10 %), limita superioară a intervalului fiind 75 mg/Nm³.

Monitorizarea aferentă este prevăzută în BAT 4.

Tabelul 10

Nivelurile de emisii asociate BAT pentru NO_x în aer de la o unitate de ardere a gazelor, cu excepția turbinelor cu gaz

Parametru	Tipul combustibilului	BAT-AEL (medie lunară) mg/Nm ³
NO _x exprimat ca NO ₂	Arderea gazului	30-150 pentru unitățile existente ⁽¹⁾
		30-100 pentru unitățile noi

⁽¹⁾ Pentru o unitate existentă ce folosește preîncălzirea aerului la temperatură ridicată (> 200 °C) sau cu conținut de H₂ în gazul de ardere peste 50 %, limita superioară a intervalului BAT-AEL este de 200 mg/Nm³.

Monitorizarea aferentă este prevăzută în BAT 4.

Tabelul 11

Nivelurile de emisii asociate cu BAT pentru emisiile de NO_x în aer de la o unitate de ardere cu combustibil multiplu, cu excepția turbinelor cu gaz

Parametru	Tipul combustibilului	BAT-AEL (medie lunară) mg/Nm ³
NO _x exprimat ca NO ₂	Unitate de ardere cu combustibil multiplu	30-300 pentru unitățile existente ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Pentru unitățile existente < 100 MW ce ard păcură cu un conținut de azot de peste 0,5 % (w/w) sau cu ardere lichidă > 50 % sau ce utilizează preîncălzirea aerului, pot apărea valori de până la 450 mg/Nm³.

⁽²⁾ Limita inferioară a intervalului poate fi obținută utilizând tehnica SCR.

Monitorizarea aferentă este prevăzută în BAT 4.

BAT 35. Pentru a preveni sau reduce emisiile de pulbere și de metale în aer de la unitățile de ardere, BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile de mai jos.

I. Tehnici primare sau legate de procese, cum ar fi:

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Selectarea sau tratarea combustibilului		
(a) Utilizarea gazului pentru înlocuirea combustibilului lichid	Utilizarea gazului în locul combustibilului lichid determină un nivel mai scăzut de emisii de pulbere A se vedea secțiunea 1.20.3	Aplicabilitatea poate fi limitată de restricțiile legate de disponibilitatea combustibililor cu conținut redus de sulf, cum ar fi gazele naturale, care pot fi afectate de politica energetică a statului membru
(b) Utilizarea combustibilului lichid de rafinare cu conținut scăzut de sulf (RFO), de exemplu prin selectarea RFO sau prin hidrotratarea RFO	La selectarea combustibilului lichid de rafinare se favorizează utilizarea combustibililor lichizi cu conținut redus de sulf dintre posibilele surse ale unității Hidrotratarea are drept scop reducerea conținutului de sulf, azot și metal din combustibil A se vedea secțiunea 1.20.3	Aplicabilitatea poate fi limitată de disponibilitatea combustibililor lichizi cu conținut scăzut de sulf și a de capacitatea de producere a hidrogenului și de tratare a hidrogenului sulfurat (H ₂ S) (de exemplu, amină și unități Claus)
(ii) Modificări de combustie		
(a) Optimizarea combustibilului	A se vedea secțiunea 1.20.2	Se aplică, în general, tuturor tipurilor de ardere
(b) Atomizarea combustibilului lichid	Utilizarea presiunii ridicate pentru a reduce mărimea picăturii de combustibil lichid Modelele recente ale unui arzător optim includ, în general, pulverizarea aburului	Se aplică, în general, la arderea combustibilului lichid

II. Tehnici secundare sau de sfârșit de proces (*end of pipe*) cum ar fi:

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Precipitator electrostatic (ESP)	A se vedea secțiunea 1.20.1	Pentru unitățile existente, aplicabilitatea poate fi limitată de disponibilitatea spațiului
(ii) Filtru în trei trepte cu decolmatare în contracurent	A se vedea secțiunea 1.20.1	General aplicabilă
(iii) Spălarea umedă	A se vedea secțiunea 1.20.3	Aplicabilitatea poate fi limitată în zonele aride și în cazul în care produsele secundare rezultate în urma tratării (inclusiv, de exemplu, apele uzate cu nivel ridicat de săruri) nu pot fi reutilizate sau eliminate în mod corespunzător. Pentru unitățile existente, aplicabilitatea tehnicii poate fi limitată de disponibilitatea spațiului
(iv) Scruber centrifugal	A se vedea secțiunea 1.20.1	General aplicabilă

Nivelurile de emisii asociate BAT: A se vedea tabelul 12.

Tabelul 12

Nivelurile de emisii asociate cu BAT pentru emisiile de pulbere în aer de la o unitate de ardere cu combustibil multiplu, cu excepția turbinelor cu gaz

Parametru	Tipul combustibilului	BAT-AEL (medie lunară) mg/Nm ³
Pulbere	Ardere cu combustibil multiplu	5-50 pentru unitățile existente ⁽¹⁾ ⁽²⁾
		5-25 pentru unitățile noi < 50 MW

⁽¹⁾ Limita inferioară a intervalului este realizabilă pentru unități care utilizează tehnicile sfârșit de proces (*end of pipe*).

⁽²⁾ Limita superioară a intervalului se referă la utilizarea unui procent ridicat de ardere a combustibilului și în cazul în care se aplică doar tehnici primare.

Monitorizarea aferentă este prevăzută în BAT 4.

BAT 36. Pentru a preveni sau reduce emisiile de SO_x în aer de la unitățile de ardere, BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile de mai jos.

I. Tehnici primare sau legate de procese, bazate pe o selecție sau tratare a combustibilului, cum ar fi:

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Utilizarea gazului pentru înlocuirea combustibilului lichid	A se vedea secțiunea 1.20.3	Aplicabilitatea poate fi limitată de restricțiile legate de disponibilitatea combustibililor cu conținut redus de sulf, cum ar fi gazele naturale, care pot fi afectate de politica energetică a statului membru

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(ii) Tratarea gazelor de rafinărie (RFG)	Concentrația reziduală de H_2S din RFG depinde de parametrul procesului de tratare, de exemplu, presiunea de spălare a aminei A se vedea secțiunea 1.20.3	Pentru gazul cu putere calorică mică ce conține sulfură de carbonil (COS), de exemplu, din unități de cocsare, poate fi necesar un convertor înainte de îndepărtarea H_2S
(iii) Utilizarea combustibilului lichid de rafinărie cu conținut scăzut de sulf (RFO), de exemplu, prin selectarea RFO sau prin hidrotratarea RFO	La selectarea combustibilului lichid de rafinărie se favorizează utilizarea combustibililor lichizi cu conținut redus de sulf dintre posibilele surse ale unității Hidrotratarea are drept scop reducerea conținutului de sulf, azot și metal din combustibil A se vedea secțiunea 1.20.3	Aplicabilitatea este limitată de disponibilitatea combustibililor lichizi cu conținut scăzut de sulf și de capacitatea de producere a hidrogenului și de tratare a hidrogenului sulfurat (H_2S) (de exemplu, amină și unități Claus)

II. Tehnici secundare sau de sfârșit de proces (*end of pipe*):

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Spălarea nonregenerativă	Spălarea umedă sau spălarea cu apă de mare A se vedea secțiunea 1.20.3	Aplicabilitatea poate fi limitată în zonele aride și în cazul în care produsele secundare rezultate în urma tratării (inclusiv, de exemplu, apele uzate cu nivel ridicat de săruri) nu pot fi reutilizate sau eliminate în mod corespunzător Pentru unitățile existente, aplicabilitatea tehnicii poate fi limitată de disponibilitatea spațiului
(ii) Spălarea cu regenerare	Utilizarea unui reactiv absorbant specific pentru SO_x (de exemplu, o soluție de absorbție) care permite în general recuperarea sulfului ca produs secundar în timpul unui ciclu de regenerare când reactivul este reutilizat A se vedea secțiunea 1.20.3	Aplicabilitatea este limitată la cazul în care produsele secundare regenerate pot fi vândute Retehnologizarea unităților existente poate fi limitată de capacitatea de recuperare a sulfului existent Pentru unitățile existente, aplicabilitatea tehnicii poate fi limitată de disponibilitatea spațiului
(iii) Tehnică combinată SNO_x	A se vedea secțiunea 1.20.4	Aplicabil doar pentru fluxul ridicat al gazelor de ardere (de exemplu $> 800\,000\text{ Nm}^3/\text{h}$) și când este necesară reducerea combinată de NO_x și SO_x

Tabelul 13

Nivelurile de emisii asociate cu BAT pentru emisiile de SO₂ în aer de la o unitate de ardere a combustibilului de rafinărie (RFG), cu excepția turbinelor cu gaz

Parametru	BAT-AEL (medie lunară) mg/Nm ³
SO ₂	5-35 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ În configurația specifică a tratării RFG cu presiune operațională scăzută în cadrul sistemului de spălare și cu gaze de rafinărie cu un raport molar de H/C peste 5, limita superioară a intervalului BAT-AEL poate fi de maximum 45 mg/Nm³.

Monitorizarea aferentă este prevăzută în BAT 4.

Tabelul 14

Nivelurile de emisii asociate cu BAT pentru emisiile de SO₂ în aer de la o unitate de ardere cu combustibil multiplu, cu excepția turbinelor cu gaz și a turbinelor staționare cu gaz

Aceste BAT-AEL se referă la emisiile medii ponderate de la unitățile de ardere existente cu combustibil multiplu din cadrul rafinăriei, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor staționare cu gaz.

Parametru	BAT-AEL (medie lunară) mg/Nm ³
SO ₂	35-600

Monitorizarea aferentă este prevăzută în BAT 4.

BAT 37. Cu scopul de a reduce emisiile de monoxid de carbon (CO) în aer din unitățile de ardere, BAT constau în utilizarea unui control de funcționare a arderii.

Descriere

A se vedea secțiunea 1.20.5.

Nivelurile de emisii asociate BAT: A se vedea tabelul 15.

Tabelul 15

Niveluri de emisii asociate BAT pentru emisiile de monoxid de carbon în aer de la unitatea de ardere

Parametru	BAT-AEL (medie lunară) mg/Nm ³
Monoxid de carbon, exprimat ca CO	≤ 100

Monitorizarea aferentă este prevăzută în BAT 4.

1.10. Concluzii BAT pentru procesul de eterificare

BAT 38. Pentru a reduce emisiile în aer din procesul de eterificare, BAT constau în asigurarea tratamentului adecvat al gazelor reziduale de proces prin dirijarea acestora către sistemul gazelor de rafinărie.

BAT 39. Pentru a preveni afectarea biotratării, BAT constau în utilizarea unui rezervor de stocare și a unui plan de gestionare a unității de producție corespunzător pentru a controla conținutul dizolvat al componentelor toxice (de exemplu, metanol, acid formic, eteri) din fluxul de apă uzată înainte de tratarea finală.

1.11. Concluzii BAT pentru procesul de izomerizare

BAT 40. Pentru a reduce emisiile de compuși clorurați în aer, BAT constau în optimizarea utilizării compușilor organici clorurați folosiți pentru a menține activitatea catalizatorului, atunci când un astfel de proces există sau în folosirea unor sisteme catalitice nonclorurate.

1.12. Concluzii BAT pentru rafinarea gazului natural

BAT 41. Pentru a reduce emisiile de dioxid de sulf în aer din instalația ce prelucrează gaz natural, se aplică BAT 54.

BAT 42. Pentru a reduce emisiile de oxid de azot (NO_x) în aer din instalația ce prelucrează gaz natural, se aplică BAT 34.

BAT 43. Pentru a preveni emisiile de mercur atunci când sunt prezente în gazele naturale brute, BAT constau în eliminarea mercurului și recuperarea nămolului cu conținut de mercur pentru eliminarea acestuia.

1.13. Concluzii BAT pentru procesul de distilare

BAT 44. Pentru a preveni sau reduce generarea fluxului de apă reziduală din procesul de distilare, BAT constau în folosirea pompelor de vid cu inel de lichid sau a condensatoarelor de suprafață.

Aplicabilitate

Nu pot fi aplicate în unele cazuri de re tehnologizare. Pentru unitățile noi, pot fi necesare pompele de vid, în combinație sau nu cu ejectoare de abur pentru a obține un vid ridicat (10 mm Hg). De asemenea, trebuie să fie disponibilă o rezervă în cazul în care pompa de vid nu funcționează corect.

BAT 45. Pentru a preveni sau reduce poluarea apei în urma procesului de distilare, BAT constau în redirectionarea apelor acide în unitatea de stripare.

BAT 46. Pentru a preveni sau reduce emisiile în aer din unitățile de distilare, BAT constau în asigurarea tratării corespunzătoare gazelor reziduale de proces, în special cele care nu pot fi condensate, prin eliminarea gazului acid înainte de utilizare.

Aplicabilitate

General aplicabile pentru țigări și unitățile de distilare în vid. Nu pot fi aplicabile pentru rafinăriile individuale de lubrifiant și bitum cu emisii mai mici de 1 t/d de compuși de sulf. În anumite configurații de rafinare, aplicabilitatea poate fi limitată, din cauza necesității de exemplu a unor conducte mari, a unor compresoare sau a unei capacități suplimentare de tratare a aminelor.

1.14. Concluzii BAT pentru procesul de tratare a produselor

BAT 47. Pentru a reduce emisiile în aer din procesul de tratare a produselor, BAT constau în asigurarea eliminării corespunzătoare a gazelor reziduale, mai ales a mirosurilor din unitățile de tratare, prin redirectionarea lor pentru distrugere, de exemplu, prin incinerare.

Aplicabilitate

Se aplică, în general, proceselor de tratare a produselor în cazul în care fluxurile de gaz pot fi prelucrate în condiții de siguranță către unitățile de distrugere. Din motive de siguranță nu pot fi aplicabile pentru unitățile de îndulcire.

BAT 48. Pentru a reduce cantitatea de deșeuri și producerea apelor uzate atunci când este stabilit un proces de tratare a produselor folosind decapant, BAT constau în folosirea soluției caustice în cascadă și gestionarea generală a soluției caustice utilizate, inclusiv reciclarea, după o tratare adecvată, de exemplu, prin stripare.

1.15. **Concluzii BAT pentru procesele de depozitare și manipulare**

BAT 49. Pentru a reduce emisiile de COV în aer din depozitarea fracțiilor petroliere lichide volatile, BAT constau în folosirea unor rezervoare cu capac flotant, dotate cu etanșări de înaltă eficiență, sau a unui rezervor cu capac fix, conectat la un sistem de recuperare a vaporilor.

Descriere

Etanșările de înaltă eficiență sunt dispozitive specifice de limitare a pierderilor de vapori, de exemplu, garnituri primare îmbunătățite, mai multe garnituri suplimentare (secundare sau terțiare) (în funcție de cantitatea emisă).

Aplicabilitate

Aplicabilitatea etanșărilor de înaltă eficiență poate fi restricționată pentru retehnologizarea etanșărilor terțiare în rezervoarele existente.

BAT 50. În vederea reducerii emisiilor de COV în aer provenite din depozitarea fracțiilor petroliere lichide volatile, BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Curățare manuală a rezervorului de țiței	Curățarea rezervorului de ulei este efectuată de către lucrătorii care intră în rezervor și scot nămolul manual	General aplicabilă
(ii) Utilizarea sistemului în buclă închisă	În vederea inspectării interne, rezervoarele sunt periodic golite, curățate și degazate. Această curățare include dizolvarea reziduurilor din partea inferioară a rezervorului. Sistemele în buclă închisă ce pot fi combinate cu tehnicile mobile <i>end of pipe</i> ce previn sau reduc emisiile de COV	Aplicabilitatea poate fi limitată de exemplu de tipul de reziduuri, construcția acoperișului rezervorului sau materialele rezervorului

BAT 51. În vederea prevenirii sau reducerii emisiilor în sol și apele subterane, provenite din depozitarea fracțiilor petroliere lichide, BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Program de întreținere, inclusiv monitorizarea, prevenirea și controlul coroziunii	Un sistem de gestionare care include detectarea scurgerilor și controale operaționale în vederea prevenirii umplerii excesive, proceduri de control al inventarului și de inspecție în funcție de riscuri, efectuate asupra rezervoarelor, la anumite intervale de timp, pentru a dovedi integritatea acestora, și întreținere în vederea îmbunătățirii izolării rezervorului. Aceasta include, de asemenea, un răspuns al sistemului la consecințele deversărilor pentru a acționa înainte ca scurgerile să poată ajunge în apele subterane. Acesta trebuie consolidat în special în timpul perioadelor de întreținere	General aplicabilă
(ii) Rezervoare cu fund dublu	Un al doilea fund impermeabil care oferă o măsură de protecție împotriva scurgerilor de la primul material	General aplicabilă rezervoarelor noi și după revizia generală a rezervoarelor existente ⁽¹⁾
(iii) Membrane impermeabile	O barieră continuă împotriva scurgerii sub întreaga suprafață inferioară a rezervorului	General aplicabilă rezervoarelor noi și după o revizie generală a rezervoarelor existente ⁽¹⁾

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(iv) Cuve de retenție adecvate pentru rezervoare	Cuva de retenție a unui rezervor este proiectată pentru a reține scurgerile mari eventual cauzate de o spargerea peretelui sau de umplerea excesivă (din motive de mediu și siguranță). Dimensiunea și normele de construcție asociate sunt în general definite de reglementările locale	General aplicabilă

(¹) Tehnicile (ii) și (iii) pot să nu fie aplicabile în cazul general dacă rezervoarele sunt destinate unor produse care necesită căldură pentru manipularea lichidelor (de exemplu, bitum) și în cazul în care nu este posibilă vreo scurgere din cauza solidificării.

BAT 52. În vederea prevenirii sau reducerii emisiilor de COV în aer provenite din operațiunile de încărcare și descărcare a fracțiilor petroliere lichide volatile, BAT constau în utilizarea uneia sau a mai multora dintre tehnicile enumerate mai jos pentru a obține un indice de recuperare de cel puțin 95 %.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate (¹)
Vapori recuperați prin: (i) condensare (ii) absorbție (iii) adsorbție (iv) separare pe membrane (v) sisteme hibride	A se vedea secțiunea 1.20.6	Se aplică, în general, operațiunilor de încărcare/descărcare în cazul în care capacitatea e anuală este >5 000 m ³ /an. Nu se aplică operațiunilor de încărcare/descărcare pentru navele maritime, cu o capacitate de anual < 1 milion m ³ /an

(¹) O unitate de distrugere a vaporilor (de exemplu, prin incinerare) poate înlocui unitatea de recuperare a vaporilor, dacă recuperarea vaporilor este nesigură sau imposibilă din punct de vedere tehnic, din cauza volumului de vapori generat.

Nivelurile de emisii asociate BAT: A se vedea tabelul 16.

Tabelul 16

Niveluri de emisii asociate BAT pentru emisiile de COV nemetanici și benzen în aer din operațiunile de încărcare și descărcare a fracțiilor petroliere lichide volatile

Parametru	BAT-AEL (medie pe oră) (¹)
COVNM	0,15-10 g/Nm ³ (²) (³)
Benzen (³)	< 1 mg/Nm ³

(¹) Valori orare în timpul funcționării continue, exprimate și măsurate în conformitate cu Directiva 94/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 365, 31.12.1994, p. 24).

(²) Valoare mai mică realizabilă cu sisteme hibride în două trepte. Valoare superioară realizabilă cu sistemul de adsorbție sau membrană cu o singură treaptă.

(³) Monitorizarea benzenului poate să nu fie necesară în cazul în care emisiile de COVNM sunt la limita inferioară a intervalului.

1.16. Concluziile BAT pentru reducerea vâscozității și alte procese termice

BAT 53. Pentru a reduce emisiile în apă de la procesele de reducere a vâscozității și alte procese termice, BAT constau în asigurarea unui tratament adecvat al fluxurilor de ape uzate, prin aplicarea tehnicilor din BAT 11.

1.17. **Concluzii BAT pentru tratarea sulfului din gazele reziduale**

BAT 54. Pentru a reduce emisiile de sulf în aer de la gazele reziduale cu conținut de sulfuri de hidrogen (H_2S), BAT constau în utilizarea tuturor tehnicilor de mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate ⁽¹⁾
(i) Eliminarea gazelor acide, de exemplu, prin tratarea cu amine	A se vedea secțiunea 1.20.3	General aplicabilă
(ii) Unitate de recuperare a sulfului (SRU), de exemplu, prin procesul Claus	A se vedea secțiunea 1.20.3	General aplicabilă
(iii) Unitate pentru tratarea gazului rezidual (TGTU)	A se vedea secțiunea 1.20.3	Pentru retehnologizarea unității de recuperare a sulfului (SRU) existente, aplicabilitatea poate fi limitată de dimensiunea SRU, configurația unităților și tipul procesului de recuperare a sulfului deja stabilit

⁽¹⁾ Pot să nu fie aplicabile pentru rafinăriile individuale de lubrifiant sau bitum cu eliberare de compuși de sulf sub 1 t/d.

Niveluri de performanță de mediu asociate BAT (BAT-AEPL) A se vedea tabelul 17.

Tabelul 17

Niveluri de performanță de mediu asociate BAT pentru un sistem de recuperare a gazelor reziduale cu conținut de sulf (H_2S)

	Niveluri de performanță de mediu asociate BAT (medie lunară)
Eliminarea gazului acid	Obținerea eliminării sulfurilor de hidrogen (H_2S) din RFG tratate, cu scopul de a îndeplini BAT-AEL pentru arderea gazului pentru BAT 36
Eficiența de recuperare a sulfului ⁽¹⁾	Unitate nouă: 99,5 — > 99,9 %
	Unitate existentă: ≥ 98,5 %

⁽¹⁾ Eficiența de recuperare a sulfului se calculează pe întregul lanț de tratament (inclusiv SRU și TGTU), ca fiind fracțiunea de sulf din materia primă care este recuperată în fluxul de sulf dirijat către bazinul de colectare. Când tehnica aplicată nu include o recuperare a sulfului (de exemplu, instalație de spălare cu apă de mare), se referă la eficiența eliminării sulfului, ca procent de sulf eliminat de întregul lanț de tratare.

Monitorizarea aferentă este descrisă în BAT 4.

1.18. **Concluzii BAT pentru facle**

BAT 55. Pentru a preveni emisiile în aer de la facle, BAT constau în folosirea faclelor numai pentru motive de siguranță sau pentru condiții operaționale excepționale (de exemplu, porniri, opriri).

BAT 56. Pentru a reduce emisiile în aer de la facle când arderea la facle este inevitabilă, BAT constau în utilizarea tehnicilor de mai jos.

Tehnică	Descriere	Aplicabilitate
(i) Proiectarea corectă a instalației	A se vedea secțiunea 1.20.7	Aplicabilă unităților noi Sistemul de recuperare a gazului de la facle poate fi modernizat în unitățile existente
(ii) Gestionarea instalației	A se vedea secțiunea 1.20.7	General aplicabilă
(iii) Proiectarea corectă a dispozitivelor de ardere	A se vedea secțiunea 1.20.7	Aplicabilă unităților noi
(iv) Monitorizare și raportare	A se vedea secțiunea 1.20.7	General aplicabilă

1.19. Concluzii BAT pentru gestionarea integrată a emisiilor

BAT 57. Pentru a obține o reducere totală a emisiilor de NO_x în aer de la unitățile de ardere și unitățile de cracare catalitică în pat fluidizat (FCC), BAT constau în utilizarea unei tehnici integrate de gestionare a emisiilor ca o alternativă la aplicarea BAT 24 și BAT 34.

Descriere

Tehnica presupune gestionarea emisiilor de NO_x din câteva sau din toate unitățile de ardere și unitățile FCC de la nivelul unei rafinării, într-un mod integrat, prin punerea în aplicare și operarea celei mai potrivite combinații BAT în diferitele unități vizate și prin monitorizarea eficienței acestora, astfel încât emisiile totale rezultate să fie mai mici sau egale cu emisiile ce ar fi obținute prin aplicarea în unități în mod individual a BAT-AEL menționate în BAT 24 și BAT 34.

Această tehnică este adecvată în special pentru rafinăriile de petrol:

- cu o complexitate recunoscută a rafinării, o multitudine de unități de ardere și de procesare interconectate în ceea ce privește materia primă și furnizarea energiei;
- cu ajustări frecvente de proces solicitate în funcție de calitatea țițeiului primit;
- cu o necesitate tehnică de a utiliza o parte din reziduurile de proces sub formă de combustibili interni, cauzând modificări frecvente ale amestecului de combustibil, în conformitate cu cerințele de proces.

Nivelurile de emisii asociate BAT: A se vedea tabelul 18.

Mai mult, pentru fiecare unitate nouă de ardere sau unitate FCC nouă inclusă în sistemul integrat de gestionare a emisiilor, BAT-AEL stabilite în cadrul BAT 24 și BAT 34 rămân aplicabile.

Tabelul 18

Niveluri de emisii asociate BAT pentru emisiile de NO_x în aer când se aplică BAT 57

BAT-AEL pentru emisiile de NO_x din unitățile menționate de BAT 57, exprimate în mg/Nm^3 ca valoare medie lunară, sunt mai mici sau egale cu media ponderată a concentrațiilor de NO_x (exprimate în mg/Nm^3 ca medie lunară) care ar fi obținute prin punerea în practică, pentru fiecare dintre aceste unități, a unor tehnici care să permită unităților respective să îndeplinească următoarele:

- pentru unitățile de procesare prin cracare catalitică (regenerator): intervalul BAT-AEL inclus în tabelul 4 (BAT 24);
- pentru unitățile de ardere ce ard combustibili de rafinărie în mod singular sau simultan cu alți combustibili: intervalele BAT-AEL incluse în tabelele 9, 10 și 11 (BAT 34).

Acest BAT-AEL este exprimat prin următoarea formulă:

$$\frac{\Sigma [(debitului gazelor de ardere ale unității respective) \times (\text{concentrația NO}_x \text{ ce se va obține pentru acea unitate})]}{\Sigma (\text{debitelor gazelor de ardere ale tuturor unităților})}$$

Observații:

1. Condițiile de referință aplicabile pentru oxigen sunt cele specificate în tabelul 1.
2. Considerarea nivelurilor de emisii ale unităților individuale se face pe baza debitului gazelor de ardere ale unității în cauză, exprimat ca valoarea medie lunară (Nm³/oră), care este reprezentativ pentru funcționarea normală a unității respective în cadrul instalației rafinării (aplicând condițiile de referință din nota 1).
3. În cazul unor modificări substanțiale și structurale ale combustibilului care afectează BAT-AEL aplicabile pentru o unitate sau al altor modificări substanțiale și structurale privind natura sau funcționarea unităților în cauză, sau în cazul înlocuirii acestora, extinderii sau adăugării de unități de ardere sau unități FCC, BAT-AEL definite în tabelul 18 trebuie să fie modificate în consecință.

Monitorizare asociată cu BAT 57

BAT pentru monitorizarea emisiilor de NO_x în baza unei tehnici integrate de management al emisiilor este asemănătoare cu BAT 4, completate cu următoarele:

- un plan de monitorizare care include o descriere a proceselor monitorizate, o listă a surselor și fluxurilor de emisii (produse, gaze reziduale) monitorizate pentru fiecare proces și o descriere a metodologiei (calcul, măsurători) utilizate, ipotezele care stau la bază și nivelul asociat de încredere;
- monitorizarea continuă a debitelor de gaze de ardere ale unităților respective, fie prin măsurare directă, fie printr-o metodă echivalentă;
- un sistem de gestionare a datelor pentru colectarea, prelucrarea și raportarea tuturor datelor de monitorizare necesare pentru a determina emisiile din sursele acoperite de tehnica de gestionare integrată a emisiilor.

BAT 58. Pentru a obține o reducere totală a emisiilor de SO₂ în aer din unitățile de ardere, unitățile de cracare catalitică în pat fluidizat (FCC) și unitățile de recuperare a sulfului din gazele reziduale, BAT constau în utilizarea unei tehnici integrate de gestionare a emisiilor ca o alternativă la aplicarea BAT 26, BAT 36 și BAT 54.

Descriere

Tehnica presupune gestionarea emisiilor de SO₂ din câteva sau toate unitățile de ardere, unitățile FCC și unitățile de recuperare a sulfului din gazele reziduale de la nivelul unei rafinării, într-un mod integrat, prin punerea în aplicare și operarea celei mai potrivite combinații BAT în diferitele unități vizate și monitorizarea eficienței acestora, astfel încât emisiile totale rezultate să fie mai mici sau egale cu emisiile ce ar fi obținute prin aplicarea în unități în mod individual a BAT-AEL menționate în BAT 26 și BAT 36, dar și a BAT-AEPL stabilite în BAT 54.

Această tehnică este adecvată în special pentru rafinăriile de petrol:

- cu o complexitate recunoscută a rafinării, o multitudine de unități de ardere și de procesare interconectate în ceea ce privește materia primă și furnizarea energiei;
- cu ajustări frecvente de proces solicitate în funcție de calitatea țițeiului primit;
- cu o necesitate tehnică de a utiliza o parte din reziduurile de proces sub formă de combustibili interni, cauzând modificări frecvente ale amestecului de combustibil, în conformitate cu cerințele de proces.

Nivelul de emisii asociat celor mai bune tehnici disponibile (BAT): A se vedea tabelul 19.

Mai mult, pentru fiecare unitate de ardere nouă, unitate FCC nouă sau unitate de recuperare a sulfului din gazele reziduale nouă, incluse în sistemul integrat de gestionare a emisiilor, BAT-AEL stabilite în cadrul BAT 26 și BAT 36, dar și BAT-AEPL stabilite prin BAT 54 rămân aplicabile.

Tabelul 19

Niveluri de emisii asociate BAT pentru emisiile SO₂ în aer când se aplică BAT 58

BAT-AEL pentru emisiile de SO₂ din unitățile menționate de BAT 58, exprimate în mg/Nm³ ca valoare medie lunară, sunt mai mici sau egale cu media ponderată a concentrațiilor de SO₂ (exprimate în mg/Nm³ ca medie lunară) care ar putea fi obținută prin punerea în practică, pentru fiecare dintre aceste unități, a unor tehnici care să permită unităților respective să îndeplinească următoarele:

- (a) pentru unitățile de procesare prin cracare catalitică (regenerator): intervalul BAT-AEL inclus în tabelul 6 (BAT 26);
- (b) pentru unitățile de ardere ce ard combustibili de rafinărie în mod individual sau simultan cu alți combustibili: intervalele BAT-AEL incluse în tabelul 13 și tabelul 14 (BAT 36); și
- (c) pentru unitățile de recuperare a sulfului din gazele reziduale: intervalele BAT-AEPL prezentate în tabelul 17 (BAT 54).

Acest BAT-AEL este exprimat prin următoarea formulă:

$$\frac{\sum [(\text{debitului gazelor de ardere ale unității respective}) \times (\text{concentrația SO}_2 \text{ care s-ar obține pentru acea unitate})]}{\sum (\text{debitelor gazelor de ardere ale tuturor unităților})}$$

Observații:

1. Condițiile de referință aplicabile pentru oxigen sunt cele specificate în tabelul 1.
2. Considerarea nivelurilor de emisii ale unităților individuale se face pe baza raportului debitului gazelor de ardere ale unității vizate, exprimat ca valoare medie lunară (Nm³/oră), care este reprezentativă pentru funcționarea normală a unității în cadrul rafinăriei (aplicând condițiile de referință din Nota 1).
3. În cazul unor modificări substanțiale și structurale ale combustibilului care afectează BAT-AEL aplicabile pentru o unitate sau al altor modificări substanțiale și structurale privind natura sau funcționarea unităților vizate, sau în cazul înlocuirii acestora, extinderea sau adăugarea de unități de ardere, unități FCC sau unități de recuperare a sulfului din gazele reziduale, BAT-AEL definite în tabelul 19 trebuie să fie modificate în consecință.

Monitorizare aferentă BAT 58

BAT pentru monitorizarea emisiilor de SO₂ în baza abordării integrate de gestionare a emisiilor sunt asemănătoare cu BAT 4, completate cu următoarele:

- un plan de monitorizare care include o descriere a proceselor monitorizate, o listă a surselor și fluxurilor de emisie (produse, gaze reziduale) monitorizate pentru fiecare proces și o descriere a metodologiei (calcul, măsurători) utilizate, ipotezele care stau la bază și nivelul asociat de încredere;
- monitorizarea continuă a debitelor de gaze de ardere ale unităților respective, fie prin măsurare directă, fie printr-o metodă echivalentă;
- un sistem de gestionare a datelor pentru colectarea, prelucrarea și raportarea tuturor datelor de monitorizare necesare pentru a determina emisiile din sursele acoperite de tehnica de gestionare integrată a emisiilor.

GLOSAR**1.20. Descrierea tehnicilor pentru prevenirea și controlul emisiilor în aer****1.20.1. Pulberi**

Tehnică	Descriere
Precipitator electrostatic (ESP)	Precipitatorii electrostatici funcționează astfel încât particulele sunt încărcate și separate sub influența unui câmp electric. Precipitatorii electrostatici sunt capabili să funcționeze într-o varietate mare de condiții

Tehnică	Descriere
	Eficiența reducerii poate depinde de numărul de câmpuri, timpul de rezidență (dimensiune), proprietățile catalizatorului și dispozitivele de eliminare a particulelor din amonte La unitățile FCC, se folosesc în general ESP-uri cu 3 câmpuri și cu 4 câmpuri ESP-urile pot fi utilizate în modul uscat sau cu injecție de amoniac pentru a îmbunătăți colectarea particulelor Pentru calcinarea cocsului verde, eficiența de capturare ESP poate fi redusă din cauza dificultății încărcării electrice a particulelor de cocs
Separatoare ciclon în mai multe trepte	Dispozitiv ciclonic de colectare sau sistem instalat după cele două stagii de ciclon. Cunoscut în general ca un separator în trei trepte, configurația obișnuită constă într-un singur vas care conține multe cicloane convenționale sau tehnologie îmbunătățită vârtej-tub. Pentru unitățile FCC, performanța depinde în principal de concentrația particulelor și distribuția dimensiunilor prafului de catalizator în aval de cicloanelor interne ale regeneratoarelor
Turnuri de spălare centrifugale	Turnurile de spălare centrifugale combină principiul ciclonului și un contact intens cu apa, de exemplu, turnul de spălare Venturi
Filtru în trei trepte cu decolmatare în contracurent	Filtrele din ceramică sau metal sinterizat cu flux invers (decolmatare în contracurent) în cazul în care, după reținere la suprafață ca o „turtă”, materialele solide sunt dislocate prin inițierea unui flux invers. Materialele solide dislocate sunt apoi purjate din sistemul de filtrare

1.20.2. Oxizi de azot (NO_x)

Tehnică	Descriere
Modificări de combustie	
Ardere eșalonată	— Eșalonarea aerului — implică arderea substoichiometrică într-o primă etapă și adăugarea ulterioară a aerului rămas sau a oxigenului în cuptor pentru a finaliza arderea — Eșalonarea combustibilului — este dezvoltată o flacără primară cu impuls mic în arzător; o flacără secundară acoperă baza flăcării primare, reducând temperatura sa de bază
Recircularea gazului de ardere	Reinjectarea gazului rezidual din cuptor în flacără pentru a reduce conținutul de oxigen și, prin urmare, a temperatura flăcării Arzătoare speciale ce folosesc recircularea internă a gazelor de combustie pentru a răci baza flăcărilor și a reduce conținutul de oxigen din cea mai fierbinte parte a flăcărilor
Utilizarea arzătoarelor cu conținut redus de NO_x (LNB)	Tehnica (inclusiv arzătoarele cu conținut foarte scăzut de NO_x) se bazează pe principiile de reducere a temperaturilor flăcării maxime, întârziind, dar finalizând arderea și crescând transferul căldurii (emisivitate crescută a flăcării). Aceasta poate fi asociată cu un design modificat al camerei de ardere a cuptorului. Arzătoarele cu conținut foarte scăzut de NO_x (ULNB) includ arderea în etape (aer/combustibil) și recircularea gazului de ardere. Arzătoarele uscate cu conținut scăzut de NO_x (DLNB) sunt utilizate pentru turbinele cu gaz
Optimizarea combustibilului	Bazată pe o monitorizare permanentă a parametrilor de ardere adecvați [de exemplu, conținutul de O_2 , CO, raportul combustibil/aer (sau oxigen), componentele năse], tehnica folosește o tehnologie de control pentru obținerea celor mai bune condiții de ardere

Tehnică	Descriere
Injectarea diluantului	Diluanții inerti, de exemplu, gaze de ardere, abur, apă, azot adăugate în echipamentele de ardere, reduc temperatura flăcării și în consecință concentrația de NO_x din gazele de ardere
Reducere catalitică selectivă (RCS)	Tehnica se bazează pe reducerea NO_x la azot într-un pat catalitic prin reacție cu amoniacul (în general soluție apoasă) la o temperatură optimă de funcționare de aproximativ 300-450 °C Se pot aplica unul sau două straturi de catalizator. O reducere mai mare a NO_x se obține cu utilizarea unor cantități mai mari de catalizator (două straturi)
Reducere necatalitică selectivă (RNCS)	Tehnica se bazează pe reducerea NO_x la azot prin reacție cu amoniac sau uree, la o temperatură ridicată Intervalul temperaturii de funcționare trebuie să fie menținut între 900 °C și 1 050 °C pentru o reacție optimă
Oxidare la temperatură scăzută a NO_x	Procesul de oxidare la temperatură scăzută injectează ozon într-un flux de gaze de ardere la temperaturi optime sub 150 °C, pentru a oxida NO și NO_2 insolubil în soluție de N_2O_5 puternic solubilă. N_2O_5 este eliminat într-o instalație de spălare prin formarea unor apelor uzate cu acid azotic diluat care pot fi utilizate în procesele instalației sau neutralizate pentru evacuare și pot necesita eliminarea suplimentară a azotului

1.20.3. Oxizi de sulf (SO_x)

Tehnică	Descriere
Tratarea gazelor de rafinărie (RFG)	Unele gaze de rafinărie pot fi fără sulf la sursă (de exemplu, de la procesele de reformare și izomerizare catalitică), dar cele mai multe dintre procese produc gaze cu conținut de sulf (de exemplu, gazele reziduale de la procesul de reducere a vâscozității, instalația de hidrotratere sau unitățile de cracare catalitică). Aceste fluxuri de gaze necesită un tratament adecvat de desulfurare a gazelor (de exemplu, prin eliminarea gazelor acide — a se vedea mai jos — pentru a elimina H_2S), înainte de a fi trimise în sistemul de gaze de rafinărie
Desulfurarea combustibilului lichid de rafinărie (RFO) prin hidrotratere	În plus față de selectarea țițeiului cu conținut scăzut de sulf, desulfurarea combustibililor se realizează prin procesul de hidrorefinare (a se vedea mai jos) în care au loc reacții de hidrogenare și determină o reducere a conținutului de sulf
Utilizarea gazului pentru înlocuirea combustibilului lichid	Reducerea utilizării combustibilului lichid de rafinărie (în general, păcură grea conținând sulf, azot, metale etc.), prin înlocuirea acestuia cu gaz petrolier lichefiat (GPL) sau gaz de rafinărie (RFG) intern, sau cu combustibil gazos furnizat din exterior (de exemplu, gaze naturale), cu un nivel scăzut de sulf și alte substanțe nedorite. La nivelul individual al unității de ardere, pentru arderea combustibilului multiplu, este necesar un nivel minim de ardere a lichidului pentru a asigura stabilitatea flăcării
Utilizarea aditivilor pentru catalizatori de reducere a SO_x	Utilizarea unei substanțe (de exemplu, catalizatori oxizi metalici) care transferă sulful asociat cocsului de la regenerator înapoi în reactor. Operează cel mai eficient în modul de ardere completă decât în modul de ardere parțială profundă Notă: Aditivii pentru catalizatorii de reducere a SO_x ar putea avea un efect negativ asupra emisiilor de pulbere, prin creșterea pierderilor de catalizator din cauza uzurii, și asupra emisiilor de NO_x , prin participarea la promovarea CO, împreună cu oxidarea SO_2 în SO_3

Tehnică	Descriere
Hidrotratare	Bazată pe reacții de hidrogenare, hidrotratarea vizează, în principal, producerea de combustibili cu conținut scăzut de sulf (de exemplu, benzină și motorină cu 10 ppm) și optimizarea configurației de proces (conversia reziduurilor grele și producția de distilate medii). Reduce conținutul de sulf, azot și metal din materia primă. Este necesară o capacitate suficientă de producție a hidrogenului. Deoarece prin această tehnică se transferă sulf din materia primă în hidrogen sulfurat (H_2S) din gazul de proces, capacitatea de tratare (de exemplu, amină și unități de Claus) poate reprezenta o strângere
Eliminarea gazelor acide, de exemplu, prin tratarea cu amine	Separarea gazelor acide (în principal a hidrogenului sulfurat) din gazele combustibile prin dizolvarea acestora într-un solvent chimic (absorbție). Solvenții frecvent utilizați sunt aminele. Aceasta este în general prima etapă de tratare necesară înainte de recuperarea sulfurului elementar din SRU
Unitate de recuperare a sulfurului (SRU)	Unitate specifică ce constă în general într-un proces Claus pentru eliminarea sulfurului din debitele de gaz bogate în hidrogen sulfurat (H_2S) din unitățile de tratare cu amine și instalațiile de stripare a apelor acide SRU este în general urmată de o unitate pentru tratarea gazului rezidual (TGTU) pentru eliminarea H_2S rămas
Unitate pentru tratarea gazului rezidual (TGTU)	O serie de tehnici, care se adaugă la SRU, pentru a îmbunătăți îndepărtarea compușilor de sulf. Acestea pot fi împărțite în patru categorii, în funcție de principiile aplicate: — oxidarea directă a sulfurului — continuarea reacției Claus (condiții de subpunctul de rouă) — oxidarea SO_2 și recuperarea sulfurului din SO_2 — reducerea H_2S și recuperarea sulfurului din acest H_2S (de exemplu, proces amină)
Spălarea umedă	În cadrul procesului de spălare umedă, compușii gazoși sunt dizolvați într-un lichid corespunzător (apă sau soluție alcalină). Se poate realiza eliminarea simultană a compușilor solizi și gazoși. În aval de instalația de spălare umedă, gazele de ardere sunt saturate cu apă și este necesară o separare a picăturilor înainte de evacuarea gazelor de ardere. Lichidul rezultat trebuie să fie supus unui proces de tratare a apelor uzate, iar materia insolubilă este colectată prin sedimentare sau filtrare În funcție de tipul soluției de spălare, poate fi: — o tehnică neregenerativă (de exemplu, pe bază de sodiu sau magneziu) — o tehnică regenerativă (de exemplu, soluție de amină sau sodă) În funcție de metoda de contact, diversele tehnici pot să necesite: — venturi folosind energia de intrare a gazelor, prin vaporizare acestuia cu lichid — coloane cu umplutură, coloane cu talere, camere de pulverizare Atunci când instalațiile de spălare sunt în principal destinate eliminării SO_x , este necesară o proiectare corespunzătoare pentru a elimina eficient și pulberea Eficiența tipică de eliminare a SO_x este în intervalul 85-98 %
Spălarea nonregenerativă	Soluția pe bază de sodiu sau magneziu este folosită ca reactiv alcalin pentru a absorbi SO_x în general ca sulfați. Tehnicile se bazează, de exemplu, pe: — calcar umed — amoniac apos — apă de mare (a se vedea infra)

Tehnică	Descriere
Spălare cu apă de mare	Un tip specific de spălare neregenerativă folosind alcalinitatea apei de mare ca solvent. Necesită, în general, o reducere a pulberii în amonte
Spălarea de regenerare	Utilizarea reactivului specific de absorbție SO_x (de exemplu, soluție de absorbție) care permite de obicei recuperarea sulfului ca produs secundar în timpul unui ciclu de regenerare atunci când se utilizează reactiv

1.20.4. Tehnici combinate (SO_x , NO_x și praf)

Tehnică	Descriere
Spălarea umedă	A se vedea secțiunea 1.20.3
Tehnică combinată SNO_x	Tehnică combinată pentru eliminarea SO_x , NO_x și a pulberii atunci când are loc o primă etapă de îndepărtare a pulberii (ESP), urmată de câteva procese catalitice specifice. Compușii de sulf sunt recuperați ca acid sulfuric concentrat ce poate fi comercializat, în timp ce NO_x se reduce la N_2 Eliminarea generală a SO_x este între valorile: 94-96,6 % Eliminarea generală a NO_x este între valorile: 87-90 %

1.20.5. Monoxid de carbon (CO)

Tehnică	Descriere
Controlul operațiunii de ardere	Creșterea emisiilor de CO datorate aplicării modificărilor de ardere (tehnici primare) pentru reducerea emisiilor de NO_x poate fi limitată prin controlul atent al parametrilor operaționali
Catalizatori cu activatori de oxidare a monoxidului de carbon (CO)	Utilizarea unei substanțe ce promovează selectiv oxidarea CO în CO_2 (ardere)
Cazan cu monoxid de carbon (CO)	Dispozitiv specific postardere, unde CO prezent în gazele de ardere este consumat în aval de regeneratorul catalizator pentru a recupera energia De obicei, se utilizează numai cu unitățile FCC de ardere parțială

1.20.6. Compuși organici volatili (COV)

Recuperarea vaporilor	Emisiile de compuși organici volatili de la operațiunile de încărcare și descărcare a celor mai volatile produse, în special a țițeiului și a produselor mai ușoare, pot fi reduse prin diverse tehnici, de exemplu: — Absorbție: moleculele de vapori se dizolvă într-un lichid de absorbție corespunzător (de exemplu, glicoli sau fracțiuni petroliere, cum ar fi petrolul sau reformatul). Soluția de spălare încărcată este desorbită prin încălzirea într-o etapă ulterioară. Gazele desorbite trebuie să fie condensate, prelucrate ulterior și incinerate sau reabsorbite într-un flux adecvat (de exemplu, al produsului ce este recuperat)
-----------------------	---

	— Adsorbția: moleculele de vapori sunt reținute pe centri activi de la suprafața materialelor solide adsorbante, de exemplu, carbonul activat (AC) sau zeolitul. Adsorbantul este regenerat periodic. Desorbatul rezultat este apoi absorbit într-un flux de circulare al produsului ce este recuperat într-o coloană de spălare din aval. Gazul rezidual de la coloana de spălare este trimis spre tratare ulterioară — Separarea prin membrană a gazului: moleculele de vapori sunt procesate prin membrane selective pentru a separa amestecul de vapori/aer într-o fază bogată în hidrocarburi (permeat), care este ulterior condensat sau absorbit, și o fază săracă în hidrocarburi (concentrat) — Răcire/condensare în două trepte: prin răcirea amestecului de vapori/gaz, moleculele de vapori se condensează și se separă sub forma unui lichid. Pe măsură ce umiditatea determină givrajul schimbătorului de căldură, este necesar un proces de condensare în două etape care prevede funcționarea alternativă — Sisteme hibride: combinații de tehnici disponibile Notă: Procesele de adsorbție și desorbție nu pot reduce în mod semnificativ emisiile de metan
Distrugerea vaporilor	Distrugerea COV poate fi realizată prin intermediul oxidării termice (incinerarea) sau al oxidării catalitice atunci când recuperarea nu este ușor de realizat. Sunt necesare măsuri de siguranță (de exemplu, opritori de flacără) pentru a preveni riscul de explozie Oxidarea termică apare, de obicei, în incineratoare cu camera singulară, căptușită cu material refractar, echipate cu arzător de gaz și coș de tiraj. Dacă este prezentă și benzina, eficiența schimbătorului de căldură este limitată și temperaturile de preîncălzire sunt menținute sub 180 °C, pentru a reduce riscul de aprindere. Temperaturile de funcționare variază de la 760 °C până la 870 °C și timpii de rezidență sunt de obicei de 1 secundă. Când un anumit incinerator nu este disponibil în acest scop, poate fi utilizat un cuptor existent pentru a furniza temperatura și timpii de rezidență necesari Oxidarea catalitică necesită un catalizator pentru a accelera viteza de oxidare prin adsorbția oxigenului și a COV la suprafața sa. Catalizatorul permite reacției de oxidare să aibă loc la o temperatură mai joasă decât aceea cerută de oxidarea termică: în general, între 320 °C și 540 °C. O primă etapă de preîncălzire (electrică sau cu gaz) are loc pentru a atinge o temperatură necesară pentru a iniția oxidarea catalitică a COV. O etapă de oxidare are loc atunci când aerul este trecut printr-un pat de catalizatori solizi
Program LDAR (detectarea scurgerilor și reparare)	Un program LDAR (detectarea scurgerilor și reparare) este o abordare structurată pentru a reduce emisiile de COV fugitive prin detectare și reparare ulterioară sau prin înlocuirea componentelor ce curg. În prezent, sunt disponibile metodele de aspirație (descrisă de EN 15446) și cele optice imagistice de gaze pentru identificarea scurgerilor Metoda de aspirare: Primul pas este detectarea prin folosirea dispozitivelor portabile de analiză a COV prin care se măsoară concentrația suplimentară echipamentului (de exemplu, prin utilizarea ionizării în flacără sau a fotoionizării). A doua etapă constă în ambalarea componentei pentru a efectua o măsurare directă la sursa de emisie. Această a doua etapă este uneori înlocuită de curbele matematice de corelare derivate din rezultatele statistice obținute de la un număr mare de măsurători anterioare efectuate pe componente similare Metode de imagistică optică a gazului: Imaginile optice folosesc camere mici și ușoare de mână, care permit vizualizarea scurgerilor de gaze în timp real, astfel încât acestea apar ca un „fum” pe un videorecorder, împreună cu imaginea normală a componentei în cauză pentru a localiza cu ușurință și rapid scurgerile semnificative de COV. Sistemele active produc o imagine cu o lumină de laser cu infraroșii retrodifuzată, reflectată pe componentă și în jurul acesteia. Sistemele pasive sunt bazate pe radiațiile infraroșii naturale ale echipamentelor și împrejurimile acestora

Monitorizarea emisiilor difuze de COV	Examinarea completă și cuantificarea emisiilor poate fi realizată cu o combinație adecvată de metode complementare, de exemplu, campanii de măsurare a fluxului prin ocultare solară (SOF) sau metoda bilanțului masic utilizând un radiolocator optic (DIAL). Aceste rezultate pot fi utilizate pentru evaluarea tendinței în timp, verificarea încrucișată și actualizarea/validarea programului LDAR în curs de desfășurare Măsurarea fluxului prin ocultare solară (SOF): Tehnica se bazează pe înregistrarea și analiza spectrometrică prin transformata Fourier a unui spectru de bandă largă în infraroșu sau ultraviolet/spectru solar vizibil, de-a lungul unui traseu geografic determinat, intersectând direcția vântului și trecând prin urmele de COV Metoda bilanțului masic utilizând un radiolocator optic (DIAL): DIAL este o tehnică pe bază de laser, folosind adsorbția diferențială LIDAR (radiolocator optic), care este valoarea optică analogă a RADAR-ului pe bază de undă sonică. Tehnica se bazează pe retrodifuzia impulsurilor fasciculelor laser prin aerosolii atmosferici, precum și analiza proprietăților spectrale ale luminii ce revine în urma colectării cu un telescop
Echipamentul cu integritate ridicată	Echipamentul cu integritate ridicată include, de exemplu: — valve cu garnituri de etanșare duble — pompe/compresoare/agitatoare acționate magnetic — pompe/compresoare/agitatoare echipate cu garnituri mecanice în locul celor de etanșare — garnituri de mare integritate (cum ar fi îmbinări în spirală, inelare) pentru aplicații critice

1.20.7. Alte tehnici

Tehnici de prevenire sau de reducere a emisiilor provinate de la arderea la faclă	Proiectarea corectă a instalației: include o capacitate suficientă a sistemului de recuperare a gazelor de ardere, utilizarea de supape de înaltă integritate și alte măsuri pentru a utiliza arderea la faclă doar ca un sistem de siguranță pentru operațiuni altele decât cele normale (pornire, oprire, situații de urgență) Gestionarea instalației: cuprinde măsuri organizatorice și de control pentru a reduce evenimentele de ardere la faclă prin echilibrarea sistemului RFG, folosind controlul avansat al proceselor etc. Proiectarea dispozitivelor de ardere la faclă: include înălțimea, presiunea, asistența prin abur, aer sau gaz, tipul gurii de ardere etc. Această are ca scop operarea fără fum și în condiții fiabile, asigurând o combustie eficientă a gazelor în exces atunci când există ardere la faclă din operațiunile excepționale Monitorizare și raportare: Monitorizarea continuă (măsurarea fluxului de gaz și estimări ale altor parametri) a gazului trimis la arderea la faclă și parametrii de ardere asociați (de exemplu, debitul amestecului de gaz și puterea calorică, raportul de asistență, viteza, debitul gazului de purjare, emisiile poluante). Raportarea evenimentelor de ardere la faclă face posibilă utilizarea ratei de ardere la faclă ca o cerință inclusă în EMS și pentru prevenirea evenimentelor viitoare. Monitorizarea vizuală la distanță a faclei poate fi, de asemenea, efectuată prin utilizarea de monitoare TV color în timpul arderilor la faclă
Alegerea activatorilor catalitici pentru a evita formarea dioxinelor	În timpul regenerării catalizatorului de reformare clorura organică este în general necesară pentru performanța efectivă a catalizatorului de reformare (pentru a restabili echilibrul corect al clorurii în catalizator și pentru a asigura dispersia corectă a metalelor). Alegerea compusului clorurat corespunzător va avea o influență asupra posibilelor emisii de dioxine și furani

Recuperarea solvenților pentru procesele de producție a uleiului de bază	Unitatea de recuperare a solventului constă într-o etapă de distilare în care solvenții sunt recuperați din fluxul de ulei și o etapă de stripare (cu abur sau gaz inert) într-o instalație de fracționare Solvenții utilizați pot fi un amestec (DiMe) de 1,2-diclorețan (DCE) și diclormetan (DCM) În unitățile de prelucrare a parafinei, recuperarea solventului (de exemplu, pentru DCE) se realizează cu ajutorul a două sisteme: unul pentru parafina dezuleiată și unul pentru parafina moale. Ambele sunt formate din camere de evaporare integrate termic și un striper în vid. Fluxurile de ulei deparafinate și produsele din parafină sunt descompuse pentru îndepărtarea urmelor de solvenți
--	--

1.21. Descrierea tehnicilor pentru prevenirea și controlul emisiilor în apă

1.21.1. Pretratarea apelor uzate

Pretratarea debitelor de ape acide înainte de reutilizare sau tratare	Transmiterea apelor acide generate (de exemplu, din distilare, cracare, de la unitățile de cocsare) către o pretratare adecvată (de exemplu, unitate de stripare)
Pretratarea altor fluxuri de apere uzate anterior tratării	Pentru a menține performanța tratamentului, poate fi necesară o pretratare corespunzătoare

1.21.2. Tratarea apelor uzate

Eliminarea substanțelor insolubile prin recuperarea produsului petrolier	Aceste tehnici includ, în general: — separatoare API (API-uri) — separatoare cu plăci ondulate (CPU-uri) — separatoare cu plăci paralele (PPI-uri) — separatoare cu plăci înclinate (TPI-uri) — rezervoare de soluție tampon și/sau de echilibrare
Eliminarea substanțelor insolubile prin recuperarea materiei solide în suspensie și a produsului petrolier dispersat	Aceste tehnici includ, în general: — flotarea gazului dizolvat (<i>Dissolved gas flotation</i>, DGF) — flotarea gazului indus (<i>Induced Gas Flotation</i>, IGF) — filtrarea nisipului
Eliminarea substanțelor solubile, inclusiv tratarea biologică și clarificarea	Tehnicile biologice de tratare pot include: — sisteme pe pat fix — sisteme pe pat suspendat Unul dintre sistemele pe pat suspendat cel mai frecvent utilizate în rafinării la stațiile de epurare este procesul cu nămol activ. Sistemele cu pat fix pot include un biofiltru sau filtru percolator
Etapă de tratare suplimentară	O tratare specifică a apelor uzate, destinată completării etapelor anterioare de tratare, de exemplu pentru reducerea continuă a compușilor de azot sau de carbon. Utilizată în general acolo unde există cerințe locale specifice privind conservarea apei

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO